

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

XIAOMEI CHEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

IMAGES OF CHINESE FEMALE CHARACTERS AND CHINESE SOCIETY IN LITERATURE
TRANSLATED FROM CHINESE INTO THAI BY HER ROYAL HIGHNESS PRINCESS MAHA
CHAKRI SIRINDHORN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF ARTS
IN THAI
FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES
BURAPHA UNIVERSITY
2024
COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ XIAOMEI CHEN ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐา คำชู)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สหะโรจน์ กิตติมหา
เจริญ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐา คำชู)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจิตา ศรีพุ่ม)

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอียด)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

62920183: สาขาวิชา: ภาษาไทย; ศศ.ม. (ภาษาไทย)

คำสำคัญ: ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีน, สังคมวัฒนธรรมจีน, พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน

XIAOMEI CHEN : ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (IMAGES OF CHINESE FEMALE CHARACTERS AND CHINESE SOCIETY IN LITERATURE TRANSLATED FROM CHINESE INTO THAI BY HER ROYAL HIGHNESS PRINCESS MAHA CHAKRI SIRINDHORN) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ณัฐา คำชู ปี พ.ศ. 2567.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์ของภาพลักษณ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ "ผีเสื้อ" "หมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า" "ความรักไม่เคยไม่ปวดร้าว" "นารีนครา" และ "มรกต" วิเคราะห์จากตัวละครหญิงที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่องและมีลักษณะโดดเด่น จำนวน 11 ตัวละคร ผลการศึกษาพบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนแบ่งได้ 3 ช่วงเวลาคือ 1. ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนในช่วงเวลาการปฏิวัติวัฒนธรรม ได้แก่ ผู้หญิงชาวจีนแบบดั้งเดิม ผู้หญิงชาวจีนที่ผันผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่ และผู้หญิงชาวจีนที่รักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์ 2. ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนในช่วงเวลาระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรม ได้แก่ ผู้หญิงชาวจีนที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตน ผู้หญิงชาวจีนที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน 3. ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนในช่วงเวลาหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ได้แก่ ผู้หญิงชาวจีนที่พึ่งพาตนเอง และผู้หญิงชาวจีนที่เสียสละเพื่อครอบครัว ภาพลักษณ์ดังกล่าวสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ได้แก่ การยึดถือเคร่งครัดในประเพณี การปรับตัวและการทำทนายประเพณี ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณี สัมพันธ์กับสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่ การตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคม และสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและบทบาทของผู้หญิงในสังคม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิง และการเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคม ซึ่งสะท้อนถึงค่านิยมและวิถีชีวิตของผู้หญิงในสังคมจีนที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัย ตั้งแต่ก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรมจนถึงยุคปฏิรูปและเปิดประเทศ

62920183: MAJOR: THAI; M.A. (THAI)

KEYWORDS: IMAGES OF CHINESE FEMALE CHARACTERS, CHINESE SOCIETY,
LITERATURE TRANSLATED FROM CHINESE INTO THAI

XIAOMEI CHEN : IMAGES OF CHINESE FEMALE CHARACTERS AND CHINESE
SOCIETY IN LITERATURE TRANSLATED FROM CHINESE INTO THAI BY HER ROYAL
HIGHNESS PRINCESS MAHA CHAKRI SIRINDHORN. ADVISORY COMMITTEE: NATTHA
KHAMCHOO, Ph.D. 2024.

This study analyzes the image of Chinese female characters and their relationship with Chinese socio-cultural contexts in five Chinese literature translations by Princess Maha Chakri Sirindhorn: "Butterfly", "The Pao Family Village", "What Love Cannot Pain", "The Women's City" and "Emerald". The analysis focuses on 11 prominent female characters who play significant roles in the narratives. The study finds that the images of Chinese female characters can be categorized into three historical periods: during the Cultural Revolution, featuring traditional Chinese women, women fluctuating between old and new ideologies, and patriotic women loyal to the Communist Party; during the Cultural Revolution, including women steadfast in their ideologies and self-serving women; and after the Cultural Revolution, featuring self-reliant women and those who sacrifice for their families. These images reflect Chinese socio-cultural aspects such as customs and traditions, including strict adherence to, adaptation to, resistance against, perseverance in, and compromise with traditional customs; their relationship with socio-economic conditions in terms of adapting to life circumstances and facing social challenges; their relationship with changing ideologies and their role in society, including changing perceptions of women's social roles and confronting societal challenges. This reflects the changes in Chinese societal values and lifestyles of women from before the Cultural Revolution to the period of Reform and Opening Up.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐา คำชู อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำปรึกษาที่มีคุณค่าและแนวทางที่ถูกต้องในทุกขั้นตอนของการวิจัย พร้อมทั้งช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและใส่ใจ ซึ่งทำให้งานวิจัยนี้มีคุณภาพและความสมบูรณ์อย่างที่สุด ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณอย่างสูงสุดไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจิตา ศรีพุ่ม ที่ให้ความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและชี้แนะตลอด ได้ส่งผลให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์และลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้และคำปรึกษาอันมีค่า ซึ่งได้ช่วยให้งานวิจัยนี้มีความเข้มข้นและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ความช่วยเหลือของทุกท่านเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยซาบซึ้งใจอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและให้คำแนะนำที่ล้ำค่าเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัยที่ใช้ คำแนะนำของท่านได้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีคุณภาพสูงขึ้น ส่งผลให้การวิจัยนี้มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากขึ้น

และสุดท้ายนี้ ขอขอบคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและให้กำลังใจเสมอมา ความรัก ความเข้าใจ และการสนับสนุนที่ไม่มีเงื่อนไขจากครอบครัวเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุดในการทำวิจัยนี้ ขอขอบคุณจากใจจริง

คุณค่าและประโยชน์อันใดที่เกิดจากการวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตเวทิตาแด่ บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

XIAOMEI CHEN

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
วิธีการดำเนินการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	9
การศึกษาเกี่ยวกับพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.....	9
การศึกษาเกี่ยวกับสตรีนิยมในบริบทของวรรณกรรมจีน.....	12
การศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง.....	14
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม	18
บทที่ 3 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีน.....	22
ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม	22
ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม	46

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม.....	63
บทที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของ ตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีน	79
ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับขนบธรรมเนียมประเพณี.....	79
ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสภาพความเป็นอยู่.....	84
ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับการเปลี่ยนแปลงทางความคิด	87
ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ.....	90
ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสื่อและการสื่อสาร	92
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	95
สรุปผลการศึกษา.....	95
อภิปรายผล.....	101
ข้อเสนอแนะ	103
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก	109
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	112

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1-1 ลำดับจากการเผยแพร่พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนซึ่งพิมพ์เผยแพร่ โดย สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชั่น.....	6
ตารางที่ 1-2 ตัวละครหญิงชาวจีนที่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง ในพระราชนิพนธ์แปลจาก วรรณกรรมจีนที่เลือกศึกษา.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีประวัติการแปลวรรณกรรมจีนมายาวนาน ตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดฯ ให้เจ้าพระยาพระคลัง (หน) เป็นผู้อำนวยการในการแปลสามก๊กเป็นภาษาไทย อันเป็นการนำพงศาวดารจีนมาแปลเป็นภาษาไทยครั้งแรก (พรรัตน์ สุวรรณรัตน์, 2539) นับตั้งแต่นั้น การแปลวรรณกรรมจีนเป็นภาษาไทยก็แพร่หลายมากยิ่งขึ้น

ในปัจจุบันมีการส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมซึ่งกันและกันยิ่งขึ้นระหว่างประชากรไทยและจีน ดังจะเห็นได้จากที่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเริ่มสนพระทัยศึกษาภาษาจีนในปีพุทธศักราช 2523 แล้วได้พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนหลายประเภทหลายเรื่อง เช่น บทละคร “ร้านน้ำชา” แปลจากวรรณกรรมจีนเรื่อง “ฉาก่วน (茶馆)” นวนิยายเรื่องสั้น “ความรักใดจะไม่ปวดร้าว” แปลจากวรรณกรรมจีนเรื่อง “หนายี่จ๋องอ๋ยปั้เถิง (哪一种爱不疼)” และบทกวี “หยกใสร้ายค่า” แปลจากวรรณกรรมจีนเรื่อง “จูยี่ซีซือ (琢玉诗词)” เป็นต้น

นวนิยายจีนที่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชนิพนธ์แปลเป็นภาษาไทยที่มีตัวละครหญิงอย่างโดดเด่นและสะท้อนมุมมองในช่วงเวลาก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม ระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรม และหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม จำนวน 5 เรื่องได้แก่ “ความรักใดจะไม่ปวดร้าว” “หมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า” “นารินครา” “ผีเสื้อ” และ “มรกต” ที่พรรณนาถึงวิถีชีวิตของประชากร ค่านิยม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ และประเพณีของจีน สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมจีนยุคศตวรรษที่ 20 ในช่วงเวลาประมาณปี พ.ศ. 2492 จนถึงปัจจุบัน

บริบทการเขียนนวนิยายจำนวน 5 เรื่องเป็นรอยต่อช่วงเวลาที่สำคัญของประเทศจีนในยุคสมัยเก่าเพื่อที่จะก้าวสู่ยุคร่วมสมัยที่สังคมจีนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย ในปีคริสต์ศักราช 1949 (พุทธศักราช 2492) สาธารณรัฐประชาชนจีนก่อตั้ง ในช่วงต้นคริสต์ศักราช 1960 (พุทธศักราช 2503) ประเทศจีนเพิ่งจะยุติการพัฒนาแบบก้าวกระโดดครั้งใหญ่ อันเป็นวิกฤตเศรษฐกิจครั้งเลวร้ายที่สุด นับตั้งแต่ก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1966 (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2509) ได้มีการเปลี่ยนแปลงทาง

วัฒนธรรมเกิดขึ้น ทักษะคิดของประชาชนได้รับผลกระทบอย่างมาก ประเทศจีนได้เกิดการต่อสู้ในทุก ระดับชนชั้น ก่อเกิดเหตุการณ์รุนแรงต่าง ๆ เช่น การวิพากษ์วิจารณ์ผู้มีชื่อเสียงในทางเสียหาย รวมถึงการบุกค้นหรือการเปิดเผยความลับต่าง ๆ ทำให้ผู้นำและปัญญาชนคนสำคัญหลายคนในจีนถูก วิพากษ์วิจารณ์และโดนโจมตีอย่างรุนแรง ส่งผลต่อเศรษฐกิจ การวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และ การศึกษาของจีนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง เป็นเหตุทำให้วัฒนธรรม จารีตประเพณี รวมถึงความ ตระหนักถึงความผิดชอบชั่วดีของประชาชนต่าง ๆ ถึงคราวล่มสลาย

ในช่วงปีคริสต์ศักราช 1970 (พุทธศักราช 2513) เศรษฐกิจของประเทศได้เริ่มฟื้นตัวและ เริ่มดำเนินการปฏิรูปและเปิดกว้าง ในช่วงปีคริสต์ศักราช 1978 (พุทธศักราช 2521) เป็นปีแรกที่ “เติ้ง เสี่ยวผิง” ได้เป็นผู้นำของจีนอย่างแท้จริง ภายใต้การนำของเขา ประเทศจีนเริ่มปฏิรูประบบ เกษตรกรรม เศรษฐกิจ และฟื้นฟูการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแห่งชาติ ทำให้วิถีชีวิตของประชาชนจีนได้ เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสันตะเพื่อนต่อโลก สภาพความเป็นอยู่ของประชากรเริ่มดีขึ้น (郭大钧, 2552) ดังนั้นในช่วงเวลานี้สังคมจีนได้เกิดปฏิวัติหลายครั้ง ซึ่งวิถีชีวิตและแนวคิดของประชาชนก็ เปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม

นวนิยายเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนสังคม ผู้แต่งนำเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคมมา ผสมผสานกับความคิด จินตนาการ และทัศนคติของผู้แต่ง ดังนั้นตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นก็ได้ถ่ายแบบ มาจากบุคคลและพฤติกรรมที่ผู้แต่งได้นำมาจากเรื่องราวของบุคคลที่เคยพบเห็นในสังคม ซึ่ง พฤติกรรม ความคิด และวิถีชีวิตของตัวละครก็สามารถสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมได้ มนุษย์ไม่สามารถ แยกออกจากสังคมได้ ความรู้สึกเกี่ยวกับผู้คนจึงพัฒนามาจากปฏิกิริยาของเราต่อความเห็นของผู้อื่น เกี่ยวกับตัวเรา ประกอบกับภาพลักษณ์ของเราที่มีตนเองและจินตนาการที่ผู้อื่นได้ตัดสินภาพลักษณ์ นั้นจนเกิดเป็นความรู้สึกของตนเอง ดังนั้นภาพลักษณ์ของผู้หญิงไม่ได้เกิดขึ้นเองทั้งหมด ถูกสร้างขึ้นมี ความหมายและมีความสัมพันธ์กับสังคม (ปริยาดา กุลรินทร์, นราวัลย์ พูลพิพัฒน์ และศรีวิไล พลมณี, 2561) ในงานสัมมนาเฉลิมฉลองการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีนครบรอบ 70 ปี จัดโดยสถาน เอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทยและโรงเรียนเตรียมทหารนั้น สมเด็จพระเทพฯ ได้ทรงปาฐกถา พิเศษในหัวข้อเรื่อง “ประวัติศาสตร์จีนในการแปรลัทธิธรรมของเจ้าหญิง” โดยได้เล่าเรื่อง วรรณกรรมที่ได้ทรงแปลและทรงแสดงความคิดเห็นในแต่ละช่วงเวลาประวัติศาสตร์ของสังคมใน ประเทศจีนและวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และกล่าวว่าวรรณกรรมเป็นข้อมูลหลักฐานหนึ่งที่ใช้ศึกษาประวัติศาสตร์สังคมได้ เพราะผู้แต่งได้นำสภาพสังคมนั้น ๆ ลงไปเรื่องที่ตนแต่งขึ้น (เทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2564)

จากการศึกษาเนื้อหาของวรรณกรรมเหล่านี้พบว่า มี 5 เรื่องที่ผู้ประพันธ์ได้สร้างตัวละคร หญิงที่สมจริง ไม่ว่าจะเป็นด้านรูปโฉม ความมีคุณธรรมหรือด้านบุคลิกภาพต่าง ๆ เป็นต้น ไม่ว่าจะเป็น ตัวละครเอกหรือแม้กระทั่งตัวละครประกอบต่าง ๆ ก็มีลักษณะอุปนิสัย สถานภาพ บทบาท และ

คุณค่าของตนเอง ทำให้ผู้อ่านได้สัมผัสถึงผู้หญิงจากยุคต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์จีนและภูมิหลังของชีวิตที่มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น ตัวละครหญิง “คุณยาย” ในเรื่องนารีนคร คุณยายเป็นตัวละครที่เป็นตัวแทนของหญิงรุ่นเก่า ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ตัวเล็กและผอม หน้าตาขาวสะอาด มีเมตตาและเฉลียวฉลาด ใช้ความดีกับความเข้าใจในโลกเป็นวิธีแก้ปัญหาให้กับทุกคนอย่างนุ่มนวลและเด็ดขาด เป็นคนที่มีความเข้มแข็ง ไม่ว่าในชีวิตมีสิ่งเลวร้ายใด ๆ ก็ตาม เขาก็สามารถข้ามผ่านอุปสรรคนั้นไปได้ เช่น บ้านที่ถูกยึดและจำใจต้องแบ่งให้คนอื่น สามีกับลูกเสียชีวิต คุณยายก็ยังสามารที่จะฝ่าฝืนเพื่อก้าวข้ามอุปสรรคเหล่านี้ไปได้ เข้าใจถึงความเป็นไปของโลกนี้ ตระหนักและสามารถยอมรับกับสิ่งร้ายที่เกิดขึ้นในชีวิตได้โดยที่คุณยายไม่แสดงออกถึงความอ่อนแอ สิ้นหวังหรือมีท่าทีโศกเศร้าจนขาดการควบคุมสติ จากจุดนี้สามารถเห็นได้ถึงการจัดการทางอารมณ์และเข้าใจถึงความเป็นไปแห่งสภาพของสังคมรอบ ๆ ตัวของชาวจีนในช่วงเวลานี้ได้เป็นอย่างดี โดยในเนื้อเรื่องได้กล่าวว่า

“อีกคนหนึ่งคือแม่ของช่งเจียงเทา ผู้หญิงคนนี้นะ! มีเจี๋ยพูดว่า... เดิบโตขึ้นมาพวกเพื่อนบ้านที่ถนนสุขถ้าเห็นนางแต่งงานเข้ามาในตระกูลช่ง เหมือนกับเทพธิดาองค์ที่ 7 ที่ลงมาจากสวรรค์ มาเป็นภรรยาของต่งหย่ง เหมือนกับสวีเซียนมีภรรยาเป็นนางพญางูขาว หลายปีมาแล้ว บ้านของครอบครัวถูกยึดและถูกแบ่งเป็นของคนอื่น ในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม พ่อของช่งเจียงเทากระโดดตึกตาย นางปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามกรรม ไม่ร้องไห้ตีโพยตีพายเป็นบ้าเป็นหลัง ไม่ทำท่าโศกเศร้า ไม่ขาดสติ นางเป็นแม่หม้ายที่ดูแลลูกชายกำพร้าเพียงคนเดียวด้วยหัวใจที่สงบเข้มแข็ง เหมือนกับว่ายังมีผู้ชายอยู่ในครอบครัวไม่กลัวอะไร เลี้ยงลูกชายอย่างมีเกียรติ ลูกเดิบโตมาเป็นคนใจกว้าง ภูมิฐาน ส่างผ่าเผย ลูกชายนางยกห้องที่แทบจะไม่มีเหลือแล้วให้เพื่อนที่แต่งงานของที่ให้ไปก็ไม่มีทางได้กลับคืน นางก็ไม่บ่นโทษโน่นโทษนี้ สิบกว่าปีมานี้มีเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ที่ผู้หญิงคนนี้ต้องเผชิญก็เผชิญด้วยความสงบ ไม่เคยเห็นนางบ่นว่าฟ้าดิน มีแต่จัดการแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นตามสมควร ไม่เคยคิดว่าฟ้าได้ลงโทษอย่างไม่เป็นธรรม มีเจี๋ยมีใครคนนั้นอยู่ 7 ปี ผู้หญิงคนนี้ก็รู้แต่ทำเป็นไม่รู้ไม่แสดงสีหน้าท่าทีให้มีเจี๋ยเห็นแม่แต่น้อย ไม่เคยมีคำพูดเสียดสี ไม่เคยพูดว่าตนเองรู้ ก้าวว่าจะทำให้มีเจี๋ยอาย”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 110)

จากเนื้อเรื่องบางส่วนข้างต้น ทำให้เข้าใจว่าคุณยายเป็นผู้หญิงที่มีความสามารถ จัดการแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นตามสมควรเมื่อครอบครัวลำบาก สามีของคุณยายฆ่าตัวตาย แต่คุณยายก็ไม่ได้ร้องไห้ตีโพยตีพายเป็นบ้า ไม่ทำท่าโศกเศร้า ไม่ขาดสติ อีกทั้งยังเลี้ยงลูกจนโตขึ้นเป็นอย่างดี และเรื่องมีเจี๋ยมี

ชู้กับผู้ชายคนอื่น คุณยายก็ไม่เคยว่า ไม่เคยบ่น ไม่เคยด่า กลัวทำให้มีเจ็ยเสียหน้า จากเรื่องเหล่านี้เรา ได้เห็นว่าคุณยายเป็นคนที่มีความสติปัญญาสูง มีความสามารถสูง เป็นผู้ที่เฉลียวฉลาด ยอมเสียสละทุกอย่าง ให้ครอบครัว จากตัวละครหญิง “คุณยาย” สามารถเห็นเสน่ห์ของผู้หญิงและภูมิปัญญาที่ยอดเยี่ยม ของผู้หญิงจีน

นอกจากนี้วรรณกรรมทั้ง 5 เรื่องยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมในสังคมจีนได้เป็นอย่างดี ดังเช่นเรื่อง หมูบ้านเล็กตระกูลเป้า ตัวละครหญิง “อาสะไ้สอง” และ “เสี่ยวช่วยจื่อ” จากแนวคิดของตัวละครทั้งสองนั้น สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลง แนวความคิดของสังคมได้ ในตอนแรกนั้นอาสะไ้สองเป็นแม่หม้าย แต่ภายหลังได้แต่งงานกับฉือไ้หล ในตอนนี้ได้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางความคิดของผู้หญิงในสังคมจีนได้อย่างชัดเจน ความคิดของคนจีนในยุคสมัยโบราณนั้น ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วนั้นหากสามีได้เสียชีวิตลงต้องครองมาอยู่ไปตลอด ทั้งชีวิต แต่เมื่อหลังจากการแต่งงานนั้น อาสะไ้สองก็ถูกรังแกและโดนดูถูกจากคนรอบข้าง จนไม่กล้า ออกไปพบปะผู้คนนอก สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมและการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในยุคนั้นได้เป็นอย่างดี ส่วนตัวละครอีกตัวคือเสี่ยวช่วยจื่อซึ่งเป็นเด็กกำพร้า เป็นลูกบุญธรรมของเป้าเหยียนซาน เป้าเหยียนซานเลี้ยงเสี่ยวช่วยจื่อเพื่อให้เสี่ยวช่วยจื่อแต่งงานกับลูกชายคนโตของตนเอง แต่เมื่อเสี่ยวช่วยจื่อโตขึ้น เขากลับไม่ชอบลูกชายคนโต แต่ชอบลูกชายคนรองแทน สุดท้ายเสี่ยวช่วยจื่อกล้าที่จะขัดขืนต่อคำสั่ง ของผู้เป็นพ่อ หนีออกไปทำมาหากินด้วยตนเอง ซึ่งในค่านิยมของคนจีนในสมัยโบราณนั้น การแต่งงาน นับเป็นเรื่องที่สำคัญมากในสายตาของพ่อและแม่ โดยการแต่งงานของลูกสาวนั้นพ่อและแม่จะเป็นคน จัดการ ตัดสินใจและหาคู่ครองให้ลูกสาว จากตัวละครสองตัวที่กล่าวมาข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นถึง ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรมของสังคมจีนในยุคเก่า ที่ผู้หญิงแทบจะไม่มีสิทธิ์ในการเลือกคู่ครองและ การตัดสินใจในชีวิตตนเอง อีกทั้งยังทำให้เห็นรอยต่อของการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของผู้หญิงจีนที่ สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ถึงความน่าสนใจด้านเนื้อหาที่แสดงถึงภาพลักษณ์ตัวละคร หญิงชาวจีนซึ่งมีความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนของวรรณกรรมแปลจีนทั้ง 5 เล่ม ผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาตัวละครหญิงชาวจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราช-สุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อทำให้เข้าใจภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงมีความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีน อย่างไม่ไร ทำให้เข้าใจมนุษย์ในแต่ละวัฒนธรรม และทำให้เห็นพระอัจฉริยภาพของพระกนิษฐาฯ ในการ เลือกรรณกรรมทรงแปลที่ได้สะท้อนถึงมุมมองการใช้ชีวิต ค่านิยม วัฒนธรรมและประเพณีของสังคม จีน และรอยต่อของการเปลี่ยนแปลงค่านิยม วัฒนธรรมต่าง ๆ ในสังคมจีนที่ถ่ายทอดผ่านทางตัวละคร ในวรรณกรรมได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละคร ผู้หญิง ในวรรณกรรมทรงแปลในสมเด็จพระเทพฯ เพื่อศึกษาสิ่งทีสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของ สภาพสังคมของจีนในยุคศตวรรษที่ 20 ช่วงประมาณปีคริสต์ศักราช 1949-1990 (พุทธศักราช 2492-

2553)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
2. ทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
3. ทำให้เข้าใจเพื่อนมนุษย์ในสังคมที่แตกต่างผ่านการสร้างสรรค์วรรณกรรมของแต่ละชนชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านข้อมูล
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชั่น 5 เรื่อง ผู้วิจัยได้เรียงลำดับจากการเผยแพร่ของวรรณกรรมจีนดังนี้

ตารางที่ 1-1 ลำดับจากการเผยแพร่พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนซึ่งพิมพ์เผยแพร่
โดยสำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์ จำกัด

ชื่อเรื่อง	พระราชนิพนธ์แปล		ชื่อเรื่อง	วรรณกรรมจีน	
	ปีที่พิมพ์ครั้งแรก	ฉบับที่เอา มาศึกษา		ชื่อผู้แต่ง	ปีที่ พิมพ์
ผีเสื้อ	2537	19	蝴蝶	王蒙(หวางเหมิง)	2537
หมู่บ้านเล็ก	2555	9	小鲍庄	王安忆(หวางอันอ๋อ)	2545
ตระกูลเป่า	2556	1	她的城	池莉(ฉือลี่)	2555
ความรักใดจะไม่	2562	3	哪一种 爱不疼	川妮(ชวนหนี่)	2554
ปวดร้าว	2564	1	祖母绿	张洁(จางเจี๋ย)	2560

ผู้วิจัยได้เลือกตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระ
กนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทั้งหมด 11 ตัวละครซึ่งเป็นผู้
ที่มีบทบาทในการดำเนินเรื่องและเป็นตัวละครที่มีลักษณะโดดเด่น สามารถสะท้อนภาพลักษณ์และ
ลักษณะของสังคมจีนได้ ดังนี้

ตารางที่ 1-2 ตัวละครหญิงชาวจีนที่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง ในพระราชนิพนธ์แปลจาก
วรรณกรรมจีนที่เลือกศึกษา

ชื่อเรื่อง	ตัวละคร
1. ผีเสื้อ	1. ไท่หยุน 2. เหม่ยหลาน 3. ชิวเหวิน
2. หมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า	4. อาสะไม้สอง 5. เสี่ยวช่วยจื่อ
3. ความรักใดจะไม่ปวดร้าว	6. หมิ่นมิน
4. นารีนครา	7. มีเจี๋ย

ชื่อเรื่อง	ตัวละคร
	8. เฟิงซุน
	9. คุณยาย
5. มรกต	10. หลูเปียวเหอ
	11. เจิงลิ่งเออร์

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้มีขอบเขตด้านเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ โดยประมวลนำแนวคิดการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของผู้หญิงตามการศึกษาของรำเพย ดาวซาวะ (2551) ในเรื่อง “นางแตงอ่อน ภาพลักษณ์ผู้หญิงในวรรณคดีลาว “และธนเดช ทิวไผ่งาม (2561) ในเรื่อง” การเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของผู้หญิงในงานเขียนของชุลงและอันหนิเปาเป๋ยจากเรื่อง ‘เมียหลวงเมียน้อย’ และ ‘ดอกบัว’” มาเป็นพื้นฐานในการอธิบายและวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในวรรณกรรมจีนที่ถูกเลือกศึกษา ดังนี้

2.1 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน

ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนแบ่งออกเป็นสามช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม ช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม และช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ในช่วงก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนมักถูกนำเสนอในแบบดั้งเดิม โดยตัวละครหญิงอาจแสดงถึงความผันผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่ หรือความรักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์ ในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงมักยึดมั่นในอุดมการณ์ของตน หรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ส่วนในช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ตัวละครหญิงอาจแสดงถึงการพึ่งพาตนเองหรือการเสียสละเพื่อครอบครัว

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีน

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีนประกอบด้วยหลายประเด็น ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงกับขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งรวมถึงการยึดถือเคร่งครัดในประเพณี การปรับตัวและการท้าทายประเพณี และความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณี นอกจากนี้ ยังมีความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงกับสภาพความเป็นอยู่ ซึ่งแสดงถึงการปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่และการตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคม อีกทั้งยังครอบคลุมถึงความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางความคิด โดยเน้นการเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงและการเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคม รวมถึงความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในยุคปฏิรูปและการเปิดประเทศ และผลกระทบของการเติบโตทาง

เศรษฐกิจต่อบทบาทของผู้หญิง และสุดท้ายคือความสัมพันธ์กับสื่อและการสื่อสาร ที่รวมถึงการนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อมวลชนและผลกระทบของสื่อใหม่ต่อบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นรวบรวมข้อมูลและศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
  - 1.1 รวบรวมและคัดเลือกพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
  - 1.2 รวบรวมและศึกษาเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตัวละคร
  - 1.3 รวบรวมและศึกษาเอกสารที่ให้ความรู้เรื่องความสัมพันธ์ของวรรณกรรมกับสังคม
2. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตด้านเนื้อหา
3. ขั้นสรุปผล อภิปราย และนำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาพลักษณ์ หมายถึง ลักษณะหรือท่าทีของบุคคลหรือองค์กรที่ปรากฏแก่สายตาหรือความรู้สึกนึกคิดของสาธารณชน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) รวมภาพของรูปร่างหน้าตา บุคลิกลักษณะและการแสดงออกทางพฤติกรรมของตัวละคร

การปฏิวัติวัฒนธรรม หมายถึง การเคลื่อนไหวทางการเมืองและสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศจีนระหว่างปี ค.ศ. 1966–1976 ซึ่งนำโดยเหมา เจ๋อตุง มีเป้าหมายเพื่อรักษาและเสริมสร้างอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ให้แข็งแกร่งขึ้น และกำจัดอิทธิพลของแนวคิดดั้งเดิม ขุนนาง และชนชั้นสูงที่ถือว่าเป็นปฏิปักษ์ต่อการปฏิวัติ

สังคมวัฒนธรรมจีน หมายถึง ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นและพัฒนาในประเทศจีน ซึ่งรวมถึงค่านิยม ความเชื่อ ประเพณี ศิลปะ การปกครอง การศึกษา และวิถีชีวิตของประชาชนในสังคมจีน สังคมวัฒนธรรมจีนสะท้อนถึงประวัติศาสตร์ยาวนานและความหลากหลายทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรม และภูมิศาสตร์ของประเทศจีน

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนใน พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพ-รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ เอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศึกษาเรื่องพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราช เจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละคร และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของ วรรณกรรมกับสังคม ดังนี้

การศึกษาเกี่ยวกับพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราช เจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เนื่องจากอิทธิพลกระแสโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนไป ทำให้ประเทศจีนและประเทศไทยมี ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดมากขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลให้เกิดการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น มากไปกว่านั้น รัฐบาลไทยได้เข้ามามีส่วนส่งเสริมและสนับสนุน โดยมีการตีพิมพ์วรรณกรรมที่มี ชื่อเสียงและคุณภาพมากขึ้น ส่งผลให้ประชากรของทั้งสองประเทศ สามารถเข้าใจวัฒนธรรมซึ่งกัน และกันมากขึ้นอีกด้วย ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม ราชกุมารี เสด็จเยือนประเทศจีน 18 ครั้ง ภายในเวลา 23 ปี พระองค์มีความสนพระทัยและทรง ความสามารถอย่างลึกซึ้งในด้านภาษาและวัฒนธรรมจีน ซึ่งทรงได้แปลวรรณกรรมจีนและกวีจีนหลาย เรื่องเป็นภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจยิ่งขึ้น ระหว่างประชากรทั้งสองประเทศในด้านวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นวรรณกรรมที่ทรงแปลเป็นภาษาไทย มักจะได้รับความนิยมจากนักวิชาการเป็นจำนวนมาก มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ศึกษาวรรณกรรมที่ท่านทรงแปลอย่างลึกซึ้ง ตามการค้นคว้าครั้งนี้ได้ พบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ศิริลักษณ์ บัตรประโคน (2558) ได้ศึกษา เรื่อง ลักษณะร่วมและความงดงามของความเป็น หญิงในพระราชนิพนธ์แปลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยศึกษาจากพระราช นิพนธ์แปล 4 เล่ม ได้แก่ โคมสัมดวงน้อย หมิงจื่อกับเหมียวน้อยมีจื่อ สาวน้อยเสี้ยวหยู และตำนาน กับข้าวคู่ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะร่วมของวรรณกรรม ได้แก่ ด้านผู้ประพันธ์ พบว่า ผู้ประพันธ์ต่าง เป็นผู้หญิงชาวจีนที่มีชีวิตร่วมสมัยเดียวกัน มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาประพันธ์ผลงานอัน

ทรงคุณค่า อีกส่วนหนึ่งสามารถเชื่อมโยงไปสู่ลักษณะเด่นด้านแนวเรื่อง เนื้อหา วัฒนธรรมจีน ในด้านที่สอง เนื้อหาและองค์ประกอบ กล่าวได้ว่ามีลักษณะร่วมกันในการสร้างสุนทรียภาพ ผสานกับการถ่ายทอดความเป็นจีนได้อย่างน่าประทับใจ วรรณกรรมแต่ละเรื่องต่างก็เกี่ยวข้องกับชีวิต สังคมและวัฒนธรรมจีน แสดงให้เห็นถึงคุณธรรมของชาวจีน เช่น มีความเสียสละ ความผูกพัน ความมั่งคั่งทางจิตใจ ส่วนในด้านที่สามลักษณะร่วมคุณค่าและความดีงามของเรื่อง วรรณกรรมเหล่านี้เป็นเครื่องมือสร้างความบันเทิงและถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรมจีน สะท้อนให้เห็นถึงคุณธรรมของมนุษย์ ส่วนความมั่งคั่งของความเป็นหญิง ได้ถ่ายทอดผ่านเรื่องราวชีวิตของตัวละครฝ่ายหญิงในฐานะตัวแทนที่มีวัย สถานภาพ บทบาท แตกต่างกัน และแสดงให้เห็นความสัมพันธ์และอิทธิพลทั้งภายในและภายนอกที่หล่อหลอมให้ผู้หญิงแต่ละคน มีความงามทั้งตามธรรมชาติแห่งหญิง และความงามอันเกิดจากคุณธรรมความดี นอกจากนี้ได้สะท้อนให้เห็นลักษณะความงามของผู้หญิงที่สอดคล้องกับช่วงเวลา กับยุคสมัยแห่งการพัฒนา ไม่ว่าจะสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ทนสมัยมากขึ้นเพียงใด คุณธรรมความดี อันได้แก่ ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความมีน้ำใจ ฯลฯ ไม่ว่าจะหญิงหรือชาย ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศจีน ประเทศไทย หรือประเทศใดก็นับเป็นความมั่งคั่ง ที่ควรค่าแก่การรักษา ให้คงอยู่คู่มนุษยชาติและสังคมตลอดไป

ณัฐปภัสร ชาญนนทวัฒน์, สุภัค มหาวรรการ และธเนศ เวศร์ภาดา (2561) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะเด่น ในนวนิยายแปลจีน พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยศึกษาจากวรรณกรรมแปลเรื่องผีเสื้อ เมฆเหินน้ำไหล หมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า นารีนครา และตลอดกาลนานแค่ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะเด่นด้านภาษา ได้แก่ การสรรคำและการใช้ภาพพจน์ ลักษณะเด่นด้านเนื้อหา ได้แก่ ด้านแนวคิด ด้านตัวละครและด้านฉาก แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างทางความคิดของคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ สะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและสภาพสังคมจีนที่มีการปะทะ ปรับปรน และสังสรรค์ทางวัฒนธรรม

พรสวรรค์ เฉลิมยานนท์ และจอมขวัญ สุทธิพันธ์ (2561) ศึกษาเรื่อง ความเป็นหญิงในนวนิยายเรื่อง นารีนครา ตามแนวคิดเรื่องบทบาทของสตรีนิยมสายวัฒนธรรม แสดงให้เห็นความเป็นหญิงในบทบาทต่าง ๆ ได้แก่ ความเป็นหญิงกับมารดา ความเป็นหญิงกับอาชีพ และความเป็นหญิงกับค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี สะท้อนให้เห็นถึงการปฏิวัติวัฒนธรรมจีน ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างสตรีที่เป็นสตรีชนบเดิม กับสตรียุคสมัยใหม่ ซึ่งเปลี่ยนไปจากภาพความเป็นหญิงในอดีตตามที่สังคมคาดหวังและสร้างมาตรฐานขึ้นมา แต่ทั้งนี้ก็ต้องอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม ศีลธรรม และจริยธรรมที่ดี มีความแข็งแกร่งด้านจิตใจ หรือดำรงชีพอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ชาย เป็นหญิงในฐานะมารดาได้อย่างสมบูรณ์แบบ เลี้ยงและอบรมสั่งสอนลูกด้วยตนเองลำพังเป็นอย่างดี มีบทบาทในการบริหารและจัดการงานด้านต่าง ๆ ซึ่งการที่ผู้หญิงต้องออกมาทำงานนอกบ้านหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ส่วนหนึ่งก็มาจากสามีที่ไม่ช่วยกันทำงานหาเงินมาเพื่อจุนเจือครอบครัว สะท้อนให้เห็นการ

เปลี่ยนแปลงทัศนคติของสตรีตามแนวคิดสตรีนิยมสายวัฒนธรรม โดยให้ความสำคัญด้านคุณค่ากับสตรีเป็นหลัก ผู้ประพันธ์นำเสนอความเป็นหญิง โดยนำคุณลักษณะต่าง ๆ มาประกอบสร้างขึ้น แล้วนำเสนอความเป็นหญิงในบทบาทต่าง ๆ ทั้งบทบาทความเป็นมารดาที่เป็นผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงดู และบทบาทของภรรยา แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของสตรีที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะของตนเอง ให้มีความเสมอภาคกับผู้ชาย ยกย่องสตรีในฐานะเพื่อนคู่คิดของสามี ความเสมอภาคนี้ สะท้อนจากอาชีพของตัวละครเอกที่มีส่วนช่วยหาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งความเป็นหญิงในด้านอาชีพนี้ เกิดจากการได้รับการศึกษาที่ดี ทำให้สตรีสามารถพึ่งพาตนเอง และมีอิสระในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ความเป็นหญิงยังถูกเชื่อมโยงกับค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมแบบเก่าและค่านิยมแบบใหม่ของสังคมชนวนเข้าด้วยกัน จนกลายเป็นภาพความเป็นหญิงที่มีทั้งความอ่อนโยนและเข้มแข็งทางด้านจิตใจ

รัฐวรชัย พูลศรี (2562) ศึกษาเรื่อง ความรักใจจะไม่ปวดร้าว สตรีนิยมในพระราชนิพนธ์แปลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผลการศึกษาพบว่า ในด้านแนวคิดสตรีนิยมได้ทำลายมายาคติเกี่ยวกับความรักโรแมนติกระหว่างชายหญิงและความคิดครอบครัวยุบอ่อนอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าความสวยงามในความรักของชายหญิงนั้นมีด้านความทุกข์ด้วย สะท้อนมายาคติของคนที่แต่งงานแล้ว เชื่อว่าความรักจะทำให้เอาชนะทุกอุปสรรคไปได้ แต่ในความเป็นจริงความรักมีความเปราะบางต่อความเป็นจริงสังคม สรุปได้ว่าปัญหาสังคมจีนร่วมสมัยที่สตรีถูกคาดหวังให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและครอบครัว ผู้หญิงสมัยใหม่ต้องสามารถทำงาน และดูแลครอบครัวได้ แต่ทั้งนี้ยังสะท้อนค่านิยมจีนที่ยังคงนิยมมีบุตรชาย ด้านการเปรียบเทียบด้านวัฒนธรรมพบว่า ความงามทางวรรณศิลป์ ที่โดดเด่นที่สุดคือ การใช้ความเปรียบที่ลึกซึ้งและเกิดจินตภาพที่ชัดเจน มีสำนวนแปลความเปรียบเทียบที่คมคายอยู่ทำให้ผู้อ่านรับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้สำนวนแปลที่เหมาะสมกับบริบทของผู้อ่านชาวไทย

ชาวลิน เฟ่งบุญ, นพวรรณ เมืองแก้ว, อธิปัตย์ นิตยัณรา และพิชัย แก้วบุตร (2563) ศึกษาเรื่อง สตรีนิยมผ่านตัวละครเพศหญิง: กรณีศึกษา “ไป อินน่า หมู่บ้านลับริมฝั่งน้ำ” พระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์บทบาทและความสัมพันธ์ของตัวละครหญิง ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครหญิงมีบทบาทตรงตามแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมสายเสรีนิยมและสังคมนิยม แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงไม่จำเป็นต้องต่อต้านหรือปลื้กตนเองจากสังคมชายเป็นใหญ่ บทบาทตัวละครหญิงสะท้อนให้เห็นเพศชายและเพศหญิงอยู่ร่วมกันเป็นอย่างกลมกลืนสมานฉันท์ นอกจากนี้ การวิจัยสะท้อนภาพสังคมและวัฒนธรรมจีนที่ปรากฏในเรื่อง “ไปอินน่า หมู่บ้านลับริมฝั่งน้ำ” สะท้อนให้เห็นเรื่องปิตาธิปไตย กล่าวได้ว่าเพศชายสามารถควบคุมเพศหญิงได้ ไม่ว่าจะจะเป็นความคิดหรือการกระทำ เพศหญิงถูกเอาเปรียบ รวมทั้งด้านร่างกาย บทบาทหน้าที่สังคม เป็นต้น ส่วนอิทธิพลการคลุมถุงชน สะท้อนให้เห็นถึงสังคมจีนในอดีต ผู้ที่รักกันจะไม่มี

บทบาทและการตัดสินใจในการแต่งงาน ต้องแต่งงานกับคนที่ เป็นพ่อแม่เลือก และวัฒนธรรมความเชื่อ สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อดั้งเดิม ยังเป็นคติความเชื่อที่ได้รับการผสมผสานระหว่างลัทธิความเชื่อ และศาสนาเข้าด้วยกัน เพื่อการใช้ชีวิตอย่างสงบสุข

จากการค้นคว้าข้างต้น สรุปได้ว่ามีผู้วิจัยหลายท่านได้ศึกษาวรรณกรรมที่พระราชนิพนธ์ แปล เนื้อหาการศึกษาได้พบว่า มีศึกษาลักษณะร่วมและความงดงามของตัวละครหญิงของเรื่อง มีผู้วิจัยศึกษาลักษณะเด่นในด้านภาษากับด้านเนื้อหาของเรื่อง อีกทั้งยังมีผู้วิจัยศึกษาสตรีนิยมของเรื่อง และมีผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นหญิงของเรื่อง จากวิเคราะห์บทบาทและสถานภาพของตัวละครหญิง แต่ยังไม่พบว่า เคยมีผู้วิจัยศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์ของภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากรวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

การศึกษาเกี่ยวกับสตรีนิยมในบริบทของวรรณกรรมจีน

การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสตรีนิยมมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวรรณกรรมจีน การศึกษานี้ช่วยให้เห็นภาพรวมของการวิจัยที่มีอยู่และแนวทางการศึกษาที่หลากหลายซึ่งสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์วรรณกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในวรรณกรรมที่ถูกแปลโดยสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี การทบทวนนี้สำรวจแนวคิด และทฤษฎีสตรีนิยม เช่น ทฤษฎีสตรีนิยมเชิงโครงสร้าง ทฤษฎีสตรีนิยมหลังอาณานิคม และการศึกษาทางวัฒนธรรม ซึ่งเน้นถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมจีนที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวรรณกรรม ตั้งแต่ยุคจักรวรรดิที่ผู้หญิงถูกจำกัดบทบาทไปจนถึงยุคร่วมสมัยที่ผู้หญิงมีบทบาทมากขึ้นในสังคม โดยการทบทวนนี้จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในบริบททางประวัติศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงของสังคมจีนที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวรรณกรรม ทำให้สามารถสร้างความเข้าใจที่ครอบคลุมและลึกซึ้งเกี่ยวกับภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในวรรณกรรมที่ถูกเลือกศึกษา ตามการค้นคว้าครั้งนี้ได้พบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

Wang Ning (2559) ได้ศึกษาทฤษฎีสตรีนิยมและวรรณกรรมหญิงจีนร่วมสมัย ซึ่งเป็นบทหนึ่งในหนังสือ *Feminism/Femininity in Chinese Literature* งานวิจัยนี้สำรวจทฤษฎีสตรีนิยมร่วมสมัยในบริบทของวรรณกรรมหญิงจีน โดยวิเคราะห์ถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดสตรีนิยมในการตีความและวิจารณ์วรรณกรรมจีนที่เขียนโดยผู้หญิงในยุคปัจจุบัน งานวิจัยนี้ยังพิจารณาถึงการตอบสนองของวรรณกรรมหญิงจีนต่อแนวคิดสตรีนิยมต่าง ๆ เช่น การเป็นตัวของตัวเอง การมีเสียงใน

สังคม และการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีในบริบทของสังคมจีนร่วมสมัย นอกจากนี้ ยังได้วิจารณ์ถึงการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงของวรรณกรรมหญิงจีนในยุคที่โลกาภิวัตน์มีอิทธิพลมากขึ้น ทำให้การศึกษา วรรณกรรมสตรีในจีนมีความหลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น งานวิจัยนี้ยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ ของการศึกษาแนวคิดเรื่องเพศสภาพและการเป็นผู้เขียนในวรรณกรรมหญิงจีนร่วมสมัย โดยเน้นถึง บทบาทของผู้หญิงในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับความเจริญของเทคโนโลยีและวัฒนธรรม ตะวันตก

Grace S. Fong (2565) ได้ศึกษาทฤษฎีสตรีนิยมและนักเขียนหญิงในยุคปลายจักรวรรดิ จีน : ผลกระทบและวิจารณ์ โดยสำรวจการนำทฤษฎีสตรีนิยมมาประยุกต์ใช้กับวรรณกรรมของผู้หญิง จีนในยุคหมิงและชิง งานวิจัยนี้เน้นการผสมผสานทฤษฎีสตรีนิยมตะวันตก เช่น แนวคิดเกี่ยวกับเพศ มุมมอง เสียง ความเป็นตัวของตัวเอง และการเป็นผู้เขียน ในการวิเคราะห์งานเขียนของผู้หญิงใน ประวัติศาสตร์จีน โดยเฉพาะการใช้ทฤษฎีจากหลากหลายสำนัก เช่น สตรีนิยมเชิงโครงสร้างหลัง โครงสร้าง สตรีนิยมหลังอาณานิคม และการศึกษาทางวัฒนธรรมและภาพยนตร์ ซึ่งแนวคิดเหล่านี้ได้ ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวรรณกรรมของผู้หญิงในยุคจักรวรรดิจีน งานวิจัยนี้ยังวิจารณ์ถึง ความเหมาะสมและความท้าทายในการใช้ทฤษฎีสตรีนิยมตะวันตกกับวรรณกรรมจีนในยุคก่อน คริสต์ศตวรรษที่ 20 และผลกระทบต่อการศึกษาวรรณกรรมของผู้หญิงจีนในช่วงยุคนั้น งานวิจัยยัง ชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีผลต่อบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวรรณกรรมจีน ทั้งในด้านการเป็นตัวของตัวเองและการแสดงออกทางสังคม

Jennifer Cooke (2564) ได้แก้ไขหนังสือ การศึกษาวรรณกรรมสตรีนิยมใหม่ ซึ่งรวมถึง บทหลายบทที่กล่าวถึงการแก้ไขทฤษฎีวรรณกรรมสตรีนิยมร่วมสมัย หนังสือเล่มนี้มีบทความที่ นำเสนอการประยุกต์ใช้ทฤษฎีสตรีนิยมในการวิจารณ์วรรณกรรมในบริบทและประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะบทความที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมหญิงจีนที่แสดงให้เห็นถึงการตีความใหม่และวิธีการใหม่ ในการทำความเข้าใจงานเขียนของผู้หญิง หนังสือเล่มนี้ยังกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ วัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการพัฒนาและการรับรู้ของวรรณกรรมสตรีในจีน ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ ในมุมมองสตรีนิยมในวรรณกรรมร่วมสมัยและวิธีการวิจารณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษา วรรณกรรมหญิงจีนได้อย่างลึกซึ้งและครอบคลุมมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการอภิปรายถึงบทบาทของ เทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างสังคมที่มีผลต่อการสร้างสรรค์วรรณกรรมของผู้หญิงใน ยุคปัจจุบัน

Office of the Gender and Women's Studies Librarian (2564) ได้ศึกษา ประวัติศาสตร์การศึกษาสตรีและขบวนการสตรีนิยมในจีน งานวิจัยนี้ให้ภาพรวมของการพัฒนา การศึกษาสตรีในประเทศจีนตั้งแต่ปี 1980 โดยเน้นถึงบทบาทของสหพันธ์สตรีจีน (All-China Women's Federation : ACWF) และสถาบันการศึกษาในการสร้างวาทกรรมสตรีนิยมในจีน

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในการจัดการศึกษาและการมองเห็นบทบาทของผู้หญิงในสังคมระหว่าง ACWF ซึ่งมักจะมองปัญหาของผู้หญิงผ่านมุมมองของมาร์กซิสต์และความสัมพันธ์กับรัฐ ในขณะที่นักวิชาการมีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการพิจารณามุมมองที่ท้าทายมาร์กซิสต์จีน งานวิจัยนี้ยังสำรวจถึงการมีส่วนร่วมของการปฏิรูปเศรษฐกิจและการขับเคลื่อนขบวนการสตรีนิยมในจีน โดยเน้นถึงวิธีที่ทั้งสองกลุ่มนี้มีปฏิสัมพันธ์และส่งผลต่อกันและกันในการพัฒนาสิทธิสตรีและการศึกษาในจีน งานวิจัยยังวิเคราะห์ถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการเมืองต่อการศึกษาและสิทธิสตรีในจีน โดยเฉพาะบทบาทของผู้หญิงในยุคที่จีนกำลังเข้าสู่ยุคใหม่ของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสตรีนิยมในบริบทของวอร์เรนกรรมจีน สามารถสรุปได้ว่าแนวคิดและทฤษฎีสตรีนิยมมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์และวิจารณ์บทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวอร์เรนกรรมจีน เอกสารที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของการประยุกต์ใช้ทฤษฎีสตรีนิยมเพื่อทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในจีนที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวอร์เรนกรรม การวิเคราะห์เชิงสตรีนิยมช่วยให้สามารถเปิดเผยและเข้าใจถึงความท้าทายและความซับซ้อนของบทบาทผู้หญิงในวอร์เรนกรรมจีนได้ดีขึ้น ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบทบาทของผู้หญิง ตั้งแต่ยุคจักรวรรดิที่มีการจำกัดบทบาทของผู้หญิงไปจนถึงยุคร่วมสมัยที่ผู้หญิงมีบทบาทมากขึ้นในสังคมจีน นอกจากนี้ การศึกษายังชี้ให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้ทฤษฎีสตรีนิยมในหลากหลายแง่มุม เช่น ทฤษฎีสตรีนิยมเชิงโครงสร้าง ทฤษฎีสตรีนิยมหลังอาณานิคม และการศึกษาทางวัฒนธรรม ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการวิจารณ์และวิเคราะห์วอร์เรนกรรมหญิงจีนในมิติใหม่ ๆ การทบทวนนี้ทำให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและครอบคลุมเกี่ยวกับภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในวอร์เรนกรรมที่ถูกแปล โดยสามารถใช้ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนนี้ในการวิเคราะห์และวิจารณ์วอร์เรนกรรมจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถสร้างความเข้าใจที่ครบถ้วนเกี่ยวกับบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวอร์เรนกรรมจีนได้อย่างมีมิติ

การศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง

นวนิยายเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่ง เป็นงานเขียนที่แต่งขึ้น ที่เป็นผลงานอันเกิดจากการคิดและจินตนาการของผู้ประพันธ์ แต่ความคิดและจินตนาการเหล่านี้ย่อมเกิดจากประสบการณ์สิ่งแวดล้อม ความรอบรู้ และความเล็งเห็นในแก่นความจริงของชีวิต ดังนั้นนวนิยายสามารถสะท้อนภาพชีวิตความเป็นอยู่และขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของผู้คนในสังคม อันเป็นบริบทของวอร์เรนกรรมนั้น (สายทิพย์บุญกุลกิจ, 2534, หน้า 12) ประกอบด้วยตัวละคร กล่าวได้ว่า ตัวละครคือ

องค์ประกอบสำคัญของนวนิยาย สามารถส่งเสริมการดำเนินเรื่อง สะท้อนบริบทสังคม เปิดเผยความประพจน์ของตัวละคร ก่อให้เกิดความคิดและอารมณ์ของผู้อ่าน ตามการค้นคว้าครั้งนี้ได้พบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

กณภัทร รื่นภิรมย์ (2550) ได้ศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง “โทะโมะเอะ โกะเซ็น” ในนิยายสงครามและบทละครญี่ปุ่น เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของภาพลักษณ์ตัวละครหญิง “โทะโมะเอะ โกะเซ็น” โดยวิเคราะห์ 4 ประเด็นคือรูปลักษณ์ภายนอก ได้แก่ รูปร่างหน้าตากับการแต่งกาย อาวุธและพาหนะ ความสามารถ สถานภาพและลักษณะนิสัย ผลการศึกษาพบว่า ภาพลักษณ์ของนักรบสตรีมีลักษณะภายนอกที่สวยงาม มีความสามารถในการรบ มีจิตใจเข้มแข็ง มีบทบาทหน้าที่ในสังคมเป็นภรรยาและมารดาที่ดี นอกจากนี้ยังเป็นตัวแทนสถานภาพสตรีนักรบที่มีความเข้มแข็ง สามารถยืนหยัดอย่างสง่างาม ในช่วงภัยสงครามและการเปลี่ยนแปลงของสังคม

อาทิตยา จารุจินดา (2555) ได้ศึกษาการสร้างภาพความเป็นหญิงในนวนิยายไทย สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นการศึกษาภาพความเป็นหญิงจากวาทกรรมในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ผลการศึกษาพบว่า ภาพความเป็นหญิงในวาทกรรมกับภาพความเป็นหญิงในนวนิยายมีความสัมพันธ์กันเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในเรื่องการแบ่งงาน ความเข้มแข็ง ความอ่อนหวาน การศึกษาทำให้ผู้หญิงมีอารยะ ทันโลก ทันสมัย ทันสังคม และพึ่งพาตนเองได้ ด้านบทบาทการเป็นภรรยาและแม่ที่ดี ส่วนที่แตกต่างไปคือบทบาทภรรยา ในวาทกรรมจะยกย่องผู้หญิงให้เป็นเพื่อนคู่คิดของสามี เป็นผู้ซุกใจ โน้มน้าวสามี แต่ในนวนิยาย ผู้หญิงมีฐานะด้อยกว่าสามี เป็นผู้อยู่ใต้อำนาจสามี อีกทั้งยังพบว่าการแต่งกายของผู้หญิงเป็นเครื่องหมายอารยะ และเรื่องการช่วยชาติด้วยการเพิ่มจำนวนประชากร สิ่งเหล่านี้ปรากฏในวาทกรรมไม่พบโดยตรงในนวนิยาย

Yang Weiyang (2555) ได้ศึกษาวิเคราะห์ตัวละครหญิงชาวจีนในนวนิยายไทย เป็นการวิเคราะห์ลักษณะ สถานภาพ บทบาท และคุณค่าของตัวละครหญิงชาวจีนในนวนิยายไทย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะตัวละครหญิงชาวจีนในนวนิยายไทยคล้ายกับผู้หญิงจีนในสังคมจีน คือเป็นเพศอ่อนแอ เชื้อพึ่งผู้ใหญ่และสามี เป็นคนเรียบร้อย เข้าใจคนอื่น มีความกตัญญู และมีการปฏิบัติตามประเพณี เช่น พุดไฟเราะ มีเมตตา ใจดี นิสัยดี เพราะได้สืบทอดความประพจน์ที่ดีจากบรรพบุรุษ ส่วนคนที่มีนิสัยขัดแย้งกับครอบครัว เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากปัญหาทางด้านครอบครัว สังคม และการศึกษา ด้านสถานภาพในชีวิตของผู้หญิงมีบทบาท เป็นลูกสาว เป็นภรรยา เป็นย่าหรือยาย และเพื่อน ดังนั้น สถานภาพของผู้หญิงจึงมี 3 ด้านคือ ด้านครอบครัว ด้านประกอบอาชีพและด้านสังคม ตัวละครส่วนใหญ่ประพจน์ดี เนื่องจากการสั่งสอนของคนจีนคือในบทบาทเป็นผู้หญิงต้องทำตัวให้เรียบร้อย ดูแลครอบครัวให้ดี สามารถประกอบอาชีพได้หลายอย่าง จึงมีโอกาสทำงานที่ข้างนอกได้ เนื่องจากการยืนหยัดและความขยันหมั่นเพียรของตนจึงทำให้ผู้หญิงเริ่มมีฐานะในสังคม ส่วนด้านบทบาทและคุณค่า

ผู้หญิงชาวจีนในนวนิยายไทยมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัวมาก เป็นผู้มีความถี่ถ้วน ละเอียด รอบคอบ รู้จักเอาใจผู้ใหญ่มากกว่าผู้ชาย ซึ่งเป็นผู้หาเงินให้แก่ครอบครัว ผู้หญิงมีสิทธิได้เรียนหนังสือทำให้ผู้หญิงมีความรู้ เข้าร่วมกิจกรรมของสังคม มีอาชีพของตน จึงทำให้ฐานะของผู้หญิงเปลี่ยนแปลง ทำให้สังคมให้โอกาสผู้หญิงด้านการศึกษาและมีอาชีพเท่าเทียมกับผู้ชาย สามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้

พัชรราวลี จินนิกร (2559) ได้ศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในวรรณกรรมเรื่องผู้ชนะสิบทิศ โดยพบว่าภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงแบ่งออกเป็นสองด้านหลัก ได้แก่ ภาพลักษณ์เชิงบวก และภาพลักษณ์เชิงลบ ภาพลักษณ์เชิงบวกประกอบด้วยลักษณะรูปโฉมงดงามตามลักษณะเบญจกัลยาณี เช่น ตละแม่จันทราและตละแม่กุสุมา มีความซื่อสัตย์ต่อความรัก กตัญญูกตเวทิต และมีความเมตตา เช่น ตละแม่กุสุมาและเซงสบู รวมถึงมีวุฒิภาวะและความสามารถ รู้กาลเทศะและหน้าที่ เช่น ตละแม่จันทราและนันทะวดี ในทางตรงกันข้าม ภาพลักษณ์เชิงลบประกอบด้วยการขาดคุณธรรม เช่น ความมักใหญ่ใฝ่สูงและความอาฆาตพยาบาท เช่น ตองสาและโซ้อ้ว และการขาดวุฒิภาวะ เช่น ขาดการควบคุมอารมณ์และความสำรวม เช่น ตละเจ้ามูขอย ยาชอบใช้กลวิธีการนำเสนอตัวละครผ่านการบรรยายลักษณะทางตรงและทางอ้อม การใช้ภาพพจน์และสัญลักษณ์ เช่น อุปมา นามนัย อติพจน์ และอุปลักษณ์ ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นถึงความซับซ้อนของบทบาทและลักษณะนิสัยของผู้หญิงในสังคมยุคนั้น ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและมีอารมณ์ร่วมกับตัวละครได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง

Fang Fujun (2561) ได้ศึกษาตัวละครหญิงชาวไทยเชื้อสายจีนในนวนิยาย กรณีศึกษา ลักษณะ สถานภาพ และบทบาทในฐานะเป็นผู้นำครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า ในด้านลักษณะของตัวละครหญิงชาวไทยเชื้อสายจีนในฐานะเป็นผู้นำครอบครัว ส่วนใหญ่จะเป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัวชาวจีน และได้สืบทอดกิจการของครอบครัว เป็นลูกสาวที่พึ่งพาตนเอง สร้างธุรกิจและสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้อย่างมั่นคง ตัวละครหญิงชาวไทยเชื้อสายจีนมีลักษณะนิสัย มั่นใจ มีความเสียสละ และมีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการบริหารจัดการ เป็นผู้นำที่ดี สามารถรวมพลังของกลุ่ม และมีวิสัยทัศน์ในการทำงาน ส่วนการศึกษาด้านสถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงชาวไทยเชื้อสายจีนในฐานะเป็นผู้นำครอบครัว พบว่าสะท้อนสถานภาพความเป็นลูก เป็นภรรยา เป็นพี่น้องและเป็นสมาชิกของวงศ์ตระกูล มีบทบาทเป็นผู้นำครอบครัวในสังคมการทำงาน เป็นหัวหน้าซึ่งสืบทอดธุรกิจของครอบครัวและธุรกิจเป็นของตนเอง เป็นเพื่อนร่วมงานที่สนับสนุนและเคารพความคิดเห็นของคนอื่น และเป็นลูกน้องที่มีความใฝ่รู้และกล้าแสดงความคิดเห็น ในฐานะเป็นสมาชิกในสังคม มีบทบาทการทำงานธุรกิจอย่างถูกต้องตามกฎหมายและทำให้สังคมมีความมั่นคง

วิสิษฐ์ คิดคำส่วน (2561) ได้ศึกษาเรื่องภาพลักษณ์ผู้หญิงในวรรณคดีลาว ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพลักษณ์ของนางแตงอ่อน ในด้านรูปลักษณะและบุคลิกภาพ ด้านสถานภาพและบทบาท และด้านความคิดจิตใจ และการแสดง ผลการศึกษพบว่า นางแตงอ่อนเป็นผู้หญิงที่มีรูปงดงามตามอย่าง

นางเอกของวรรณกรรม เชื่อถือและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่ และจารีตประเพณีอย่างจริงจัง ทำหน้าที่เป็นลูกที่กตัญญู เป็นเมียที่ซื่อสัตย์และแม่ที่เสียสละ ในขณะเดียวกันก็มีลักษณะของหญิงกล้า เช่น กล้าคิด และตัดสินใจ นอกจากนี้ จะเห็นว่าชนชั้นที่แตกต่าง และต้องอยู่ในสถานภาพของการเป็นเมีย ทำให้ความคิดของนางแดงอ่อนไม่มีอิสระ การกระทำเหมือนกับผู้หญิงทั่วไป อีกทั้งยังพบว่า สิ่งสำคัญที่กำหนดชนชั้นและสถานภาพของผู้หญิงในสังคมคือ ความแตกต่างทางเผ่าพันธุ์ ทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม

ธนเดช ทิวไผ่งาม (2561) ได้ศึกษาเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของผู้หญิงในงานเขียนของซูลง และอันหนิเป่าเป่ย์ จากเรื่อง เมียหลวงเมียน้อย และ ดอกบัว โดยศึกษาความเหมือนและความแตกต่างของภาพลักษณ์ของผู้หญิงในด้านจิตวิทยากับลักษณะทางด้านอุดมการณ์ ทั้งยังวิเคราะห์ ลักษณะยุคสมัยและค่านิยมของสังคม ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครหญิงต่างก็ได้รับอิทธิพลจากสตรีนิยม ตัวละครในเรื่อง เมียหลวงเมียน้อย ได้รับค่านิยมใหม่จากการเคลื่อนไหวในเหตุการณ์ 4 พฤษภาคม มีความรู้สึกต่อต้านกับปิตาธิปไตย แต่จิตสำนึกเรื่องเพศหญิงไม่แข็งแรงพอสุดท้าย ตกเป็นเหยื่อสังเวกของสังคมศักดินา ส่วนผู้หญิงในเรื่องดอกบัว มีจิตสำนึกของตนเอง รู้สิ่งที่ตนเองต้องการ สามารถใช้ความคิดและชีวิตเป็นอย่างอิสระ แม้กระทั่งความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ด้วย ผู้หญิงสามารถปลดปล่อยขีดจำกัดและพัฒนาตนเองได้ ในขณะที่พยายามผลักดันตนเองในสังคม

ปรียาตา กุลรินทร์, นราวัลย์ พูลพิพัฒน์ และศรีวิไล พลมณี (2561) ได้ศึกษาการสร้างภาพลักษณ์สตรีในนวนิยายไทยที่ได้รับรางวัลใน พ.ศ. 2550-2559 จากการศึกษาพบว่าการสร้างภาพลักษณ์สตรี ในนวนิยายประกอบไปด้วยลักษณะ 4 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างภาพลักษณ์ด้านลักษณะภายนอก ส่วนใหญ่พบว่า ตัวละครสตรีมีรูปร่างหน้าตาของผู้หญิงในอุดมคติ (2) การสร้างภาพลักษณ์ด้านภูมิหลังของตัวละคร พบว่า ครอบครัวมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพทั้งภายในและภายนอกของตัวละคร (3) การสร้างภาพลักษณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจและทัศนคติ พบแรงจูงใจและทัศนคติ 3 แบบ ได้แก่ แรงจูงใจและทัศนคติในแง่บวก แรงจูงใจและทัศนคติในแง่ลบ และการไม่แสดงออกทางแรงจูงใจ หรือทัศนคติโดยสอดคล้องกับการสร้างภูมิหลังของตัวละครเป็นสำคัญ และ (4) การสร้างภาพลักษณ์ด้านการสร้างภาษาพูดและท่าทาง ผู้เขียนได้สร้างให้มีความสอดคล้องกับลักษณะภายนอก ภูมิหลังของตัวละคร เป็นเหตุเป็นผลแก่กันเพื่อให้เกิดความสมจริงของตัวละคร

ไชโย นิธิอุบัติ (2562) ได้ศึกษาอัตลักษณ์ของสตรีในวรรณกรรมไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2550-2560 สถานภาพและบทบาทของสตรีทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่า เศรษฐกิจในการครองเรือนหรือการครองรักของนางเอกหรือตัวเอกหญิงที่พึงพาสามีด้วยการเป็นแม่บ้านที่สามียกย่องไว้ใจจะมีอัตลักษณ์เป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจในคุณค่าของตนเองและมีความมั่นคงทางอารมณ์ ถ้าเป็นแม่บ้านที่สามีคอยควบคุมหรือออกคำสั่งให้ปฏิบัติตามจะมีอัตลักษณ์ที่

ให้ความเคารพตนเองต่ำ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง เกือบกต หากพึ่งพาตนเองทั้งการทำงานในองค์กร และสร้างอาชีพของตนเองจะมีลักษณะเป็นคนแน่นแน่ เข้มแข็ง กล้าหาญ มั่นใจในตนเอง รักความเป็นอิสระ เด็ดเดี่ยว มีความมุ่งมั่นไม่ยอมแพ้ สำหรับการเมืองในการครองเรือนหรือการครองรักด้วยความเสมอภาคทางเพศ นางเอกหรือตัวเอกหญิงจะมีอัตลักษณ์เป็นคนตรงไปตรงมา มีความชัดเจน โปร่งใสเปิดเผย หากมีความเหลื่อมล้ำทางเพศจะมีอัตลักษณ์เป็นคนเกือบกต มีความขัดแย้งในตนเอง ไม่มั่นใจ และไม่เป็นตัวของตัวเอง ส่วนสังคมและวัฒนธรรมในการครองเรือนหรือการครองรักของนางเอกหรือตัวเอกหญิงที่มีธรรมของผู้ครองเรือนจะมีอัตลักษณ์เป็นคนแน่นแน่ หนักแน่น มีความมั่นคงทางอารมณ์ มุ่งมั่น เด็ดเดี่ยว ถ้าไม่มีธรรมของผู้ครองเรือนจะมีอัตลักษณ์เป็นคนใจคอคับแคบ ไม่มั่นคงทางอารมณ์

ชนิกานต์ กุ้เกียรติ (2563) ได้ศึกษาเรื่องภาพลักษณ์นักร้องเดี่ยวในนวนิยายชุด นักร้องสตูดิโออยู่ทหา ผลการศึกษาได้พบว่า ภาพลักษณ์นักร้องเดี่ยวมี 9 ลักษณะ ได้แก่ รักความถูกต้อง มีความยุติธรรม ฉลาดเฉลียว ละเอียดยรอบคอบ ช่างสังเกต มุ่งมั่นตั้งใจ กล้าหาญ กล้าตัดสินใจ มีไหวพริบปฏิภาณ

จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องข้างต้น เห็นได้ว่าการศึกษาลักษณะตัวละครหญิงที่ผ่านมานิยมศึกษาลักษณะภายนอกกับลักษณะภายในคือ ลักษณะหน้าตา ภาษาพูด ท่าทาง และลักษณะนิสัย จิตใจ อุดมการณ์ของตัวละคร ด้านที่สองเป็นการศึกษาสถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิง เช่น ศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สังคม ครอบครัว และด้านที่สามจะศึกษาด้านคุณค่า ได้แก่ หน้าที่ของตัวละครหญิงและความเป็นหญิงที่สัมพันธ์กับบริบทสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับเป็นแนวคิดการศึกษาของครั้งนี้ต่อไป

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม

วรรณกรรมเป็นเสมือนกระจกสะท้อนสังคม การสร้างวรรณกรรมไม่สามารถแยกออกจากบริบทสังคมได้ ดังนั้น สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมหรือนักเขียน รวมถึงชีวิต วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และระเบียบปฏิบัติต่างๆ ซึ่งนักเขียนย่อมจะนำไปเป็นส่วนหนึ่งในงานเขียนเสมอ และงานเขียนจะมีลักษณะเนื้อหา รูปแบบอย่างไรขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสังคมว่าขณะนั้นสภาพสังคมเป็นอย่างไร โดยกล่าวได้ว่าวรรณกรรมกับสังคมมีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง วรรณกรรมมาจากเรื่องจริงของสังคมที่เกิดขึ้น และสามารถสะท้อนสภาพสังคมได้ นวนิยายเป็นชนิดหนึ่งของวรรณกรรมที่พรรณนาถึงภาพลักษณ์ของตัวละคร ได้ถอดแบบจากมนุษย์ตัวจริงในสังคม มีลักษณะสมจริง ถึงแม้ว่าการสร้างตัวละครจริงได้ผสมจินตนาการของผู้ประพันธ์ แต่ตัวละครก็มีรูปร่างหน้าตา การกระทำ คำพูด และความคิดเช่นเดียวกับกับบุคคลตัวจริง ดังนั้นจากภาพลักษณ์ของตัวละครในนวนิยาย ก็

สามารถสะท้อนสภาพสังคมได้ การค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรากฏเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ของวรรณกรรมกับสังคม ดังนี้

วิมล คำศรี (2527) กล่าวว่าวรรณกรรมเป็นเครื่องแสดงออกของสังคม วรรณกรรมทำให้เห็นถึงสังคมทั้งในส่วนกว้างและส่วนลึก แสดงให้เห็นถึงชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ วรรณกรรมบันทึกแนวคิดสภาพความเป็นอยู่ จารีต ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ และสังคมเป็นบ่อเกิดของวรรณกรรม เนื้อหาและปัจจัยต่าง ๆ ของสังคมจึงส่งผลถึงรูปแบบและเนื้อหาของวรรณกรรม

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2564) กล่าวถึงความหมายของวรรณกรรมไว้ในหนังสือ “มองสังคมผ่านวรรณกรรม” ว่าหมายถึงงานสร้างสรรค์ทุกประเภท ทั้งงานเขียนและ สิ่งที่เราสัมผัสต่อกันมาด้วยปาก สามารถถ่ายทอดความคิด อารมณ์ความรู้สึก ความรู้ ความเพลิดเพลิน ตลอดจนถึงประสบการณ์ต่าง ๆ และวิถีชีวิตอีกด้วย

ตรีศิลป์ บุญขจร (2522) ศึกษาพัฒนาการนวนิยายไทย พ. ศ. 2475-2500 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคม ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายไทยมีการพัฒนาจากนวนิยายแนวพาฝันมาสู่นวนิยายเพื่อชีวิต พัฒนาจากนวนิยายเรื่งรรมณ์มาสู่นวนิยายเชิงปัญญา และพัฒนามาจากนวนิยายที่สะท้อนหรือได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมาสู่การมุ่งเสนอนวนิยายเพื่อนำหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แม้ว่าบางระยะพัฒนาการนวนิยายจะหยุดชะงัก หรือต้องถูกโหมกระหน่ำจากแนวโน้มของนวนิยายส่วนใหญ่ที่มุ่งให้ความเรื่งรรมย์ แต่ยังคงมีพัฒนาการที่พอมองเห็นได้ นอกจากนี้ การศึกษาพัฒนาการนวนิยายไทยในช่วงนี้ยังทำให้ได้ข้อสรุปว่า นวนิยายที่มีคุณภาพอาจเกิดขึ้นในท่ามกลางภาวะปั่นป่วน ไร้ระเบียบของสังคมหรือระยะที่มีการจำกัดเสรีภาพนักเขียน ยิ่งความบีบเค้นและการถูกจำกัดขอบเขตมีมากเพียงไร ผลผลักดันให้เกิดนวนิยายที่มีคุณภาพก็มีมากขึ้นเพียงนั้น

โชคชัย บัณฑิตศิลปะศักดิ์ (2542) วิเคราะห์สังคมไทยจากเรื่องสั้น ในนิตยสาร “ช่อกระเจต” ผลการศึกษาพบว่า เรื่องสั้นในนิตยสารช่อกระเจตได้ทำหน้าที่สะท้อนภาพสังคมไทยในด้านต่าง ๆ ภาพสะท้อนทางด้านชีวิตความเป็นอยู่ทั่ว ๆ ไป ทำให้เห็นชีวิตชาวชนบท ที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมเมือง สภาพความเป็นอยู่ของคนในสังคมเมือง นอกจากนี้ยังได้สะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตของบุคคลในสังคม และภาพสะท้อนทางด้านครอบครัว ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านศาสนา เป็นต้น

รัตนา จันทร์เทาว์, รสวรรณ สุวรรณธาดา, แก้วตา จันทรานุสรณ์ และสาริสสา อุ่นทานนท์ (2546) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมลาว เป็นการศึกษาวรรณกรรมลาวกับสังคมลาวในระหว่างปี พ.ศ. 2540-2545 โดยข้อมูลวรรณกรรมลาวที่นำมาศึกษามี 4 ประเภท ได้แก่ เพลงพื้นบ้าน กวีนิพนธ์ นิทานพื้นบ้านและเรื่องสั้น ผลการศึกษาพบว่า วรรณกรรมแต่ละประเภทมี

ลักษณะเฉพาะในการนำเสนอเนื้อหาและเรื่องราวของสังคmlลาวที่แตกต่างกัน เพลงพื้นบ้านบอกเล่าถึงวิถีความงามของอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก กวีนิพนธ์นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกจิตสำนึกให้รักและหวงแหนประเทศ รู้คุณค่าของวีรชนผู้เสียสละ เพื่อนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงการปกครอง เชื่อมั่นในพรรคและรัฐที่จะนำพาประเทศไปสู่ความเจริญ นิทานพื้นบ้านเป็นวรรณกรรมที่มุ่งเน้นให้เยาวชนรู้จักกตัญญูต่อพ่อแม่และผู้มีพระคุณ นำเสนอความเชื่อเรื่องการสร้างโลก และวิถีชีวิตของคนชนบทลาวในการทำมาหากิน วรรณกรรมลาวทั้ง 4 ประเภท ได้นำเสนอประเด็นรองที่มีความสัมพันธ์กับสภาพสังคmlลาวและการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตทั้งคนในชนบทและในเมือง ได้แก่ การอพยพเข้ามาขายแรงงานและประกอบอาชีพของคนชนบท บทบาทของผู้หญิงที่เปลี่ยนแปลงจากแม่บ้านมาทำงานโรงงานความสำคัญของการศึกษาเพื่อนำพาประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง และที่สำคัญคือการให้ความเชื่อมั่นในการปกครองและพัฒนาประเทศภายใต้การนำพาของพรรคและรัฐ

สุรพล ฤทธิ์ร่วมทรัพย์ (2558) ศึกษาพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผลการศึกษาพบว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงพระปรีชาสามารถยิ่งด้านอักษรศาสตร์ ได้พระราชนิพนธ์วรรณกรรมหลากหลายประเภทที่เปี่ยมด้วยรสถ้อยทางภาษา เนื้อหาสาระ และความงามในเชิงวรรณศิลป์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงสนพระทัยและให้ความสำคัญกับภาษาและวัฒนธรรมของจีนอย่างมาก เมื่อผสมกับพระอัจฉริยภาพด้านการประพันธ์จึงบังเกิดเป็นพระราช-นิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนที่ทรงคุณค่าหลายเรื่อง ได้แก่ ตลอดกาลนานแค่นั้น นารินครา หมู่บ้านเล็กตระกูลเป้า หยกใสร่ายคำ เมฆเหินน้ำไหล และผีเสื้อ พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน นอกจากทำให้ผู้อ่านได้ซึมซาบอรรถรสและความงามด้านภาษาแล้ว ยังทำให้ผ่านได้เรียนรู้วิถีชีวิต ค่านิยม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่และประเพณีของจีน ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศอย่างก้าวกระโดดของประเทศจีน นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้ความคิด มีความเข้าใจสัจธรรม และการดำเนินชีวิตของกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมผ่านตัวละครในวรรณกรรมเรื่องต่าง ๆ

วิเชษฐชาย กมลสัจจะ (2564) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมลาวกับสังคmlกรณีศึกษาเรื่องสั้นประเพณีและชีวิต ผลการศึกษาพบว่า เรื่องสั้นประเพณีและชีวิตเป็นการปะทะทางด้านความคิดของคนรุ่นใหม่กับคนรุ่นเก่า ดังนั้นสภาพสังคmlภายในเรื่องจึงแบ่งออกเป็นสภาพสังคmlของคนลาวรุ่นเก่าในแถบชนบทกับคนลาวรุ่นใหม่ โดยคนรุ่นเก่ายังปรากฏความเชื่อเรื่องภูตผี จาริตประเพณี การให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพมากกว่าการศึกษา และความคิดเหล่านั้นล้วนแต่ได้รับอิทธิพลมาจากการสืบทอดมาในอดีตแต่ในขณะเดียวกันภายในเรื่องประเพณีและชีวิตก็ยังคงนำเสนอความคิดของคนรุ่นใหม่ที่ขัดแย้งกับความคิดของคนรุ่นเก่า โดยได้มีการให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษาอีกทั้งรุ่นเก่ากับความคิดของคนรุ่นใหม่ไว้ด้วยกัน เรื่องสั้นประเพณีและชีวิตยังแสดงให้เห็น

ถึงได้รับการสนับสนุนในเรื่องการศึกษาจากรัฐบาลและหน่วยงานที่เป็นปัจจัยและตัวแปรสำคัญทำให้ความคิดของคนรุ่นใหม่เปลี่ยนไปจากเดิม แต่อย่างไรก็ตามผู้เขียนยังคงได้สร้างตัวละครรุ่นกลาง เพื่อคอยประสานระหว่างความคิดของคนความเสมอภาค ทั้งในเรื่องของการให้ความสำคัญกับกลุ่มชนต่าง ๆ เห็นได้จากการที่เด็กในกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม การให้ผู้หญิงมีสิทธิและบทบาทที่เท่าเทียมกับผู้ชาย รวมไปถึงการนำเสนอบทบาทที่สำคัญของผู้หญิงในฐานะ แม่ ภรรยา และบุตรสาว ที่มีบทบาทสำคัญในสังคมทั้งในบ้านและนอกบ้าน เป็นผู้อยู่เบื้องหลังของความสำเร็จต่าง ๆ เป็นกำลังในการพัฒนาชาติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นความเป็นผู้หญิงลาวที่มีบทบาทสำคัญในสังคมของประเทศ และยังคงรักษาความเป็น แม่หญิงลาวในอุดมคติตามความคาดหวังของสังคมไว้อีกด้วย เหล่านี้เองทำให้เห็นถึงความเปิดกว้างและยอมรับให้ผู้หญิงมีบทบาททางสังคมของประเทศลาว นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอผลกระทบจากบาดแผลสงคราม ผ่านตัวละครและการดำเนินเรื่อง อีกทั้งยังให้ภาพของการสร้างชาติและการพัฒนาประเทศของลาว โดยปลูกฝังให้ประชาชนมีความรักชาติ และมีความต้องการพัฒนาประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่าวรรณกรรมเป็นเสมือนกระจกสะท้อนภาพชีวิตความเป็นอยู่และขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของผู้คนในสังคม อันเป็นบริบทของวรรณกรรมนั้น เนื้อหาของวรรณกรรมที่ปรากฏในแต่ละยุคสมัย มีความหลากหลายมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในสังคมนั้น ๆ อย่างแนบแน่น อีกทั้งวรรณกรรมเป็นผลงานของมนุษย์ ดังนั้นจึงเป็นที่เก็บรวบรวมความคิด ความเป็นอยู่ และลักษณะสภาพต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไว้ด้วยกัน สังคมของผู้แต่งหนังสือมีธรรมชาติอย่างไร วรรณกรรมก็มีธรรมชาติอย่างนั้น สังคมนั้นเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการไปตามเหตุการณ์อย่างไร วรรณกรรมก็บอกถึงเหตุการณ์นั้น

บทที่ 3

ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีน

จากการศึกษาตัวละครหญิงชาวจีนจากพระราชนิพนธ์แปลทั้ง 5 เรื่อง พบว่ามีตัวละครหญิงที่โดดเด่นที่มีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง 11 ตัวละคร โดยสามารถแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงเวลาก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม ช่วงเวลาการปฏิวัติวัฒนธรรมและหลังช่วงเวลาการปฏิวัติวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงเวลาก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม ช่วงเวลาการปฏิวัติวัฒนธรรม และช่วงเวลาหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ดังนี้

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม

ในปี ค.ศ. 1949 ภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ประชาชนจีนได้ยุติสงครามต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่นเป็นเวลาแปดปีและสงครามปลดปล่อยสามปี นำไปสู่การก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน แสดงว่าประวัติศาสตร์สังคมกึ่งอาณานิคมและกึ่งศักดินาของประเทศจีนจบสิ้น เริ่มเข้าสู่ยุคใหม่ของการสร้างสังคมนิยมแล้ว (郭大钧, 2552) เนื่องจากระยะเวลานี้เป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมจีน จึงทำให้ความคิดของประชาชนยังสลับกันไปมาระหว่างความคิดดั้งเดิมกับความคิดใหม่ ด้านหนึ่ง ได้รับอิทธิพลจากจริยธรรมศักดินาแบบดั้งเดิมของประเทศจีนนับพันปี ดำเนินชีวิตตามความคิดและประเพณีแบบดั้งเดิม อีกด้านหนึ่ง หลังจากการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการเรียกร้องให้หลุดพ้นจากการเป็นทาสของวัฒนธรรมและความคิดศักดินา รับกระแสความคิดใหม่ จึงทำให้ประชาชนจีนเริ่มต่อต้านกับความคิดเก่า อีกทั้ง การก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีนยังเป็นจุดจบของประวัติศาสตร์จีนที่มีชนชั้นขุนรื้อที่ปกครองประชาชน ทำให้ประชาชนปลดปล่อยจากการขูดรีดของศักดินานิยม จักรวรรดินิยมและลัทธิทุนขุนนาง ดังนั้นช่วงเวลานั้นความรักชาติ และความรักพรรคคอมมิวนิสต์ของประชาชนจึงได้พุ่งสูง โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ ดังนั้นจากการศึกษาวรรณกรรมทั้ง 5 เรื่อง จึงพบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนในช่วงเวลาก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม มี 3 แบบ ได้แก่ ภาพลักษณ์ผู้หญิงคนแบบดั้งเดิม ภาพลักษณ์ผู้หญิงที่ผืนผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่ และภาพลักษณ์ผู้หญิงที่รักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์

1. ผู้หญิงชาวจีนแบบดั้งเดิม

ภาพลักษณ์ผู้หญิงแบบดั้งเดิมหมายถึงผู้หญิงที่ได้รับอิทธิพลจาก 3 คล้อยตาม 4 คุณธรรม (三从四德) ของในยุคศักดินา 3 คล้อยตามระเบียบซึ่งหญิงสาวที่ยังไม่ออกเรือนต้องปฏิบัติตามบิดา แต่งงานแล้วต้องปฏิบัติตามสามี หากสามีเสียชีวิตต้องปฏิบัติตามบุตร ส่วน 4 คุณธรรมคือลักษณะที่ดี

ที่ผู้หญิงควรมี ได้แก่ งามคุณธรรม (妇德) งามวาจา (妇言) งามหน้าตา (妇容) งามการเรือน (妇功) (ณฐ บุษยนาทรโชติ, 2564, หน้า 146) ซึ่งผู้หญิงในยุคนี้ก็จะมีลักษณะที่ยึดมั่นในเมตตาดธรรมและศีลธรรม สนับสนุนสามีกับลูกชายตลอดเวลา ยอมเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อครอบครัวกับลูก จากการศึกษาตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนทั้ง 5 เรื่อง พบว่าภาพลักษณ์ผู้หญิงแบบดั้งเดิมมี 1 ตัวละคร ได้แก่ ตัวละครคุณยาย ในเรื่องนารีนครา ซึ่งเป็นคนชราที่อาศัยอยู่ตำบลอันโหว เมืองอู่ฮั่น ก่อนเวลาการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน

คุณยายเป็นกุลสตรีที่มาจากตระกูลใหญ่มีฐานะสูง ได้เข้าโรงเรียนมัธยมหญิงล้วน และได้แต่งงานกับนายทุนด้านธุรกิจตระกูลช่งคนหนึ่ง ต่อมาเกิดเหตุการณ์การก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อปรับปรุงระเบียบเศรษฐกิจของประเทศขึ้น ทำให้บริษัทของตระกูลช่งค่อย ๆ ปรับโครงสร้างใกล้เคียงเป็นของรัฐบาล ในช่วงเวลาการปฏิวัติวัฒนธรรม ทำให้ครอบครัวถูกวิพากษ์วิจารณ์ ยึดทรัพย์สินและแบ่งให้ประชาชนคนอื่น ฐานะของครอบครัวคุณยาย จึงค่อย ๆ ลดลงสู่การเป็นประชาชนทั่วไป คุณยายเป็นผู้หญิงที่มีชีวิตข้ามผ่านจากสังคมเก่า ได้รับอิทธิพลจาก 3 คล้อยตาม 4 คุณธรรมในยุคศักดินา คุณยายพยายามอย่างเต็มที่เพื่อทำหน้าที่ภรรยาและมารดาที่ดีมาตลอดชีวิต ในช่วงเวลาการปฏิวัติวัฒนธรรม ครอบครัวของคุณยายถูกขบวนการยวชนแดง (Red Guards) ช่มเหิงเพราะมีฐานะเป็นนายทุน สามีของคุณยายทนการวิพากษ์วิจารณ์ไม่ไหวจึงกระโดดตึกฆ่าตัวตาย จากนั้นบ้านของคุณยายก็ถูกยึดและแบ่งให้ประชาชนคนอื่น คุณยายต้องประสบเจอความทุกข์ยากลำบาก แต่ความยากลำบากเหล่านี้ไม่ได้ทำให้คุณยายหมดความหวังในชีวิต ในฐานะภรรยาที่ดี คุณยายได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของคุณธรรมในยุคศักดินาที่ผู้หญิงต้องรักและซื่อสัตย์ต่อสามีเพียงผู้เดียวตราบจนวันตาย หลังจากสามีเสียชีวิตไป คุณยายไม่ได้แต่งงานใหม่ ครองตนเป็นม่ายมาตลอดชีวิต ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“บ้านของครอบครัวช่งถูกยึดและถูกแบ่งเป็นของคนอื่น ในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม พ่อของช่งเจียงเทากระโดดตึกตาย นางปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามกรรม ไม่ร้องไห้โศกโศกเป็นบ้าเป็นหลังไม่ทำท่าโศกเศร้า ไม่ขาดสติ นางเป็นแม่ม่ายที่ดูแลลูกชายกำพร้าเพียงคนเดียวด้วยกายใจที่สงบเข้มแข็ง”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 109)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนในยุคที่มีศักยภาพสูงและมีความเจริญก้าวหน้าในสังคมแต่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวและฐานะสังคมลดลงอย่างรุนแรง คุณยายเป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่มีฐานะสูงแต่ต้องเผชิญกับความเสื่อมถอยในสถานะและฐานะของครอบครัว เธอเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่พยายามรักษาศีลธรรมและคุณธรรมในสังคมที่เก่าแก่แม้ว่าเธอจะต้องเผชิญกับความขัดแย้งและความยากลำบากจากการ

เปลี่ยนแปลงทางสังคม ผ่านคำประพันธ์เราเห็นถึงความแข็งแกร่งและความเสนอโอกาสของผู้หญิงในการรับมือกับสถานการณ์ที่ท้าทายและการยอมรับภาวะชีวิตอย่างสมบูรณ์ด้วยความเคร่งครัดและความอดทน

ส่วนการปฏิบัติตนในฐานะการเป็นมารดาที่ดี คุณยายก็ได้ปฏิบัติตามหลัก 3 คล้อยตามที่ว่า หากสามีเสียชีวิตต้องปฏิบัติตามบุตร คุณยายจึงเลี้ยงลูกคนเดียวจนโตขึ้นเป็นอย่างดี สามารถทุ่มเททุกอย่าง เสียสละทุกอย่างทุกอย่างให้ลูกชาย และสนับสนุนลูกชายมาโดยตลอด ลูกชายเป็นคนใจกว้าง ภูมิฐาน ไม่ว่าเพื่อนอยากได้อะไรก็ให้ วันหนึ่งลูกชายชวนเพื่อนไปนอนที่บ้าน กินอาหารที่บ้าน คุณยายก็หุงข้าวเป็นจำนวนมากเพื่อเลี้ยงเพื่อนของลูกชายให้อิ่มหน้า ต่อมาลูกชายยกบ้านให้เพื่อนที่แต่งงาน ทำให้คุณยายมีที่อยู่แรมแค้นไปกว่าเดิม คุณยายก็ไม่ได้บ่นว่าอะไรลูกชาย กลับยอมรับและสนับสนุนทุกการตัดสินใจของลูกชายอย่างเงียบ ๆ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“ซ่งเจียงเทาเป็นผู้ชายที่ใจกว้างตรงไปตรงมา กล้าได้กล้าเสียที่สุดในถนนสุขเก่า ความใจกว้างกล้าได้กล้าเสียไม่ธรรมดา ไม่ว่าเพื่อนอยากได้อะไรก็หามาให้ ในเวลานั้นเด็กชายที่สุขเก่าชอบมากินข้าว มานอนค้างที่บ้าน แม่เขาต้องหุงข้าวด้วยลังถึงใหญ่ ๆ เลี้ยง”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 105)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงคุณยายในบทบาทของมารดาที่อุดมสมบูรณ์และเต็มเปี่ยมด้วยความรักและเสนอโอกาสให้กับลูกชายอย่างไม่มีเงื่อนไข ผ่านการเลี้ยงลูกและสนับสนุนทุกความต้องการของลูกชายอย่างครบถ้วนและเต็มที่ คุณยายจึงเป็นตัวอย่างของผู้หญิงชาวจีนที่ใจกว้างและเต็มไปด้วยความอดทนและความเสียสละในการรักษาครอบครัวและสนับสนุนครอบครัวของเธอ ผ่านคำประพันธ์เราเห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของบทบาทของมารดาในสังคมจีนเดิมที่เน้นการสร้างสรรค์ความสุขและความเจริญของครอบครัวด้วยความเสียสละและความรักแบบไม่มีเงื่อนไข

ความเข้าใจและความสง่างามในสภาพแวดล้อมที่ท้าทาย นางพ่อของเธอซ่งเจียงเทาเสียชีวิตและบ้านของครอบครัวถูกยึดโดยคนอื่นในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม แม้ว่าความสูญเสียและความทุกข์ใจจะมาพร้อมกับเหตุการณ์นี้ แต่นางมีความเข้มแข็งใจที่จะไม่ให้กำลังใจและความสุขของครอบครัวเสื่อมเสีย นางปล่อยให้ทุกสิ่งเป็นไปตามกรรมโดยไม่ทำท่าโศกเศร้าหรือร้องไห้ตีโพยตีพาย เป็นบ้ำเป็นหลัง นางเป็นแม่เฒ่าที่ดูแลลูกชายเพียงคนเดียวด้วยกายใจที่สงบเข้มแข็ง เหมือนกับว่ายังมีผู้ชายในครอบครัว ความเข้าใจและความรักของนางทำให้ลูกชายเติบโตเป็นคนใจกว้าง ภูมิฐาน และสง่าผ่าเผย นางยังให้ความเสียสละโดยไม่เสียใจในการยกบ้านให้แก่เพื่อนที่แต่งงาน แม้ว่าสิ่งที่ให้ไปจะไม่มีทางกลับคืน นางก็ไม่บ่นโทษโน่นโทษนี้ เป็นตัวอย่างของความรักแม่ลูกและความสง่างามในการ

เผชิญหน้ากับความทุกข์ทรมานในชีวิต ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“บ้านของครอบครัวซึ่งถูกยึดและถูกแบ่งเป็นของคนอื่น ในช่วง
ปฏิวัติวัฒนธรรม พ่อของช่งเจียงเทากระโดดตึกตาย นางปล่อยให้ทุกอย่าง
เป็นไปตามกรรม ไม่ร้องไห้โศกเศร้าเป็นบ้าเป็นหลังไม่ทำท่าโศกเศร้า ไม่ขาด
สติ นางเป็นแม่เฒ่าที่ดูแลลูกชายกำพร้าเพียงคนเดียวด้วยหัวใจที่สงบเข้มแข็ง
เหมือนกับว่ายังมีผู้ชายอยู่ในครอบครัว ไม่กลัวอะไร เลี้ยงลูกชายอย่างมีเกียรติ
ลูกเติบโตมาเป็นคนใจกว้าง ภูมิฐาน สง่าผ่าเผย ลูกชายนางยกห้องที่แทบจะไม่มี
เหลือแล้วให้เพื่อนที่แต่งงาน ของที่ให้ไปก็ไม่มีทางได้กลับคืน นางก็ไม่บ่นโทษ
โน่นโทษนี่”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 109)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความเข้มแข็งและความสง่างามของนางเอกในการเผชิญหน้า
กับความทุกข์ทรมานในสภาพแวดล้อมที่ท้าทาย แม้ว่าความสูญเสียและความทุกข์ใจจะมาพร้อมกับ
เหตุการณ์ที่น่าเศร้า แต่นางยังคงมีความแข็งแรงและเต็มใจที่จะดำเนินชีวิตต่อไปโดยไม่ย่อท้อและ
ร้องไห้ต่อสิ่งที่เกิดขึ้น นางเป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่มีความเข้มแข็งและเต็มใจด้วยความเข้าใจและ
ความรักในสิ่งที่ทำ เพื่อความสุขและความเจริญของครอบครัวของเธอ ผ่านการสนับสนุนและการเลี้ยง
ลูกให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความเป็นมนุษย์และความเข้าใจ ทั้งนี้โดยไม่ร้องเสียงและไม่
โทษโลก นางยังสามารถทุ่มเททุกสิ่งและสละสิ่งทุกอย่างเพื่อความสุขของครอบครัวและความเจริญของ
บุตรหลาน นางเป็นภาพลักษณ์ของความรักแม่ลูกและความสง่างามในการเผชิญหน้ากับความทุกข์
ทรมานในชีวิตอย่างสง่างามและทรงเกียรติ

เมื่อลูกชายแต่งงานแล้ว คุณยายก็ช่วยลูกดูแลครอบครัวและรักษาความสามัคคีใน
ครอบครัว เนื่องจากลูกชายกับลูกสะใภ้ยุ่งกับธุรกิจไม่มีเวลาดูแลลูกชาย คุณยายก็ช่วยดูแลหลาน และ
ช่วยรักษาความสัมพันธ์ระหว่างหลานกับแม่ ซื่อซ่งให้หลานก็บอกว่า แม่ซื่อมาให้ พาหลานไปที่ยวก็
บอกว่าเป็นแม่ให้พาไป ลูกสะใภ้ลืมวันเกิดของลูกชาย คุณยายก็ช่วยเตรียมของขวัญให้ ดังตัวอย่างคำ
ประพันธ์ที่กล่าวว่า

“มีเจี้ยและช่งเจียงเทาอยู่ที่ถนนฮั่นเจิ้งทำการค้า ลูกมีเจี้ยตอนเล็ก ๆ
มีคุณยายดูแลจนโต ผู้หญิงคนนี้ไม่เพียงแต่จะไม่เคยพูดถึงมีเจี้ยในทางไม่ดี แต่
ยังยกความดีทุกอย่างที่นางทำให้มีเจี้ย ซื่ออะไรให้ลูกชายมีเจี้ยก็พูดว่านี่แม่ซื่อ
ให้ เอาลูกชายไปเล่นที่สวนสาธารณะก็บอกว่าแม่ให้พาไป วันเกิดลูกชายอายุ 8
ปี .... ผู้หญิงคนนั้น แอบซื่อรองเท้าไนกี้ของจริงให้ลูกชายมีเจี้ย เอารองเท้าใส่

กล่อง ห่อกระดาษลายสวยๆสีสดใส ถึงวันเกิดเอาออกมาให้ บอกว่าแม่แกซื้อ แอบไว้ให้ วันนี้แม่ไปซื้อของที่วางตั้งกลับมาไม่ทัน แม่อยากให้แกได้ใส่รองเท้า นี้ไปโรงเรียน”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 109-110)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความเข้มแข็งและความรักของคุณยายต่อลูกและครอบครัว โดยทั่วไป นางเป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่มีความเข้มแข็งและเต็มไปด้วยความเป็นผู้ดูแลและความเข้าใจ ต่อความต้องการของครอบครัว นางยอมรับบทบาทในการดูแลลูกและรักษาความสัมพันธ์ใน ครอบครัวเมื่อลูกชายและลูกสะใภ้ยุ่งกับการทำธุรกิจ นางให้ความรักและการสนับสนุนทั้งในเรื่องของ ระดับสิทธิและการดูแลส่วนบุคคล นางยังเป็นภาพลักษณ์ของความเต็มใจในการสละสิ่งเพื่อความสุข ของครอบครัว โดยทั้งหมดนี้เป็นการสะท้อนคุณลักษณะและบทบาทของผู้หญิงในสังคมที่เน้นการ เป็นผู้ดูแลครอบครัวและการสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งและอบอุ่นในครอบครัวอย่างเดิม ด้วยความ รักและความเข้าใจในสิ่งที่ทำของนาง

ความเข้มแข็งและความมั่นคงของแม่ผัวหลังจากการสูญเสียช่งเจียงเทา แม้ว่านางจะต้อง เผชิญกับความเจ็บปวดและความเสียสละในการสูญเสียคู่สมรส แต่นางก็ยังแสดงความเข้มแข็งใจและ ความมั่นคงในการปกป้องลูกชายของเธอ นางปิดประตูและพูดอย่างเรียบง่ายและเข้มแข็งเมื่อกล่าวถึง คำปฏิญาณของเธอ นางต้องการให้ลูกชายรับผิดชอบและไม่เปลี่ยนแปลงตัวตนเดิม นอกจากนี้ นางยัง เรียกร้องให้ไม่มีใครเอาลูกชายไปจากเธอ เป็นการแสดงถึงความเชื่อและความมั่นคงของนางใน ความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกชายในช่วงเวลาที่ยากลำบาก ดังตัวอย่างคำประพันธ์ ที่กล่าวว่า

“ภายหลังช่งเจียงเทาป่วยและตายไป...ผู้หญิงคนนี้ปิดประตู พูดกับมี เจียวอย่างเรียบง่าย ๆ ง่าย ๆ ฉันขอแค่ 2 อย่าง หนึ่ง อย่าให้ลูกชายเปลี่ยนแปลง สอง อย่าเอาลูกชายไป”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 110)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความเข้มแข็งและความมั่นคงของแม่ผัวในการรักษาความ สมดุลและความมั่นคงในครอบครัวหลังจากการสูญเสียคู่สมรสของเธอ แม้ว่าเธอจะต้องเผชิญกับความ เจ็บปวดและความสละสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของบ้าน แต่เธอยังคงแสดงความเข้มแข็งและความมั่นคงใน การปกป้องลูกชายของเธอ การปิดประตูและพูดอย่างเรียบง่ายและเข้มงวดเมื่อกล่าวถึงคำปฏิญาณ ของเธอ เป็นการแสดงถึงความแข็งแกร่งและความตั้งใจของเธอที่จะยังคงค่านิยมและสมบัติของ

ครอบครัว เธอต้องการให้ลูกชายรับผิดชอบและไม่เปลี่ยนแปลงตัวตนเดิม นอกจากนี้ เธอยังเรียกร้องให้ไม่มีใครเอาลูกชายไปจากเธอ เป็นการแสดงถึงความเชื่อและความมั่นคงของเธอในความสัมพันธ์และความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกชายในช่วงเวลาที่ท้าทาย คำประพันธ์นี้สะท้อนภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่เน้นความแข็งแกร่งและความมั่นคงในการรักษาความสมดุลและความสัมพันธ์ในครอบครัวอย่างดั้งเดิม โดยยังคงเชื่อในค่านิยมและสมบัติของครอบครัวอันดั้งเดิม

นอกจากการปฏิบัติตนตาม จริยธรรมที่ต้องปฏิบัติตาม 3 ประการแล้ว คุณยายยังเป็นผู้หญิงชาวจีนที่ปฏิบัติตามคุณธรรม 4 ประการอีกด้วย แม้ว่าคุณยายจะอายุมากถึง 86 ปี แต่ก็ยังแต่งตัวสะอาด เรียบร้อย เธอทำอาหารด้วยตนเอง ไม่เพียงแต่ทำอาหารในส่วนของสมาชิกในครอบครัวเท่านั้น แต่ยังทำกับข้าวให้ลูกจ้างด้วย ซึ่งทุกคนที่ได้รับประทานก็บอกว่าอร่อย ส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าคุณยายเป็นผู้หญิงที่งามหน้าตา และงามการเรือนตามคุณธรรม 4 ประการ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“แม่ผู้มีเจี๋ยอายุ 86 ปี หน้าผู้สูงวัยดูชาวสะอาด ผมขาวแซมเทาเป็น
มันทิวีเรียบ”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 40)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของคุณยายเป็นผู้หญิงชาวจีนที่ปฏิบัติตามคุณธรรมทั้ง 3 ประการและ 4 ประการอย่างเคร่งครัด แม้ว่าเธอจะมีอายุมากถึง 86 ปี ก็ยังคงรักษาการแต่งตัวอย่างสะอาด เรียบร้อย ทำให้เธอเป็นตัวแทนของคุณธรรมและความงามของผู้หญิงชาวจีนเช่นเดิม การทำอาหารด้วยตนเองและการใส่ใจในการเตรียมอาหารให้แก่ลูกจ้างยังเป็นภาพลักษณ์ของคุณยายที่เรียบง่ายและสวยงามตามคุณธรรม 4 ประการ คำประพันธ์นี้เน้นที่ความสะอาดของคุณยายในทั้งหน้าตาและการพึ่งตัวเองในการทำกิจวัตรประจำวันที่สร้างเสน่ห์และความสง่างามในเขตแก๊งแก๋วของคุณธรรมและศีลธรรมของสามัคคีชาวจีน

ความร่วมมือและความเอื้อเฟื้อของแม่ผู้สูงวัยในการเตรียมอาหารให้กับคนในครอบครัวและลูกจ้าง แม้ว่าแม่ผู้สูงวัยจะมีผู้ช่วยคนหนึ่งในการทำอาหาร แต่แม่ผู้สูงวัยก็ยังเตรียมอาหารเองด้วยความพยายามและความรัก อาหารที่เตรียมนั้นถูกบรรจุใส่กล่องตามจำนวนลูกจ้างและเสิร์ฟออกมาให้อร่อย ทั้งนี้เป็นการแสดงถึงความเอื้อเฟื้อและความเห็นใจของแม่ผู้สูงวัยที่ใส่ใจในการเตรียมอาหารให้กับคนในครอบครัวและลูกจ้างอย่างละเอียดและอ่อนน้อม ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“แม่ผัวของมีเจี๋ยทำกับข้าวเอง มีผู้ช่วยคนหนึ่ง คนแก่งทำกับข้าว ร้อน ๆ อร่อย ๆ ได้ ทุกมื้อบรรจุกใส่กล่องตามจำนวนลูกจ้าง ทุกคนกินแล้วก็ว่า อร่อยทั้งนั้น”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 46)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของแม่ผัวที่เตรียมอาหารด้วยความพยายามและความรัก แม้ว่ามีเจี๋ยจะมีผู้ช่วยคนหนึ่งในการทำอาหาร แต่เธอก็ยังเตรียมอาหารด้วยมือของเธอเอง อาหารที่เตรียมไว้ถูกบรรจุใส่กล่องตามจำนวนลูกจ้างและเสิร์ฟออกมาให้ทุกคนอร่อย คำประพันธ์นี้ เน้นที่ความเอื้อเฟื้อและความเห็นใจของแม่ผัวที่ใส่ใจในการเตรียมอาหารให้กับคนในครอบครัวและลูกจ้างอย่างละเอียดและอ่อนน้อม ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่ใส่ใจในการสร้างความสุขและความอบอุ่นให้กับครอบครัวและคนในสังคมตามศีลธรรมและคุณธรรมที่เป็นสิ่งที่พวกเขายึดถืออย่างมั่นคง

ความกระตือรือร้นและความใส่ใจของนางในการเตรียมอาหารให้กับครอบครัวและบ้านเมือง แม้ว่านางจะจ้างคนมือช่วยทำกับข้าวเพื่อลดภาระงาน แต่นางก็ยังลงมือปรุงอาหารด้วยตนเองเพื่อให้ได้รสชาติและคุณภาพตามเอกลักษณ์ของอาหารที่คนในครอบครัวชื่นชอบ อาหารที่เตรียมนี้เป็นสูตรเฉพาะในครอบครัวที่มีค่าและเป็นสิ่งที่นางได้ให้ความสำคัญอย่างมาก ปราร่ำ กุ้งต้ม เป็ดย่างเป็นสิ่งที่มีความหมายสำคัญต่อนางและครอบครัว เป็นสิ่งที่นางพยายามรักษาและประทับใจให้แก่ทุกคนในครอบครัวและบ้านเมืองของเธอ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“นางยอมจ้างคนเป็นรายชั่วโมงมาเป็นลูกมือช่วยทำกับข้าว แต่นางยังลงมือปรุงอาหารด้วยตนเอง กับข้าวที่ทำเป็นแบบที่กินข้าวที่บ้าน เป็นตำราเฉพาะในครอบครัว ปราร่ำ กุ้งต้มเป็ดย่าง เป็นสมบัติล้ำค่าของนาง”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 113)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความกระตือรือร้นและความใส่ใจของนางในการเตรียมอาหารให้กับครอบครัวและบ้านเมือง แม้ว่านางจะจ้างคนมือช่วยทำกับข้าวเพื่อลดภาระงาน แต่เธอก็ยังทุ่มเทอย่างสุดใจในการปรุงอาหารด้วยตนเองเพื่อให้ได้รสชาติและคุณภาพตามเอกลักษณ์ของอาหารที่คนในครอบครัวชื่นชอบ อาหารที่เตรียมนี้เป็นสูตรเฉพาะในครอบครัวที่มีค่าและความหมายสำคัญต่อนางและครอบครัว เป็นสิ่งที่เธอพยายามรักษาและประทับใจให้แก่ทุกคนในครอบครัวและบ้านเมืองของเธอ ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่มีความใส่ใจและเอื้อเฟื้อต่อครอบครัวและชุมชนของเธออย่างแท้จริงและแข็งแกร่ง

คุณยายยังเป็นผู้หญิงที่ยึดมั่นในความเมตตาธรรมและศีลธรรม เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแม่ผัวกับลูกสะใภ้เป็นปัญหาใหญ่ในประเทศจีนตั้งแต่สมัยโบราณ แต่คุณยายก็พยายามปฏิบัติต่อลูกสะใภ้ที่ดีที่สุด แม้เรื่องที่ลูกสะใภ้เป็นชู้กับคนอื่น คุณยายก็ทำเหมือนไม่รู้เรื่อง ไม่เคยมีคำพูดเสียดสี และพยายามปกป้องภาพลักษณ์ของลูกสะใภ้ต่อหน้าหลานชาย ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้

“มีเจี๋ยมีใครคนนั้นอยู่ 7 ปี ผู้หญิงคนนี้ก็รู้ แต่ทำเป็นไม่รู้ ไม่แสดงสีหน้าท่าทีให้มีเจี๋ยเห็นแม้แต่น้อย ไม่เคยมีคำพูดเสียดสี ไม่เคยพูดว่าตนเองรู้ว่า จะทำให้มีเจี๋ยอาย”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 109)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงคุณยายที่ยึดมั่นในความเมตตาธรรมและศีลธรรม แม้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแม่ผัวกับลูกสะใภ้จะเป็นปัญหาใหญ่ในประเทศจีนตั้งแต่สมัยโบราณ คุณยายก็พยายามปฏิบัติต่อลูกสะใภ้ที่ดีที่สุด โดยทำเหมือนไม่รู้เรื่องที่ลูกสะใภ้เป็นชู้กับคนอื่น นางไม่แสดงสีหน้าท่าทีให้ลูกสะใภ้เห็นแม้แต่น้อย และไม่มีคำพูดเสียดสี นางยังพยายามปกป้องภาพลักษณ์ของลูกสะใภ้ต่อหน้าหลานชายอย่างเต็มที่ เพื่อประสบการณ์ที่ดีและเติบโตอย่างเหมาะสมในความเชื่อของคุณยายและในวัฒนธรรมจีนโบราณ

ในวัยชราประสบเรื่องที่ต้องทำให้ปวดร้าวอีกครั้งเมื่อลูกชายเสียชีวิต แต่คุณยายก็ยังคิดถึงทางออกในอนาคตให้ลูกสะใภ้ซึ่งเป็นเหมือนลูกสาวของตน ให้ลูกสะใภ้ถ้าเจอคนดีที่เหมาะสมอยากแต่งงานก็แต่งงานใหม่ได้ คุณยายจะจัดงานแต่งงานเหมือนลูกสาวช่วยให้คนอื่นสมหวังอย่างมีเกียรติเหมาะสม ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้

ภายหลังช่งเจียงเทาป่วยและตายไป หลัง 7 วันแรกที่ช่งเจียงเทาตาย ... ผู้หญิงคนนี้ปิดประตูพูดกับมีเจี๋ยอย่างเรียบ ๆ ง่าย ๆ “มีเอี้ยแกยังสาว ถ้าเจอคนดีที่เหมาะสมมาขอแต่งงาน ก็ไม่ต้องกลัวอะไร อยากจะทำอะไรก็ทำไปเลย .... ถ้าแกแต่งงานฉันจะคิดเหมือนว่าลูกสาวฉัน แต่งงานจะจัดงานให้อย่างดี แต่งงานแล้วจะกลับมาเยี่ยมบ้านเมื่อไรก็ได้ ลูกชายแกยังเล็กให้เขาค่อยๆปรับตัวกับสภาพชีวิตใหม่ดีไหม” นี่คือนางพูดใน 7 วันหลังจากที่ลูกชายของนางตาย กระดูคนตายยังไม่เย็นเลย เพราะนางรู้ว่า มีเจี๋ยมีชู้ นางยังใจกว้าง อยากช่วยให้มีเจี๋ยสมหวังอย่างมีเกียรติเหมาะสม

(ฉือลี่, 2556, หน้า 110)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงคุณยายที่มีจิตใจแข็งแกร่งและเต็มไปด้วยความเมตตาและความใส่ใจต่อลูกสะใภ้ เมื่อลูกชายเสียชีวิต เธอล้มมองหาทางออกให้กับลูกสะใภ้ในอนาคต แม้เธอจะประสบความสำเร็จปวดเมื่อลูกชายเสียชีวิต แต่เธอยังคงมีความหวังและแสดงให้เห็นถึงความเชื่อของเธอในการให้โอกาสให้ลูกสะใภ้ต่อภายหลัง ถึงแม้ลูกสะใภ้จะมีชู้กับคนอื่น แต่เธอไม่กลัวในการแสดงความเข้าใจและเมตตาธรรมต่อเหตุการณ์นี้ เธอยังเตรียมใจให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ใหม่ของคุณสะใภ้ และแสดงความเข้าใจในการปรับตัวของลูกสะใภ้ในสภาพชีวิตใหม่โดยใจกว้างอย่างมีเกียรติเหมาะสม เพื่อช่วยให้ลูกสะใภ้มีโอกาสในอนาคตที่สมหวังและเติบโตอย่างเหมาะสมตามความเชื่อของคุณยายและในวัฒนธรรมจีนโบราณที่เธอยึดมั่นไว้

เมื่อลูกสะใภ้อยู่ในจุดตกต่ำในชีวิต คุณยายไม่เพียงแต่ไม่ได้คิดว่าเขาอายุสูงทำอะไรก็ไม่ได้ สดวก แต่ยังจัดทำปรับบ้านที่เขาพักอยู่สร้างเป็นร้านค้าด้วยตัวคนเดียว เพื่อให้ลูกสะใภ้เปิดทำธุรกิจ คุณยายดูแลเป็นอย่างดีเอาอกเอาใจ ช่วยลูกสะใภ้ให้พ้นจากสถานการณ์ที่ยากลำบากในชีวิต แสดงให้เห็นว่าคุณยายเป็นคนที่มีงานในด้านคุณธรรม ใช้ความเมตตาธรรมและศีลธรรมกับคนอื่น ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้

“ตอนนั้นถึงอายุ 80 ปีแล้ว ยังมองโลกภายนอกได้อย่างชัดเจน รู้ว่าจะช่วยมีเจียอย่างไร ตนเองเคยอยู่ห้องเล็ก ๆ ในเหลียนเป่าหลี่ ให้ช่างมาซ่อมใหม่สร้างเป็นห้องชั้นบน....นางก็ให้ทำเป็นร้านค้า มีเอี้ย บ้านของเราไม่กลัวความลำบาก อยากรมีร้านขายของก็ต้องมีถ้าแกยอมทำการค้าอะไรเล็กๆน้อยๆ ก็ได้ทั้งนั้น ฉนั้นจะอยู่ชั้นบน แกค้าขายอยู่ชั้นล่าง”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 111-112)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงคุณยายที่มีจิตใจอบอุ่นและเต็มไปด้วยความเมตตาและเอาใจใส่ต่อลูกสะใภ้ขณะที่เธอตกอยู่ในช่วงเวลาที่ยากลำบากของชีวิต แท้จริงแล้ว คุณยายไม่เพียงแต่ไม่ยอมให้สภาพอายุเป็นข้อจำกัดในการช่วยเหลือลูกสะใภ้ แต่ยังแสดงความเอาใจใส่อย่างเต็มที่โดยการจัดสร้างร้านค้าให้กับเขาเพื่อให้เขาสามารถเริ่มต้นทำธุรกิจของตนเองได้ เราเห็นถึงคุณยายที่ใจกว้างและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในทุกๆ มิติของชีวิตของลูกสะใภ้ เพื่อให้เขาพ้นจากสถานการณ์ที่ยากลำบากและมีโอกาสสร้างอนาคตที่ดีขึ้น คุณยายแสดงให้เห็นว่าเธอเป็นตัวแทนของความเมตตาธรรมและศีลธรรมในวัฒนธรรมจีนโบราณที่เธอยังคงปฏิบัติตามอย่างมั่นคงอย่างดี

จากการศึกษาข้างต้น จะเห็นได้ว่าภาพลักษณ์ของผู้หญิงแบบดั้งเดิม คือ ผู้ที่เผชิญกับความทุกข์ยากของชีวิตด้วยทัศนคติที่ดี แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความทรหดของผู้หญิงชาวจีนแบบดั้งเดิมอย่างเรียบง่าย ผู้หญิงเช่นนี้จะปฏิบัติตน ดูแล และห่วงใยผู้คนรอบกายด้วยความเมตตาและ

ศีลธรรม อย่างตัวละครคุณยายที่ได้รับอิทธิพลทางความคิดจากสมัยศักดินา ผู้หญิงในสังคมเก่าต้องปฏิบัติตามตามจริยธรรม 3 ประการ และคุณธรรม 4 ประการ ซึ่งคุณยายก็ปฏิบัติตามเช่นนั้น เธอซื่อสัตย์ต่อสามีและยอมเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อสนับสนุนลูกชายตลอดมา เธอเป็นคนที่งามทั้งหน้าตา งามการบ้านการเรือน และยังมีฝีมือในเมตตาศิลปกรรม ศีลธรรม ในชีวิตของคุณยายประสบพบเจอความลำบากมากมาย แม้ว่าความยากลำบากเหล่านั้นจะถือเป็นเรื่องใหญ่ในชีวิตคนอื่น แต่สำหรับคุณยาย เธอสามารถอดทนและยอมรับมันได้ ปล่อยให้ทุกอย่างผ่านไปตามที่ควรจะเป็น และไม่เคयरู้สึกน้อยใจในโชคชะตาของตนเอง คุณยายคือผู้ที่ใช้ความดี ความเข้าใจโลกในการแก้ปัญหาให้กับทุกคนอย่างนุ่มนวลและเด็ดเดี่ยว ช่วยให้คนอื่นสมหวังอย่างมีเกียรติและเหมาะสม แสดงให้เห็นว่าคุณยายเป็นผู้หญิงที่เข้าใจในความผันผวนของชีวิต แต่ก็ยังเผชิญกับมันได้อย่างสงบ

2. ผู้หญิงชาวจีนที่ผันผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่

ภาพลักษณ์ผู้หญิงที่ผันผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่ หมายถึง ผู้หญิงที่ทั้งได้รับอิทธิพลของจริยธรรมในยุคศักดินา และได้รับอิทธิพลของกระแสความคิดใหม่ที่ปลดปล่อยผู้หญิง ด้านหนึ่งได้ต่อต้านกับความคิดเก่า อีกด้านหนึ่งยังมีการประนีประนอมกับความคิดเก่า จากการศึกษาตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ทั้ง 5 เรื่อง พบว่า ตัวละครหญิงที่ผันผวนระหว่างความคิดเก่าและใหม่มี 2 ตัวละคร ได้แก่ อาสะไห่สอง กับเสี่ยวชู่จื่อ ในเรื่องหมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ประกอบด้วยคนแซ่ตระกูลเป่า เนื่องจากหมู่บ้านเล็กตระกูลเป่าตั้งอยู่ที่ชนบทห่างไกล ดังนั้นความคิดของชาวบ้านยังคงค่อนข้างล้าหลัง ยังถูกจำกัดด้วยแนวคิดทางศีลธรรมของยุคศักดินา ยึดมั่นว่าการแต่งงานควรปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่ และคำพูดของแม่สื่อ อีกทั้งผู้หญิงยังควรปฏิบัติตาม 3 คล้อยตาม 4 คุณธรรมของ ซึ่งหาสามีเสียชีวิต ผู้หญิงต้องครองม่าย ไม่ควรแต่งงานกับคนอื่น ๆ ไม่ควรแสวงหาความรักด้วยตนเอง แต่หลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน เรียกร้องปลดปล่อยผู้หญิง สนับสนุนเสรีภาพในความรัก จึงทำให้ความคิดเก่ากับความคิดใหม่ขัดแย้งกัน ซึ่งทำให้ผู้หญิงผันผวนระหว่างความคิดเก่าและใหม่ ด้านหนึ่งหลุดพ้นจากพันธนาการของความคิดเก่า และแสวงหาตนเอง อีกด้านหนึ่งมีการประนีประนอมกับความคิดเก่า ทั้งนี้ ภาพลักษณ์ภายนอกของพวกเธออาจแสดงถึงการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงของสภาพลักษณะภายในผ่านทางทรงผม การแต่งกาย หรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างตัวตนและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เช่น การแต่งตัวอย่างสบาย ๆ และอิสระกับเสื้อผ้าที่สะดวกสบาย เพื่อแสดงถึงความเป็นอิสระและความเป็นตัวตนของพวกเธอที่เพิ่มขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป อาจมีการแสดงออกอย่างมั่นคงและมั่นใจในความเป็นตัวตนและค่านิยมของพวกเธอผ่านทางทรงผมหรือการแต่งกายที่แสดงถึงความสำคัญของความเชื่อมโยงกับเอกลักษณ์และความเป็นอิสระในการเลือกตัวตนของตนเอง

เสี่ยวชู่จื่อ เป็นเด็กหญิงอายุ 11 หรือ 12 ปี เนื่องจากที่บ้านเกิดภัยแล้ง จึงขอทานมาถึงหมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า โดยเป่าเหยียนซานเลี้ยงเป็นลูกบุญธรรม เพื่อเป็นสะใภ้เด็กของเจียนเซ่อจื่อที่

เป็นลูกชายคนโตของเป้าเหยียนซาน สะใภ้เด็กถือเป็นประเพณีการแต่งงานของสังคมสมัยเก่า โดยปกติเป็นเด็กหญิงที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจะถูกรับเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรมหรือขายให้อีกครอบครัวหนึ่ง ซึ่งถูกเลี้ยงดูมาโดยโตขึ้นจะแต่งงานกับลูกชายของครอบครัว ประเพณีการแต่งงานแบบนี้ ลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการแต่งงานของผู้หญิง เนื่องจากเสียชู้จื่อเลี้ยงมาเป็นสะใภ้เด็กของลูกชายคนโต แต่คนที่เสียชู้จื่อรักจริง ๆ เป็นลูกชายคนที่สอง จึงทำให้เสียชู้จื่อผันผวนระหว่างประเพณีความคิดเก่าของการแต่งงานและการแสวงหาความรักของเขาเอง เสียชู้จื่อ ได้ทำการต่อต้านกับประเพณีความคิดเก่าของการแต่งงานหลายครั้ง เพื่อหลุดพ้นเป็นฐานะสะใภ้เด็กและแสวงหาความรักของตนเอง แต่จากการศึกษาพบว่าการต่อต้านของเสียชู้จื่อไม่เป็นอย่างแน่นอน ช่วงเวลาแรก เสียชู้จื่อแสดงการต่อต้านด้วยไม่คุยกับเจียนเซ่อจื่อ และไม่กินข้าวที่โต๊ะเดียวกับเจียนเซ่อจื่อ แต่เสียชู้จื่อยังใช้ชีวิตที่บ้านเป้าเหยียนซานโดยฐานะสะใภ้เด็ก และอดทนกับการกดขี่ของแม่เจียนเซ่อจื่อทำงานบ้าน งานทำนา และดูแลน้องชาย ดังนั้น ในช่วงแรก เสียชู้จื่อ ได้แสดงออกว่าไม่ชอบเจียนเซ่อจื่อ แต่ประนีประนอมกับฐานะของสะใภ้เด็ก ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“แต่ไม่ชอบพูดคุยกับเจียนเซ่อจื่อ เจียนเซ่อจื่อก็ไม่ใส่ใจเธอ ทั้งสองคนนั่งโต๊ะกินข้าวร่วมกันไม่ได้ เจียนเซ่อจื่อมองดูเป็นคนเฉื่อย ๆ ถึงจะเอาไม้ฟาดหลายหนก็ไม่รู้สึกรู้สาอะไร นิ่งเด็กคนนี้จะว่านอนสอนง่ายทนอยู่กันเขาได้หรือเปล่า เมียเป้าเหยียนซานคิดแล้วก็ไม่ค่อยจะแน่ใจ บางครั้งนางอดคิดไม่ได้ว่านางอาจลงทุนเสียเปล่า เมื่อคิดอย่างนี้แล้วนางยิ่งใช้งานเสียชู้จื่อหนักขึ้น ต้องหาทางเอาทุนคืน ‘ก่อนที่แม่ไก่อจะบินหนีไปและไข่จะแตก’ ‘ชู้! ไปเลี้ยงหมู’ ‘ชู้ เอาเสื้อผ้าพวกพี่ ๆ ผู้ชายไปซักที่แม่น้ำ’ ‘อีเด็กเวร น้ำในตุ่มจะหมดอยู่แล้ว’”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 51-52)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงการผันผวนในความคิดและทัศนคติของเสียชู้จื่อ เด็กหญิงที่ต้องเผชิญกับประเพณีและความคาดหวังของสังคมต่อการแต่งงาน เธอเป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่กำลังมองหาความอิสระและความเป็นตัวของตัวเอง แม้ว่าเธอจะต้องเผชิญกับกฎระเบียบและความกดดันจากสังคม แต่เธอก็แสดงการต่อต้านอย่างชัดเจน โดยไม่ต้องการที่จะยอมรับตำแหน่งของสะใภ้เด็กซึ่งเป็นประเพณีและความคาดหวังของสังคม แทนที่จะปฏิบัติตามแบบแผนที่กำหนดมา เธอมีความตั้งใจที่จะหาความเป็นตัวของเธอเอง แม้ว่าเธอจะต้องเผชิญกับความยากลำบากในการทำตามใจตนเองในสภาพแวดล้อมที่ท้าทาย เธอยังคงมีความเอาใจใส่และอุทิศตนให้แก่ครอบครัวและหน้าที่ที่เธอได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่ คำประพันธ์นี้สะท้อนถึงความสามารถในการต่อต้านของเสียชู้จื่อในเรื่องของ

ประเพณีและความคาดหวังของสังคมในการแต่งงาน โดยเฉพาะเมื่อเธอยังเป็นเด็กที่ยังไม่มีนิติภาวะ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความเข้มแข็งและความตั้งใจของเธอในการต่อต้านและพัฒนาตนเองในสภาพแวดล้อมที่ท้าทาย

การต่อต้านครั้งที่ 2 ของเสี่ยวซูยจือคือ เมื่อเสี่ยวซูยจือร่างกายโตขึ้น ตามประเพณีการแต่งงานเก่า เมียเป่าเหยียนซาน และคนในหมู่บ้านคิดว่าควรให้เสี่ยวซูยจือกับเจียนเซ่อจื่อแต่งงานแล้ว เสี่ยวซูยจือวิ่งออกจากบ้าน ไปกอดต้นไม้ร้องไห้และเอาหัวโขกต้นไม้ เพื่อแสดงความไม่พอใจของตนเอง แต่หลังเมียเป่าเหยียนซานประกาศว่าอีกสองปีค่อยแต่งงาน เสี่ยวซูยจือก็ได้กลับบ้านอีก จากเรื่องนี้ก็แสดงให้เห็นว่าเสี่ยวซูยจือมีการต่อต้านกับประเพณีเก่าของการแต่งงาน แต่ผลลัพธ์ที่ได้ก็ยังคงประนีประนอมกับประเพณีเก่าของการแต่งงาน ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้

“เด็กหญิงที่อย่างสวยงามหน้าตาเปลี่ยนไปมาก สวยขึ้นมาก มีน้ำมีนวล มีคนพูดกับนางว่า ‘น่าจะให้เด็ก ๆ แต่งงานกันได้แล้ว’ นางหันไปปรึกษาสามี ‘จะให้เด็ก ๆ แต่งงานกันเลยดีไหม’ เจียนเซ่อจื่ออายุ 24 ปีแล้ว น่าจะแต่งงานได้แล้ว”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 101)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงการต่อต้านของเสี่ยวซูยจือต่อประเพณีและความคาดหวังของสังคมในการแต่งงาน แม้เธอจะต้องเผชิญกับความกดดันและคาดหวังจากสังคมที่ต้องแต่งงานตามประเพณี เธอก็ยังมีความตั้งใจที่จะต่อต้านอย่างชัดเจน โดยการปฏิเสธการแต่งงานกับเจียนเซ่อจื่อแทนการที่จะยอมรับประเพณีและความคาดหวังของสังคม เธอเลือกที่จะแสดงความไม่พอใจและการต่อต้านโดยการหนีออกไปและร้องไห้ต้นไม้ เข้าใจว่าเธอไม่เชื่อในความพร้อมที่จะแต่งงานอย่างเร่งด่วนตามประเพณี และเมื่อเมียเป่าเหยียนซานประกาศว่าจะแต่งงานในอีกสองปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เธอยังไม่พร้อม แสดงถึงความกังวลและความขัดแย้งภายในใจของเธอ เนื่องจากต้องเผชิญกับการตัดสินใจระหว่างความเชื่อในตนเองและความคาดหวังของสังคม

เสี่ยวซูยจือที่ต้องเผชิญกับความทุกข์ใจและความเดือดร้อนในช่วงวัยที่ต้องการความอิสระและการเป็นตัวเอง แม้ว่าเธอจะยังเป็นเด็กวัยรุ่นในสายตาของคนใหญ่ แต่เธอต้องเผชิญกับความเจ็บปวดและการต่อสู้กับความคาดหวังจากครอบครัวและสังคม การเดินทางของเธอไปที่ต้นหลิวใหญ่แสดงถึงการพบกับความทุกข์ใจและความเดือดร้อนในชีวิต การกอดต้นไม้และร้องไห้เสียงดังยิ่งแสดงถึงความเสียใจและความเจ็บปวดที่เธอต้องได้ตั้งใจ ในขณะที่เธอพยายามจะปล่อยมือจากต้นไม้เพื่อต่อสู้กับความหนาวเย็นและเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในชีวิตของเธอ นี่เป็นเรื่องราวที่สะท้อนถึงความเดือดร้อนและความหนาวเย็นในชีวิตของเธอแล้วเด็กวัยใสที่ต้องเผชิญหน้ากับความซับซ้อนของโลก

ผู้ใหญ่ในยุคที่ยังไม่พร้อมที่จะเปิดรับความแตกต่างและความเป็นไปในรูปแบบที่แตกต่างจากธรรมเนียมและการตระหนักรู้ที่มีอยู่ในสังคม ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“เสี่ยวซู่จื่อเดินไปทางตะวันออก ตรงที่มีต้นหลิวใหญ่ ทรวดตัวลงที่
โคนต้นหลิว กอดต้นหลิวร้องไห้โฮ ร้องไห้พลางตะโกนอยู่ประโยคเดียว

‘หนูอายุแค่ 16 เอง’

เสี่ยวซู่จื่อร้องไห้เสียงดังจนคนเกือบทั้งหมู่บ้านต้องวิ่งมาดู เล่าจาวิ่ง
กลับไปส่งข่าวก่อนแล้ว เป้าเหยียนซานกับเมียวิ่งมาด้วยกัน พยายามลากเสี่ยว
ซู่จื่อกลับบ้าน เสี่ยวซู่จื่อกอดต้นหลิวไม่ยอมปล่อย และยังตะโกนขึ้นว่า

‘หนูอายุแค่ 16 เอง หนูอายุแค่ 16 เอง’

คนที่มาดูอดที่จะร้องไห้ไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกหญิงสาวที่เพิ่ง
แต่งงานจากบ้านมา พอเห็นภาพนั้นก็พลอยเป็นทุกข์ไปด้วยจนร้องไห้กันใหญ่

เมียเป้าเหยียนซานร้องไห้พลางปลอบเสี่ยวซู่จื่อไปพลาง

‘เราแม่ลูก 2 คนอยู่ด้วยกันมาหลายปี มีเรื่องอะไรที่พูดกันไม่ได้หรือ
ลูกถึงทุกข์ใจขนาดนี้’

เสี่ยวซู่จื่อเอาหัวโขทตันไม้พูดพลางร้องไห้พลาง

‘หนูอายุเพิ่ง 16 เอง หนูอายุเพิ่ง 16 เอง’

‘แม่จะไม่ปิดลูกแล้ว แม่กับพ่ออยากให้ลูกแต่งงานกันปีใหม่นี้เจียน
เซ่อจื่อจะอายุ 25 ปีแล้ว...’

เมียเป้าเหยียนซานร้องไห้เสียงดังลั่น ดังกว่าเสี่ยวซู่จื่อเสียอีก ทั้ง
เศร้าใจ ทั้งรู้สึกผิด น้ำตาไหลตั้งสายธาร เปื้อนไปทั้งใบหน้า

‘หนูอายุเพิ่ง 16 เอง หนูอายุเพิ่ง 16 เอง’

เสี่ยวซู่จื่อร้องคร่ำครวญสะอึกสะอื้นจนเหนื่อย

‘นั่งหนู เจียนเซ่อจื่อถึงจะเกิดมาโง่หน่อย แต่จิตใจดีนะ ถ้าแกอยู่
กับเจียนเซ่อจื่อ จะไม่ถูกเขาเอาเปรียบหรอก’

‘หนูอายุแค่ 16 เอง’

‘แกลงจะเป็นสะใภ้ใหญ่ ดูแลรับผิดชอบบ้านนี้แล้วละ หนูไม่คิดถึงหัว
อกแม่บ้างหรือ’

เสี่ยวชู่จื่อเอาแต่สั้นหัว พุดไม่ออกแม่แต่คำเดียว ได้แต่กอดต้นไม้ว
แน่น ใครจะลากตัวออกมาก็ไม่ไหว

จนในที่สุดเป้าเหยียนซานประกาศต่อหน้าผู้คนที่ว่า อีก 2 ปีค่อย
แต่งงาน เธอจึงได้ปล่อยมือจากต้นไม้ว”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 103-104)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความเจ็บปวดและความทุกข์ใจของเสี่ยวชู่จื่อในการ
เผชิญหน้ากับความกดดันและคาดหวังจากครอบครัวและสังคม โดยการกอดต้นหลิวและร้องไห้โดย
เสียงดังยิ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ของเธอกับความทุกข์ที่ต้องเผชิญหน้า การกอดต้นหลิวและร้องไห้เป็น
การแสดงออกของความทุกข์ใจและความเดือดร้อนที่เธอต้องประเมินตนเอง แม้ว่าเธอจะยังเป็นเด็กวัย
16 ปีแต่ก็ต้องเผชิญกับการตัดสินใจของสังคมในเรื่องการแต่งงาน ซึ่งสร้างความซับซ้อนและความ
ขัดแย้งในใจเธอ เสียงร้องของเธอยังสะท้อนถึงความรู้สึกของเธอในการต่อต้านความกดดันและ
คาดหวังจากสังคม แม้เสียงร้องจะถูกกล่าวขึ้นในทำนองของคำพุดของผู้ใหญ่ แต่มันเป็นการแสดงถึง
ความต่อต้านและความอยากรู้เสียงของเธอในโลกของผู้ใหญ่ที่มีธรรมเนียมและความคาดหวังที่
แตกต่างจากเธอสุดท้าย เมื่อเสี่ยวชู่จื่ออายุ 17 ปี เมียเป้าเหยียนซานอยากให้เสี่ยวชู่จื่อกับเจียน
เซ่อจื่อ

แต่งงานอีกแล้ว คราวนี้เสี่ยวชู่จื่อขัดขืนการแต่งงานเป็นอย่างสิ้นเชิงโดยหนีออกจากบ้าน
เพื่อแสวงหาความรักของตนเอง ในมุมมองของทุกคน การแสวงหาความรักของตนเองเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
แต่หลังจาก เสี่ยวชู่จื่อ กับ เหวินฮั่วจื่อ สารภาพความรักในใจแล้ว เขาสองคนก็ไม่กล้าให้คนใน
หมู่บ้านรู้ เมื่อเขาสองคนนัดพบกันต้องเลือกเวลากลางคืน เพื่อหลีกเลี่ยงคนในหมู่บ้าน เนื่องจาก
หมู่บ้านเล็กตระกูลเป้าได้รับอิทธิพลจากความคิดทางศีลธรรมของยุคศักดินา ซึ่งปฏิบัติตามประเพณี
คนรุ่นพี่กับน้องต้องมีระเบียบลำดับ ก็คือไม่ว่าจะทำเรื่องใด ๆ ต้องตามลำดับอายุ เรื่องการแต่งงานก็
เหมือนกัน อีกทั้งคนในหมู่บ้านยังคิดว่าการแต่งงานต้องตามคำสั่งของพ่อแม่ และตามคำพุดของแม่สื่อ
ซึ่งความรักของเสี่ยวชู่จื่อ กับ เหวินฮั่วจื่อ ถือว่าเป็นเรื่องที่นอกกริต เพราะว่าความรักของเขาสองคน
ไม่ได้รับการอนุมัติจากพ่อแม่ แล้วเจียนเซ่อจื่อยังเป็นพี่ชายของเหวินฮั่วจื่อ อีกทั้งเสี่ยวชู่จื่อเคยเป็น
สะใภ้เด็กของเจียนเซ่อจื่อ ดังนั้นต้องรอเจียนเซ่อจื่อแต่งงานแล้ว เสี่ยวชู่จื่อกับเหวินฮั่วจื่อจึงจะมี
โอกาสอยู่ด้วยกันได้ ซึ่งถึงแม้ว่า เสี่ยวชู่จื่อ จะก้าวแรกอย่างกล้าหาญเพื่อต่อต้านกับประเพณีการ
แต่งงานแบบเก่า ได้รักเหวินฮั่วจื่อเป็นอย่างอิสระ แต่เรื่องการแต่งงาน เสี่ยวชู่จื่อยังหลีกเลี่ยงและ
ประนีประนอมประเพณีเก่าของหมู่บ้าน ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“เสี่ยวซูยจื่ออายุ 17 ปีแล้วนะ ควรให้พวกเธอแต่งงานแล้วละ’
 ในเวลานั้นเองเสี่ยวซูยจื่อจู่ก็หายไป พอเกี่ยวข้าวแปลงหนึ่งเสร็จ
 แล้ว บอกทุกคนว่า
 ‘พวกแกกลับบ้านไปก่อน ข้าจะไปซักผ้าเช็ดหน้าที่ลำธาร’
 แล้วก็ได้กลับมาเลย”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 135)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความต่อต้านและความเผชิญหน้าของเสี่ยวซูยจื่อต่อกับ ประเพณีและค่านิยมจากสังคมในเรื่องการแต่งงาน แม้ว่าเธอจะเป็นเด็กวัยในสายตาของคนใหญ่ แต่เธอก็กลับมีความเข้มงวดและความเ็นเอียงที่จะตามใจตนเอง การหนีออกจากบ้านเพื่อแสวงหาความรักของตนเองเป็นการแสดงถึงความตั้งใจและความอิสระของเธอในการต่อต้านประเพณีและค่านิยมที่ปกครองในสังคม นอกจากนี้ เธอยังต้องเผชิญกับการกำหนดลำดับของคนในหมู่บ้านตามอายุและ ประเพณีที่ต้องทำตาม ซึ่งเป็นปัญหาที่ซับซ้อนและความขัดแย้งในใจของเธอ เรื่องรักของเธอกับเหวิน ฮั่วจื่อเป็นเรื่องที่ต้องมีการซ่อนเร้นและระวังในการเผชิญหน้ากับสังคม แม้ความรักของเขาสองคนจะ ไม่ได้รับการอนุมัติจากครอบครัว แต่เขาก็ก้าวข้ามมาอย่างกล้าหาญเพื่อแสดงความรักและความ เชื่อมั่นในตัวเอง คำประพันธ์นี้สะท้อนถึงความซับซ้อนที่แข็งแกร่งและความตั้งใจของเสี่ยวซูยจื่อใน การต่อต้านและพัฒนาตนเองในยุคที่ยังไม่พร้อมที่จะรับความแตกต่างและการเป็นตัวเองในรูปแบบที่ แตกต่างจากธรรมเนียมและการตระหนักรู้ที่มีอยู่ในสังคม

ความหวังและความรักที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและการคาดหวังในชีวิต เรื่องราว ของเธอบอกถึงความพยายามที่จะรอคอยและสนับสนุนความสุขของคนที่คุณรัก แม้เสี่ยวซูยจื่อจะต้อง เผชิญกับการตัดสินใจที่ยากลำบากและการรับฟังคำแนะนำของคนในสังคม แต่เธอก็ยังคงมีความฝัน และความหวังที่จะได้รับความรักและความสุขที่มีค่า ในขณะที่ความสัมพันธ์ของเธออาจถูกมองเป็นไม่ เป็นทางการหรือไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม แต่สำหรับเธอและคนที่เธอรัก ความรักและความสัมพันธ์นั้น มีความหมายและความสำคัญอย่างมาก คำประพันธ์นี้เป็นการสะท้อนถึงความมุ่งมั่นและความรักที่ไม่ มีเงื่อนไขที่เธอมีต่อเจียนเซ่อจื่อและความหวังที่เธอมีในอนาคตที่สดใสและมีความสุขกับคนที่เธอรัก ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“เธอบอกว่าถ้ามีเวลาว่างเมื่อไรก็จะมา ทุก ๆ คืนเวลาพระจันทร์ขึ้น ถึงกึ่งกลางท้องฟ้า เหวินฮั่วจื่อจะไปคอยเสี่ยวชู่ยี่อยู่หลังบ้าน ตามที่พวกเธอนัดกัน ให้เขารอคอยอย่างอดทนจนกว่าเจี้ยนเซ่อจื่อจะหาเมียได้ เสี่ยวชู่ยี่จะได้ออกมาแต่งงานกับเขา

ถึงแม้ว่าเสี่ยวชู่ยี่กับเจี้ยนเซ่อจื่อยังไม่ได้จดทะเบียนแต่งงานกัน แต่คนทั้งหมดในบ้านถือว่าเธอเป็นเมียเจี้ยนเซ่อจื่อ เหวินฮั่วจื่อก็เป็นคนน้องชายสามี ฉะนั้นต้องรอให้เจี้ยนเซ่อจื่อแต่งงานก่อนเธอจึงกล้าโผล่หน้ามา”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 183-184)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความมุ่งมั่นและความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของเสี่ยวชู่ยี่ต่อเจี้ยนเซ่อจื่อ แม้ว่าความสัมพันธ์ของพวกเขาจะไม่ได้รับการยอมรับหรือถูกมองเป็นเรื่องที่ถูกต้องในสังคม แต่สำหรับเธอและเจี้ยนเซ่อจื่อ ความรักและความสัมพันธ์นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะในสิ่งที่เธออธิบายเกี่ยวกับการรอคอยและการสนับสนุนความสุขของเจี้ยนเซ่อจื่อ คำประพันธ์นี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการรักและความเชื่อมั่นในความสุขของคนที่คุณรัก แม้ว่าเธอจะต้องเผชิญกับความยากลำบากและการคาดหวังจากสังคม แต่เธอก็ยังคงมีความหวังและความมุ่งมั่นที่จะสร้างความสุขในชีวิตของตนเองและคนที่เธอรักได้ คำประพันธ์นี้เป็นการสะท้อนถึงความเจริญพันธุ์และความสุขที่มีค่าที่เธอมีต่อเจี้ยนเซ่อจื่อและความหวังในอนาคตที่สดใสและมีความสุขกับเขา ดังนั้น คำประพันธ์นี้แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งและความมุ่งมั่นในการสร้างความสุขและความรักที่แท้จริงในชีวิตของเสี่ยวชู่ยี่

จากการศึกษาข้างต้น จะเห็นได้ว่าเสี่ยวชู่ยี่เป็นตัวละครที่เป็นภาพแทนผู้หญิงที่ดำเนินชีวิตในยุคที่กำลังจากความคิดเก่าไปสู่ความคิดใหม่ ถึงแม้จะมีการต่อต้านกับแนวคิดเก่า แต่ยังคงได้รับอิทธิพลจากคนรุ่นเก่าที่อยู่ข้างๆ เสี่ยวชู่ยี่ไม่ชอบเจี้ยนเซ่อจื่อตั้งแต่ตอนแรก แต่ยังคงดำเนินชีวิตที่บ้านเป่าเหยียนชานในฐานะสะใภ้เด็ก ไม่กล้าต่อต้านอย่างชัดเจน ในที่สุดท้ายเขาก็กับเหวินฮั่วจื่อรักกัน เขาหนีออกจากบ้าน แสดงความต่อต้านอย่างชัดเจน แต่ในเวลาเสี่ยวชู่ยี่กับเหวินฮั่วจื่อนัดพบกัน ไม่กล้าให้คนครอบครัวรู้ ไม่กล้าให้คนในหมู่บ้านรู้ อีกทั้งเขาสองคนยังตามประเพณีคนรุ่นพี่กับน้องต้องมีระเบียบลำดับ ต้องรอพี่ชายเจี้ยนเซ่อจื่อแต่งงานก่อน เขาสองคนจึงกล้าให้คนอื่นรู้เรื่องที่เขาสองคนรักกัน ดังนั้นจากการศึกษาตัวละครหญิง เสี่ยวชู่ยี่ ทำให้เห็นภาพลักษณ์ผู้หญิงที่มีความขัดแย้งกัน ทั้งมีการต่อต้านกับความคิดเก่า ไปแสวงหาความคิดใหม่ และมีการประนีประนอมกับความขัดแย้งเก่า เป็นผู้หญิงผันผวนระหว่างความคิดเก่าและใหม่

อาสะไถ่สอง เป็นผู้หญิงชานาวยักษ์กลางที่เป็นหม้าย เลี้ยงลูก 4 คนโดยคนเดียว สุดท้ายเพื่อความปลอดภัยสองได้รับฉ้อไหลเป็นสามีแต่งงานเข้าบ้าน ซึ่งเป็นผู้หญิงแต่งงานไม่ออกเรือน แต่

ได้รับผู้ชายเข้ามาในบ้าน (李燕, 2552) เนื่องจากในหมู่บ้านยังถูกจำกัดด้วยแนวคิดทางศีลธรรมของยุคศักดินา ตามประเพณีเก่าถือกันว่าผู้ชายที่รับเข้ามาในบ้านเหมือนตัวประกันที่ถูกจำจองโดยอยู่ใต้ดิน และยึดมั่นว่าแม่หม้ายไม่ควรแต่งงานใหม่ได้ ต้องครองม่ายตลอดเวลา ดังนั้นคนในหมู่บ้านคิดว่าการแต่งงานของอาสะไ้สองกับฉือไหล เป็นเรื่องน่าอับอายเรื่องแรกที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านในรอบ 100 ปี ถูกคนในหมู่บ้านขัดขวางหลายครั้ง ซึ่งการแต่งงานของอาสะไ้สองกับฉือไหลจึงเป็นการต่อต้านกับประเพณีเก่าที่แม่หม้ายไม่ควรแต่งงานใหม่ แต่เนื่องจากอาสะไ้สองได้ดำเนินชีวิตอยู่ในหมู่บ้าน จึงยังคงได้รับอิทธิพลและผูกพันกับประเพณีเก่าของหมู่บ้าน ซึ่งทำให้อาสะไ้สองคิดว่าการแต่งงานกับฉือไหลเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผลและไม่ถูกหลักธรรม ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้อาสะไ้สองไม่กล้าต่อต้านกับความคิดเก่าอย่างจนจบและผันผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่

ตอนแรกในเวลาฉือไหลช่วยอาสะไ้สองทำงานในไร่ นาถูกชาวบ้านเขียนตี อาสะไ้สองได้ยื่นออกมาเพื่อปกป้องฉือไหลและอธิบายกับชาวบ้านว่าตนเองเป็นฝ่ายผิด เป็นคนที่ล่อลวงฉือไหล แต่คำอธิบายของอาสะไ้สองนำไปสู่การทางวาจาและการทุบตีที่รุนแรงยิ่งขึ้นจากชาวบ้าน ดังนั้นในที่สุดอาสะไ้สองจึงเลิกการต่อต้าน และเลือกที่จะอดทนต่อการเขียนตีของชาวบ้านอย่างเงียบๆ จากเรื่องนี้จะเห็นได้ว่าเมื่อเผชิญกับความคิดดั้งเดิมของหมู่บ้าน แม้ว่าอาสะไ้สองได้ทำการต่อต้าน แต่สุดท้ายก็ได้แต่ทนอยู่อย่างเงียบ ๆ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“วันนี้ เด็กหนุ่มกำลังช่วยอาสะไ้สองฟื้นดิน จู๋ ๆ มีคนฝูงใหญ่ตรงเข้ามา

ผู้นำฝูงคือเป่าเหยียนซาน ซึ่งถือไม้คานยาว ซึ่งถือไม้คานยาว ชายคนหนึ่งผลัดเด็กหนุ่มล้มลง คนอื่น ๆ ช่วยกันเตะต่อยตะลุมบอน เด็กหนุ่มกุมหัวกลิ้งอยู่กับพื้น

อาสะไ้สองกำลังเดินหาบน้ำเข้ามาพอดี วางหาบลงแทบไม่ทัน ถึงล้ม

น้ำไหลนอง อาสะไ้สองรีบวิ่งเข้ามา สะดุดล้มลงลุกขึ้น วิ่งต่อพลางร้อง ‘จะตีก็ตีข้า จะตีก็ตีข้า’ นางวิ่งไปถึงเป่าเหยียนซาน พยายามดึงตัวเป่าเหยียนซานออกไปจากเด็กหนุ่ม

เป่าเหยียนซานจึงเตะนางที่หนึ่ง ‘ข้าจะตีแกด้วย’

นางถูกเตะจนตัวอ สักประเดี่ยวยืนขึ้นมาใหม่ วิ่งหนีไปข้างหน้า 2-3 ก้าว แล้วโถมตัวลงแทบเท้าเป่าเหยียนซาน กอดหัวเข่าของเขาไว้

‘พี่ใหญ่ ไว้ชีวิตเขาเถอะ’

เป่าเหยียนซานจำใจวางไม้คานลง มองดูเมียของน้องชาย ถอน

หายใจแล้วดำ

‘แกมันเป็นนั่งผู้หญิงสารเลวไม่มียางอาย ยังมีหน้ามาขอโทษแทนมัน’

เป้าเหยียนซานสะบัดเต็มแรงให้นางหลุดไปจากตัวเขา

อาสะไ้สองหันไปกอดเด็กหนุ่ม ร้องตะโกนโดยไม่สนใจใครเลย ‘ข้ามัน

ไม่ดีเอง ข้าล่อลวงเขา ไม่ใช่ความผิดของเขา ข้าไปยุ่งกับเขาเอง เขาไม่ได้ทำอะไร’

เป้าเหยียนซานลงมือลงไม้เตะต่อยคนทั้งสองสุดแรงเกิด อาสะไ้สองและ

เด็กหนุ่มกอดกันแน่น ไม่ส่งเสียงอะไรออกมาอีก ไม่ว่าจะพวกนั้นจะตีต่อยเตะพวกเธอ

แค่ไหน หรือตำว่าพวกเธออย่างไร

เมื่อต่อยตีจนเหนื่อยแล้ว พวกนั้นก็หยุด แต่เตะถือไหลส่งท้ายอีกหนึ่งสัปดาห์ว่า

‘คราวหน้าถ้าเห็นแกมาที่หมู่บ้านนี้อีก แกไม่รอดแน่’

พวกเขาสองคนยังกอดกันแน่น ไม่ขยับเขยื้อนเหมือนกับตายไปแล้ว เวลาผ่านไปนานถึงเริ่มขยับตัว”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 143-144)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงการต่อต้านและการยอมรับของอาสะไ้สองต่อแนวความคิดเก่าและใหม่ในหมู่บ้าน โดยเฉพาะเมื่อเธอต้องเผชิญกับการจำกัดและการวิจารณ์จากสังคมเกี่ยวกับการแต่งงานของเธอกับฉือไหล แม้ว่าเธอจะต่อต้านและพยายามอธิบายตนเองกับชาวบ้าน แต่กลับถูกโจมตีด้วยการโหมกระหน่ำของชาวบ้าน การแต่งงานของเธอถูกมองว่าเป็นเรื่องน่าอับอายและเกินกว่าเส้นขอบที่ยอมรับ โดยเฉพาะเมื่อเธอต้องพยายามปกป้องคนที่เธอรักจากการโจมตีของชาวบ้าน นอกจากนี้ เรื่องของการต่อต้านและการทำให้เห็นว่าเธอเป็นผู้ยอมรับเงื่อนไขของสังคมที่มีอำนาจก็แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจและความทุ่มเทในแนวความคิดเก่าของเธอ แต่ในที่สุด เธอก็ยอมทบทวนและไม่มีเสียงสรรเสริญเมื่อต้องเผชิญกับความทุกข์ของสังคม ดังนั้น คำประพันธ์นี้สะท้อนถึงการผันผวนระหว่างการต่อต้านและการยอมรับของผู้หญิงชาวจีนในหมู่บ้านที่ถูกจำกัดด้วยความคิดเก่าและประเพณีทางศีลธรรม และการยอมรับเงื่อนไขที่ไม่เหมาะสมของสังคมในสมัยนั้น

หลังจากถูกเขียนตีของชาวบ้าน อาสะโง่สองยังคงเลือกรับฉ้อไหลแต่งงานเข้าบ้าน พฤติกรรมนี้จะเป็นการทำทลายกับระเบียบแบบแผนดั้งเดิมของหมู่บ้าน แต่ภายใต้อิทธิพลของระเบียบแบบแผนดั้งเดิม แม้ว่าหน่วยงานรัฐบาลในตำบลระบุอย่างชัดเจน ว่าการแต่งงานใหม่เป็นเรื่องถูกกฎหมายสำหรับหญิงม่าย และผู้ชายแต่งงานเข้าบ้านของฝ่ายหญิงมันก็เป็นเรื่องถูกกฎหมายเช่นกัน แต่อาสะโง่สองยังคงคิดว่าการแต่งงานกับฉ้อไหลไม่ถูกหลักธรรม ทำลายประเพณี ดังนั้นหลังอาสะโง่สองแต่งงานกับฉ้อไหลทำให้เขาไม่มีความมั่นใจ คิดว่าผู้ชายที่ได้มาไม่ถูกต้องตามครรลอง จึงทำให้ในเวลาที่ถูกรังแกและที่นาถูกแย่ง อาสะโง่ก็ไม่กล้าเถียงกับชาวบ้าน จากเรื่องนี้แสดงว่าถึงแม้ว่าอาสะโง่สองมีการทำทลายกับกับระเบียบแบบแผนดั้งเดิม แต่ก็ยังถูกผูกมัดด้วยความคิดเก่าๆ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“ที่ของอาสะโง่สองติดกับที่ของเป้าเหรินหยวน ในเวลากลางวันแสดก ๆ เป้าเหรินหยวนยังกล้าไลนา รุกเข้าไปในที่ของอาสะโง่สอง ฉ้อไหลไม่กล้าจะพูดว่าอะไร แต่ก่อนเวลาอาสะโง่สองไม่มีผู้ชายอยู่ด้วย ไม่เคยมีใครมาโกงหรือรังแกอาสะโง่สองได้ พอตอนนี้มีผู้ชายอยู่ด้วย กลับถูกรังแก แย่กว่านั้นคือตอนที่อยู่คนเดียว นางไม่ใช้พวก ‘ตะเกียงน้ำมันน้อย’ ที่ใครจะมาต่อแยได้ นางกล้าโต้เถียงต่อสู้อะไรกับคนอื่นด้วยเหตุผล พอมีผู้ชายมาอยู่ด้วย กลับไม่กล้าเถียงเหมือนมีบมด้อยว่าอยู่กินกับผู้ชายที่ได้มาอย่างไม่ถูกต้องตามครรลอง ไม่น่าภาคภูมิใจ ในใจคิดว่าตัวทำความผิด ไม่กล้าพูดอะไร จะพูดไปแล้วมีผู้ชายยอมตีกว่าไม่มี ไม่ว่าจะเปิดเผยหรือหลบ ๆ ซ่อน ๆ มีผู้ชายสักคนทำให้มั่นใจขึ้น แล้วก็มีคนช่วยงาน ไม่ต้องเหนื่อยมากอย่างแต่ก่อน”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 168)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความกังวลและความขัดแย้งในใจของอาสะโง่สอง เมื่อเธอต้องเผชิญกับการปกป้องตัวและความมั่นใจที่ลดลงหลังจากการแต่งงานกับฉ้อไหล แม้เธอจะรู้ว่าการแต่งงานเป็นเรื่องถูกกฎหมาย แต่เธอยังคงรู้สึกไม่มั่นใจและไม่สม่ำเสมอในการต่อต้านความคิดเก่าของหมู่บ้าน เธอรู้สึกว่าแต่งงานกับฉ้อไหลเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุผลและไม่สร้างความมั่นใจ ซึ่งนำไปสู่การเครียดและความกังวลในทำนองเดียวกัน เมื่อเธอพบว่าตนเองถูกรังแกและที่นาถูกแย่งโดยชาวบ้าน และพยายามโต้เถียงเพื่อปกป้องตัว เธอกลับรู้สึกไม่มั่นใจและไม่กล้าที่จะต่อต้านมากขึ้น เนื่องจากเธอรู้สึกว่าทำตามความคิดเดิมของสังคมเป็นสิ่งที่มีความหมายและน่าภาคภูมิใจ แม้จะมีความปรารถนาที่จะแสดงความเคารพและความเข้าใจต่อเกณฑ์แบบเก่า แต่ในที่สุด เธอก็รู้สึกไม่มั่นใจและไม่สามารถแสดงความคิดเห็นของเธอได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากความกังวลและความขัดแย้งระหว่าง

แนวความคิดเก่าและใหม่ในใจของเธอ

นอกจากนี้ ตอนแรกอาสะไ้สองรู้สึกชอบคุณที่ฉือไหลที่ยอมแต่งงานเข้าบ้าน เพราะว่าฉือไหลได้ช่วยอาสะไ้สองแบ่งปันงานในไร่มากมาย ต่อมาเนื่องจากอยู่ภายใต้อิทธิพลของความคิดดั้งเดิมที่ของชาวบ้านรอบข้าง คิดว่าผู้ชายที่แต่งงานเข้าบ้านฝ่ายหญิงเหมือนตัวประกันที่ถูกจำนองโดยอยู่ใต้ดิน ดังนั้นอาสะไ้สองก็เริ่มรู้สึกว่าเรื่องที่รับฉือไหลแต่งงานเข้าบ้าน เป็นตนเองสงเคราะห์ฉือไหล อาสะไ้สองจึงเริ่มปฏิบัติต่อฉือไหลเหมือนคนรับใช้ สั่งให้ฉือไหลทำโน่นทำนี่ อีกทั้งในครอบครัวถ้าพบเจอเรื่องที่ต้องปรึกษา อาสะไ้สองก็จะไม่ค่อยกับฉือไหล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ลูกชายคนโตของอาสะไ้สองโตขึ้น ไม่ว่าในครอบครัวพบเจอเรื่องใด อาสะไ้สองก็ได้หลีกเลี่ยงฉือไหลและไปปรึกษากับแม่กับลูกชาย จะเห็นได้ว่าอาสะไ้สองถูกจำกัดด้วยความคิดดั้งเดิม โดยคิดว่าผู้ชายที่แต่งงานเข้าบ้านเป็นแมงดาที่เกาะผู้หญิงกิน ฐานะครอบครัวต่ำ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“ในใจลึก ๆ ในใจลึก ๆ นางซาบซึ้งและชอบใจคือไหล แต่ก็มีความรู้สึกอยู่หน่อย ๆ ว่า ตนเองเป็นคนสังเคราะห์คือไหล ฉะนั้นเวลาสั่งฉือไหลให้ทำโน่นทำนี่ ก็มักจะใช้คำพูดอย่างไม่เกรงใจ”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 168)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความขัดแย้งในใจของอาสะไ้สอง เธอรู้สึกชอบคุณและเห็นคุณค่าในฉือไหลที่เคยช่วยเหลือเธอมาก่อน แต่เมื่อเธอต้องเผชิญกับการแบ่งปันอำนาจและการต่อต้านความคิดเก่าของชาวบ้าน เธอรู้สึกไม่มั่นใจและรู้สึกว่าตนเองถูกจำกัดโดยความคิดดั้งเดิม เธอเริ่มมองฉือไหลเป็นตัวประกันที่ต้องการควบคุมและแย่งอำนาจ ทำให้เธอรู้สึกทุกข์ใจและขัดแย้งเมื่อต้องแสดงความเห็นของตน ความขัดแย้งในใจทำให้เธอรู้สึกไม่มั่นใจและไม่สามารถแสดงความเห็นของเธอได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากเธอรู้สึกว่า การปฏิบัติต่อฉือไหลเป็นการเสียสละตนเองและไม่เป็นไปตามความคิดเก่าของชาวบ้าน ดังนั้น เธอมักจะปฏิบัติต่อฉือไหลอย่างไม่เกรงใจและรู้สึกถูกจำกัดโดยความคิดดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับฐานะครอบครัวและเกี่ยวข้องกับการเคารพความเป็นผู้ใหญ่ในครอบครัว

ความเจ็บปวดและความหนาวเย็นในความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของเสี่ยวชู่จื่อกับอาสะไ้สอง ผู้เขียนเล่าเรื่องราวของการตัดสินใจและการมีอิทธิพลในครอบครัวที่เขาต้องเผชิญหน้า เรื่องราวนี้มองเห็นถึงความทุกข์ทรมานและความรู้สึกที่ไม่ได้รับการยอมรับของเสี่ยวชู่จื่อภายในบ้าน อาสะไ้สองเป็นตัวเปรียบที่มีอิทธิพลและความสำคัญในการตัดสินใจ แม้ว่าเสี่ยวชู่จื่อจะมีความต้องการในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่เขาก็กลับไม่ได้รับความสนับสนุนหรือการปรึกษาจากอาสะไ้สอง เรื่องราวนี้เป็นการสะท้อนถึงความเจ็บปวดและความเหงาของเสี่ยวชู่จื่อเมื่อเขารู้สึกว่าเขาถูกละเลยและไม่ได้รับการเห็นและการยอมรับในครอบครัวของเขา ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“สิ่งที่ฉือไหลไม่ค่อยจะพอใจคือในบ้านนี้เขาตัดสินอะไรไม่ได้เลย เพราะเป็นบ้านอาสะไ้สอง เวลาที่มีเรื่องที่จะต้องตัดสินใจ ใคร ๆ ก็ปรึกษาแต่อาสะไ้สอง ไม่ปรึกษาเขาเลย ถึงจะมีคนมาหาเขา เขาก็ต้องไปปรึกษาอาสะไ้สองอยู่ดี คนทั่วไปลืมเขาไปเลย แล้วอาสะไ้สองเองละ นางก็มักจะลืมปรึกษาเขาเหมือนกัน ตัวอย่างเช่น

ลูกชายคนที่สามจะต้องไปเรียนหนังสือ ถ้านางถามเขา เขาก็ต้องสนับสนุนให้เด็กเรียน เพราะลูกอาสะไ้สองก็เหมือนลูกเขา เขาก็ต้องหวังดีต่อเด็ก แต่อาสะไ้สองไม่ถามเขา เหมือนเขาไม่ได้เป็นผู้ชายบ้านนี้ เขาก็เลยรู้สึกเสียใจ ถึงเขาจะอึดอัดใจ แต่ก็พูดไม่ออก ต้องเก็บไว้คนเดียว แล้วไปพาลเอากับเรื่องอื่น”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 169-170)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความทุกข์ทรมานและความเหงาของเสี่ยวชู่จื่อเมื่อเขารู้สึกว่าตัวเองถูกละเลยและไม่ได้รับการเห็นและการยอมรับในครอบครัวของเขา ผู้เขียนเล่าถึงการตัดสินใจและการมีอิทธิพลในครอบครัวที่เสี่ยวชู่จื่อต้องเผชิญหน้า เธอเห็นความยากลำบากที่ต้องเอาใจใส่ในการตัดสินใจและแสดงอิทธิพลในครอบครัว แต่เธอรู้สึกไม่ได้รับการสนับสนุนหรือการปรึกษาจากอาสะไ้สอง ความเหงาและความรู้สึกที่ถูกละเลยเพิ่มเข้าไปเมื่อเขารู้สึกว่าเขาไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจหรือการสนับสนุนในครอบครัว เนื่องจากเสี่ยวชู่จื่อมองเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการได้รับการเห็นและการยอมรับ แต่เขาพบว่าเขาถูกละเลยและไม่ได้รับการปฏิบัติต่อตนเองเหมือนผู้ชายในครอบครัว ดังนั้น เขารู้สึกเสียใจและทุกข์ใจต่อความเครียดและความรู้สึกของเขาที่ไม่ได้รับการเห็นและการยอมรับในครอบครัวของเขา ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่ผันผวนระหว่างแนวคิดเก่าและใหม่ในการมองความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในครอบครัว

จากการศึกษาข้างต้น จะเห็นได้ว่าอาสะไ้สองเป็นภาพแทนของตัวละครหญิงที่ผันผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่ ในแง่หนึ่ง อาสะไ้สองกล้าท้าทายกับระเบียบแบบแผนดั้งเดิมของหมู่บ้านโดนทำลายประเพณีเก่าว่าหญิงม่ายไม่สามารถแต่งงานใหม่ ได้แต่งงานกับฉือไหล และหลังจากถูกชาวบ้านข่มขู่และเย้ยขี้ อาสะไ้สองยังยืนยันที่จะอยู่กับฉือไหล แต่อีกแง่หนึ่งยังถูกจำกัดด้วยแนวคิดทางศีลธรรมของยุคศักดินา นอกจากคิดว่าการแต่งงานกับฉือไหลนั้นไม่ถูกหลักธรรมทำลายประเพณี และทนการรังแกของชาวบ้านอย่างเจียบๆ แล้ว อาสะไ้สองยังคิดว่าผู้ชายที่แต่งงานเข้าบ้านฝ่ายหญิงเหมือนตัวประกันที่ถูกจำนองโดยอยู่ใต้ดิน

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าภาพลักษณ์ผู้หญิงที่ผันผวนระหว่างแนวความคิด

เก่าและใหม่ คือผู้หญิงที่ดำเนินชีวิตในยุคที่กำลังจากความคิดเก่าไปสู่ความคิดใหม่ มีการต่อต้านและการประนีประนอมกับความคิดดั้งเดิมเก่า ได้ต่อต้านกับความคิดเก่าของการแต่งงานที่ต้องตามคำสั่งของพ่อแม่และคำพูดของแม่สื่อ กับ 3 คล้อยตาม 4 คุณธรรม แต่เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากความคิดเก่าของผู้คนรอบข้าง ทำให้เกิดข้อสงสัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมต่อต้านของตนเองในกระบวนการต่อต้าน ดังนั้นจึงทำให้การต่อต้านไม่เป็นอย่างแน่นอน และมีการประนีประนอมกับความคิดเก่า

3. ผู้หญิงชาวจีนที่รักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์

ภาพลักษณ์ผู้หญิงที่รักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์ หมายถึง ผู้หญิงที่เปี่ยมล้นความรัก ความภักดีต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีนและชาติ และเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นในการปฏิวัติอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นผู้ติดตามสังคมนิยมอย่างแข็งขัน จากการศึกษาตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์ แปลจากวรรณกรรมจีน ทั้ง 5 เรื่อง พบว่า ภาพลักษณ์ผู้หญิงที่รักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์ มี 1 ตัวละคร ได้แก่ ไท่หยุน ในเรื่อง ฝี่เสื่อ เนื่องจากในปี ค.ศ. 1949 ด้วยความพยายามและการเสียสละของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ประเทศจีนจึงได้ปลดแอกทั่วประเทศ ซึ่งเป็นจุดจบของประวัติศาสตร์จีนที่มีชนชั้นขุนศึกที่ปกครองประชาชน ทำให้ประชาชนปลดปล่อยจากการขูดรีดของศักดินานิยม จักรวรรดินิยมและลัทธิทุนขุนนาง บรรลุถึงการปลดปล่อยชาติและเอกราชของชาติ ทำให้ประเทศจีนจากความยากจนและความล้าหลังไปสู่ประเทศที่ทันสมัยมากขึ้น จึงได้รับการต้อนรับและสนับสนุนจากมวลชน โดยเฉพาะวัยรุ่นเวลานี้ เปี่ยมล้นด้วยความรัก ความภักดี ต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีนและชาติ เต็มไปด้วยความปรารถนาและจินตนาการอันไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับการปฏิวัติ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...เธอเป็นนักเรียนโรงเรียนของพวกศาสนาคริสต์และเป็นประธาน
กรรมการองค์กรปกครองตนเองของนักเรียน...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 34)

“...ไต่หยุนจึงวกกลับมา ‘พวกเรานักเรียนหวังว่า ท่านจะได้แสดง
ปาฐกถาให้เราจะได้ฟังถึงชัยชนะของเราได้ค่ะ’ ...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 34)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่มีความรักและความเชื่อมั่นต่อชาติและพรรคคอมมิวนิสต์จีนอย่างมาก ตัวละครไต่หยุนถูกให้เป็นผู้หญิงที่เข้มแข็งและมุ่งมั่นในการสนับสนุนและปกป้องพรรคคอมมิวนิสต์จีนและชาติของเธอ ภาพลักษณ์นี้เป็นที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ประจำวันและมุมมองในชีวิตของตัวละคร ผ่านการแสดงความรักและความเชื่อมั่นในเรื่องของชาติและพรรคที่เธอมุ่งมั่นในการสนับสนุน นอกจากนี้ เธอยังเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่มี

ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติและการเปลี่ยนแปลงสังคม ทั้งนี้เป็นผลมาจากการปลดปล่อยทางวัฒนธรรมและการคิดเห็นของตนเอง ซึ่งสร้างความรู้สึกของการมุ่งมั่นในการเปลี่ยนแปลงและสร้างชีวิตที่ดียิ่งขึ้นสำหรับชาติและพรรคของเธอ ในท้ายที่สุด เธอยังเป็นแรงบันดาลใจและตัวอย่างที่ดีในการส่งเสริมความหวังและความมุ่งมั่นให้กับเพื่อนร่วมโรงเรียนและชุมชนไปด้วยกันในการทำสิ่งที่ดีและสร้างเปลี่ยนแปลงที่ดีในสังคม

การร้องเพลงของไห่หยุนและเพื่อน ๆ ถูกใช้เป็นช่องทางในการแสดงออกเกี่ยวกับความคิดเห็นและความไม่พอใจต่อรัฐบาลและพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศ โดยเพลงนี้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการเสนอความคิดเห็นที่ไม่ได้รับการรับรองหรือรับฟังในสังคม สถานการณ์นี้อาจสะท้อนถึงการปกครองที่เผด็จการและการควบคุมอำนาจของรัฐบาลที่ไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ซึ่งทำให้เกิดความไม่พอใจและการต้านทานจากกลุ่มคนในสังคมได้ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...ไห่หยุนขึ้นไปบนยกพื้น ‘เพื่อน ๆ ทั้งหลาย พวกเรมาร้องเพลงกันดีไหม?’ ‘ดี’ เสียงที่ตอบดังดีกว่าเวลาเรียนหนังสือ...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 35-36)

“รัฐบาลประชาธิปไตยรักประชาชน รักประชาชน...”

คุณของพรรคคอมมิวนิสต์ คุณ...

กล่าวไม่จบ...กล่าวไม่จบ...ไม่จบ...

หย่าฮูเอ๋เอ๋ ยี้ฮูหย่าฮูเอ๋ หย่าฮู หย่าฮู

...เอ๋ เอ๋! เอ๋ เอ๋! เอ๋ เอ๋! เอ๋ เอ๋! ...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 36)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่มีความรักและความเชื่อมั่นต่อชาติและพรรคคอมมิวนิสต์ โดยการใช้เพลงเป็นช่องทางในการแสดงออกเกี่ยวกับความไม่พอใจและความคิดเห็นต่อรัฐบาลและพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นการประชดเสียงของกลุ่มคนที่รู้สึกไม่พอใจและไม่ได้ได้รับการยอมรับในสังคม การใช้เพลงเป็นสื่อการสื่อสารนี้เป็นเครื่องมือที่สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความเห็นได้อย่างเสรี ซึ่งสามารถเป็นอีกหนึ่งวิธีในการแสดงถึงการต้านทานต่อการควบคุมอำนาจและการปกครองที่ไม่ได้รับการยอมรับในสังคม

ที่สอง ไม่สามารถอดทนกับความคิดเห็นที่ต่อต้านกับพรรคคอมมิวนิสต์จีน เมื่อมีข่าวลือที่ไม่เอื้ออำนวยต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีน ไห่หยุนจะต่อต้านกับข่าวลือเป็นอย่างดีแสดงออกจากเมื่อเพื่อนชั้นเรียนแพร่ข่าวลือว่าทหานอากาศของเจียงไคเช็คจะเปิดเมืองเซี่ยงไฮ้ราบเป็นหน้ากลอง

แล้ว เพื่อนชั้นเรียนที่แพร่ข่าวลือถูกมองเป็นสพาย และจัดการประชุมการต่อต้านกับคนที่แพร่ข่าวลือ
ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...พวกสพายก็กมิดั่งที่อยู่ชั้นหนู 2 คนตกใจมาก พวกแพร่ข่าว
ลือว่า พวกทหารอากาศของเจียงไคเช็คระเบิดเมืองเชียงไฮ้ราบเป็นหน้ากลอง
แล้ว พวกเราเลยประชุมกันต่อต้าน...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 35)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่มีความเชื่อมั่นและความ
เข้มแข็งในการสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์จีน ผู้หญิงในประเทศที่ต้องเผชิญกับข่าวลือและการ
ปกครองที่ไม่เป็นธรรม แต่ก็ไม่สละสิทธิ์ในการแสดงออกเกี่ยวกับความไม่พอใจ ด้วยการเข้าร่วม
กิจกรรมการต่อต้านและการประชุมกัน เธอแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและการมุ่งมั่นในการสนับสนุน
และปกป้องพรรคคอมมิวนิสต์จีนและประชาชนของชาติเธอในเวทีการเมืองและสังคมทั้งภายในและ
ภายนอกประเทศ ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมและการต่อต้านเพื่อให้เสียงของกลุ่มคนที่ไม่
พอใจถูกได้ยินและตีความใหม่ในสังคม

ที่สาม เลื่อมใสศรัทธา บุษบา เครารพ เชื่องพังกฎวิดิและคมคอมมิวนิสต์จีน เชื่อว่าความ
รักก็จะเป็นรักพรรคและรักชาติ รักชาติและพรรคคอมมิวนิสต์เป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับความรัก
และการแต่งงานของไห่หุมน สาเหตุที่ไห่หุมนแต่งงานกับสามี เพราะว่าสามีเป็นคอมมิวนิสต์จีนและนัก
ปฏิวัติ สามารถตอบคำถามของไห่หุมนเกี่ยวกับโลก เกี่ยวกับประเทศจีน เกี่ยวกับประวัติพรรค
เกี่ยวกับโซเวียตและการเมืองได้ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“ภายหลัง จางซื่อหยวนกับไห่หุมนเขียนจดหมายติดต่อกัน โทรศัพท์
ถึงกัน พบกัน เดินเที่ยวด้วยกันในสวนสาธารณะ ดูหนัง กินไอศกรีมแท่ง เขากับ
ไห่หุมนอยู่ด้วยกัน จุดสนใจของเขาทั้งสองไม่ใช่สวนสาธารณะ ภาพยนตร์
ไอศกรีมแท่ง เขาสนใจศึกษาการเมือง ไห่หุมนจะเป็นคนตั้งคำถามให้เขาช่วย
อธิบาย เขาเหมือนกับเป็นเทพเจ้า มีแต่ความถูกต้องไม่มีผิดเลย เขาตอบคำถาม
ของไห่หุมนเกี่ยวกับโลก เกี่ยวกับประเทศจีน เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ เกี่ยวกับ
ประวัติพรรค เกี่ยวกับโซเวียต เกี่ยวกับงานของสันนิบาตเยาวชน ไห่หุมนเคารพ
เลื่อมใสเขามาก เธอจะมองเขาด้วยสายตาที่กระตือรือร้น เกรงขริมเอาจริงเอา
จัง...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 38-39)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่มีความเชื่อมั่นและความรักดีต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีนและชาติ ภาพลักษณ์นี้สะท้อนถึงความเข้มแข็งในความเชื่อของเธอว่าความรักก็เป็นรักแก่ชาติและพรรค และเธอเต็มใจที่จะเข้าสู่สัมพันธ์กับคนที่มีเหตุผลและความสามารถในการสนับสนุนความคิดเห็นทางการเมืองและการปฏิวัติ ผ่านความเข้าใจและการสนับสนุนต่อการตอบคำถามที่มีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับโลกและประวัติศาสตร์ที่มีผลต่อชีวิตมนุษย์ ความเข้มแข็งและความเชื่อมั่นของเธอในการเข้าใจและสนับสนุนสถานการณ์ทางการเมืองและประวัติศาสตร์เป็นเครื่องมือที่ชัดเจนในการแสดงถึงความรักและความรักดีของเธอต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีนและชาติของเธอ

จากการศึกษาข้างต้น จะเห็นได้ว่าภาพลักษณ์ผู้หญิงที่รักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์เป็นผู้ติดตามสังคมนิยมจีนอย่างแข็งขัน ศึกษาและเรียนรู้จิตใจการปฏิวัติของนักปฏิวัติรุ่นก่อนอย่างกระตือรือร้น ต่อต้านกับข่าวลือที่ไม่เอื้ออำนวยต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีนอย่างเด็ดเดี่ยว และเป็นผู้หญิงที่เลื่อมใสศรัทธา บุษบา เครารพ เชื่องฟังนักปฏิวัติและคอมมิวนิสต์จีน เชื่อว่าความรักก็จะเป็นรักพรรคและรักชาติ ความเชื่อและความกระตือรือร้นของการปฏิวัติได้เปลี่ยนเป็นวิถีชีวิต วิธีการรู้คิด และความรักของผู้หญิง

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม

ในปี ค.ศ 1966 เหมา เจอตุง เริ่มการปฏิวัติวัฒนธรรมเพื่อขัดขวางการฟื้นฟูระบบทุนนิยมรักษาความบริสุทธิ์ของพรรคและแสวงหาหนทางของประเทศจีนในการสร้างสังคมนิยม แต่ถูกใช้ประโยชน์โดยกลุ่มต่อต้านการปฏิวัติ ซึ่งประเทศจีนนำไปสู่จุดเริ่มต้นของการต่อสู้กลางเมืองที่ยาวนานนับทศวรรษของการปฏิวัติวัฒนธรรม ต่อมาเพื่อปกป้องเหมา เจอตุง และปกป้องอำนาจทางการเมืองสีแดง (Red Political Power) เหล่านักเรียนจึงได้ก่อตั้งขบวนการขบวนการแดง (Red Guards) โดยพวกเธอคิดว่าการปฏิวัติคือการกบฏ ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดของเหมา เจอตุง ที่ว่าความวุ่นวายในโลกและระเบียบที่ยิ่งใหญ่ในโลก ดังนั้นด้วยการสนับสนุนของเหมา เจอตุง ขบวนการของขบวนการแดงจึงพัฒนาไปทั่วทั้งประเทศอย่างรวดเร็ว โดยขบวนการแดงก่อตั้งขึ้นเพื่อทำลายสิ่งเก่า 4 อย่าง ได้แก่ ความคิดเก่า วัฒนธรรมเก่า ประเพณีเก่า และนิสัยเก่า แต่ต่อมาได้พัฒนาเป็นการโจมตีบ้าน ทูบตีผู้คนและทุบตีสิ่งของต่าง ๆ ผู้นำพรรคการเมืองและผู้ปฏิบัติงานของรัฐบาลหลายคนถูกกล่าวหาอย่างผิด ๆ ว่าเป็นนักปฏิวัติปฏิวัติ อันธพาล ผู้ทรยศ และพวกนายทุน ถูกวิพากษ์วิจารณ์และโดนโจมตีอย่างรุนแรง จึงทำให้วัฒนธรรม จารีต ประเพณี รวมถึงความตระหนักถึงความผิดชอบชั่วดีของประชาชนต่าง ๆ ถึงคราวล่มสลาย ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ยังเป็นบททดสอบธรรมชาติของมนุษย์ว่าต้องเลือกทางอย่างไร ระหว่างการยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตนและไม่เข้าร่วมมือกับกระทำความชั่วกับกลุ่มต่อต้านการปฏิวัติ หรือสนใจแค่ประโยชน์ส่วนตนที่สามารถขายทุกอย่างได้

จากการศึกษาพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีพบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีน พบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมมี 2 ลักษณะ ได้แก่ ผู้หญิงที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตนและผู้หญิงที่เห็นแก่ตัว ดังนี้

1. ผู้หญิงชาวจีนที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตน

ภาพลักษณ์ผู้หญิงที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตนหมายถึงผู้หญิงที่มีทัศนคติต่อโลกชีวิต และคุณค่าที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเผชิญกับอุปสรรคแบบไหนก็ยังคงยืนหยัดทำในสิ่งที่คิดว่าถูกต้องและไม่ใส่ร้ายผู้อื่นเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง จากการศึกษาดูตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนทั้ง 5 เรื่องพบว่าตัวละครหญิงที่สะท้อนภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตนได้แก่ “ไห่หยุน” “เหม่ยหลาน” และ “ชีวเหวิน” ในเรื่องผีเสื้อ และ “เจิ้งลิ่งเอ๋อ” ในเรื่องมรกต ทั้งหมดเป็นตัวละครหญิงที่ได้รับการศึกษาในระดับสูงและมีประสบการณ์การปฏิวัติวัฒนธรรม แม้ในภัยพิบัติของการปฏิวัติวัฒนธรรมที่พวกเธอต้องเผชิญกับปัญหาฐานะสังคมและความท้าทายอื่น ๆ เพื่อปกป้องคนที่พวกเธอรัก จนทำให้ชีวิตของพวกเธอเต็มไปด้วยความยากลำบาก ถูกวิพากษ์วิจารณ์และส่งไปที่ชนบทเพื่อลงโทษให้ปรับปรุงตัว แต่พวกเธอก็ไม่เคยทำร้ายผู้อื่นเพื่อปกป้องตนเอง รวมถึงไม่เก็บเรื่องราวเหล่านั้นมาเป็นความขุ่นเคือง อีกทั้งยังคงยืนหยัดตามความคิดและจิตใจเดิมของตน ยอมรับความลำบากของชีวิตด้วยความสงบและเสียสละเพื่อคนอื่น รวมถึงให้ความช่วยเหลือและความอบอุ่นแก่ผู้คนรอบข้าง

ตัวละครหญิง “ไห่หยุน” ในเรื่องผีเสื้อ เป็นนักศึกษาที่มุ่งมั่นในการศึกษาและการทำงานเพื่อสังคม เธอมีบทบาทในการเป็นนักกิจกรรมทางการเมืองที่พยายามสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคมจีน ไห่หยุนไม่เพียงแต่เป็นนักศึกษาเท่านั้น แต่เธอยังมีบทบาทในการทำงานเพื่อพรรคการเมือง โดยเธอพยายามสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคมให้ดีขึ้นผ่านการศึกษาและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ความมุ่งมั่นและการเสียสละของเธอแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความยึดมั่นในอุดมการณ์ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“ในปี ค.ศ.1956 เขาได้เป็นเลขาธิการพรรคแห่งนครนี้ การกระทำทุกอย่างของเขา คำพูดทุกถ้อยคำของเขาส่งผลถึงคนสามแสนคนในเมือง ไม่ว่าจะเขาจะขมวดคิ้ว ยิ้ม โบกมือ โบกไม้ หรือแสดงอารมณ์ใด ๆ คนจะสนใจเขา แม้แต่สายตา และย่างก้าวของเขา เขาก็คือเมืองนั่นเอง เขาเป็นคณะกรรมการพรรคแห่งนคร เขาเป็นมันสมอง เป็นหัวใจ และเป็นคนกำหนดแผน เขาพยายามใช้สมองทำงานทุกอย่างให้นครนี้ให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะป็นงานอะไร ตั้งแต่งานขจัดแมลงวันไปจนถึงงานจัดตั้งโรงงาน งานในนครนี้บรรลุผลสำเร็จก่อน

นครอื่น ๆ เขารู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักรใหญ่ที่รุ่งโรจน์ ท่ามกลาง การหมุนของเครื่องจักร เขาสำนึกถึงความตื่นตัว สติปัญญา พลังชีวิต ความรู้สึก รับผิดชอบของเขา น้ำหนักของความเป็นคนสำคัญ ความหมายของชีวิตของเขา ถ้าไม่มี คณะกรรมการพรรคแห่งนคร ไม่มีการบัญชาของเขาที่มีต่อ คณะกรรมการพรรคแห่งนคร ก็จะไม่มีเขา”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 44-45)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของไ่หฺยุนในฐานะที่เธอเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ในสังคมและการเมือง ความมุ่งมั่นและความเสียสละของไ่หฺยุนที่มีต่อการทำงานเพื่อส่วนรวมแสดง ให้เห็นถึงความแข็งแกร่งและความยึดมั่นในอุดมการณ์ของเธอ ไ่หฺยุนเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่มี บทบาทสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสังคม เธอมีความรับผิดชอบสูงและพยายามทำงานทุก อย่างให้นครและสังคมของเธอดีขึ้น แม้วางงานนั้นจะยากลำบากหรือเล็กน้อยเพียงใด เธอก็พร้อมที่จะ ทำงานเหล่านั้นด้วยความเต็มใจและความรับผิดชอบสูงสุด

ตัวละครหญิง “เหมยหลาน” ในเรื่องผีเสื้อ เป็นตัวแทนของผู้หญิงที่มีความรักและความ ห่วงใยที่ลึกซึ้ง คอยสนับสนุนและอยู่เคียงข้างคนที่เธอรักในทุกสถานการณ์ เหมยหลานมีบทบาทใน การเป็นผู้สนับสนุนที่สำคัญในเรื่อง เธอไม่เพียงแต่เป็นเพื่อนและคนรักเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิต ของคนที่เธอรักมีความสุขและมีความหมายมากขึ้น ความรักและการสนับสนุนของเหมยหลานช่วยให้ คนที่เธอรักมีพลังในการต่อสู้และดำเนินชีวิตในสังคมที่มีความท้าทาย ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าว ว่า

“พอไ่หฺยุนจากไป เหมยหลานก็มา อาจจะเป็นเนื่องมาจากการจัดของ พวกเพื่อนที่สนใจสวัสดิภาพของเธอ เพื่อนพวกนี้ไม่เห็นด้วยตั้งแต่แรกแล้วว่า ท่านเลขาธิการคณะกรรมการแห่งพรรคของนครมีภรรยาเป็นเด็กนักเรียน ร่าง ของเหมยหลานทั้งมีประกายและหอมกรุ่นเหมยหลานมีใบหน้าขาว เหมยหลาน เข้ามาแทนที่ตำแหน่งที่ไ่หฺยุนละไปได้เหมาะสม เหมือนกับว่าทุกสิ่งทุกอย่าง กำหนดเอาไว้อย่างดีแล้ว การที่เธอเข้ามาดำรงตำแหน่งคุณนายเลขาธิการนี้ เหมือนกับเข้าไปรับตำแหน่งเลขาธิการนั้นทีเดียว เต็มไปด้วยความมั่นใจ ไม่มี ความลังเลสงสัย”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 51)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของเหม่ยหลานในฐานะผู้หญิงที่มีความสามารถและความมั่นใจในการรับบทบาทที่สำคัญในชีวิตของคนที่คุณรัก เธอเป็นผู้ที่สามารถเข้ามาแทนที่และเติมเต็มบทบาทที่สำคัญได้อย่างเหมาะสม แสดงถึงความเป็นผู้หญิงที่มีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะรับผิดชอบในสถานการณ์ที่ท้าทาย เหม่ยหลานเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่มีความสามารถในการปรับตัวและยืนหยัดในสังคมอย่างมั่นคง ซึ่งสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและการท้าทายในสังคม

ตัวละครหญิง “ชีวเหวิน” ในเรื่องผีเสื้อ เป็นแพทย์หญิงที่มีชื่อเสียงและจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เซี่ยงไฮ้ เธอเป็นหญิงหม้ายลูกติด อายุ 40 ปี บุคลิกเด่นชัดและเต็มไปด้วยความแข็งแกร่ง รูปร่างสูงใหญ่ ดวงตาโต ใบหน้ารูปไข่ ผมดำเงาและเกล้าเป็นมวยที่ท้ายทอย ซึ่งถึงแม้จะดูเหมือนทรงผมทั่วไปของคุณยายในชนบทแต่กลับทำให้เธอดูสง่าและมีเสน่ห์ การแต่งกายของเธอสะอาดและเรียบร้อย สะท้อนถึงความมั่นคงและอิสระในตัวตน ชิวเหวินมีความสามารถในการเดินทางบนภูเขาอย่างคล่องแคล่ว แสดงถึงความแข็งแกร่งทางกายภาพและความมุ่งมั่น แม้ว่าเธอจะเป็นคนที่ค่อนข้างยากในการสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด แต่เธอก็สามารถปรับตัวได้อย่างน่าประหลาดใจในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม รอยยิ้มของเธอเปรียบเสมือนกองไฟท่ามกลางหิมะ สื่อถึงความอบอุ่นและความมีชีวิตชีวา บุคลิกลักษณะของเธอที่คล้ายกับผู้ชายที่ปากร้ายแต่มีความเป็นอิสระและมีจิตใจที่กว้างขวาง ทำให้ชีวเหวินเป็นตัวละครที่น่าจดจำและแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งในจิตใจอย่างแท้จริง ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“...ชีวเหวินจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เซี่ยงไฮ้ อายุ 40 เศษ มีรูปร่างสูงใหญ่ ดวงตาโต ใบหน้ารูปไข่ ผมดำเป็นมัน แกล้งเป็นมวยไว้ที่ท้ายทอย มองดูผืน ฟ้า คล้ายทรงผมคุณยายในชนบทแต่รับกับใบหน้าของเธอเป็นพิเศษ ดูสวยงาม เสื้อผ้าเธอสะอาดสะอ้านหมดจด เธอเดินเท้าไปตามทางบนภูเขาได้ดูจิบิน เธอเป็นคนคบคนยาก ไม่น่าจะมาอยู่ชนบทในช่วงการปฏิวัติใหญ่ทางวัฒนธรรมเลย แต่เธอก็ปรับตัวได้ดีอย่างคาดไม่ถึง...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 125-126)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของชีวเหวินในเรื่องผีเสื้อที่เป็นแพทย์หญิงที่มีความชำนาญและมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้เธอยังแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งทางกายภาพและจิตใจ ด้วยรูปร่างสูงใหญ่และความมั่นคงในการเดินทางบนภูเขา แม้เธอจะมีลักษณะที่คล้ายกับคุณยายในชนบท แต่เธอก็กลับมีเสน่ห์และสง่างามเป็นพิเศษ การแต่งกายของเธอเรียบร้อยและสะอาดสะอ้าน สะท้อนถึงความมั่นคงและความเป็นอิสระในตัวตน คำประพันธ์ยังเน้นให้เห็นถึงความอบอุ่น

และมีชีวิตชีวาของเธอผ่านรอยยิ้มที่เหมือนกองไฟในฤดูหิมะ เปรียบเสมือนการส่งเสริมความอบอุ่น และชีวิตชีวาให้กับสภาพแวดล้อม นอกจากนี้เธอยังแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำและความกระตือรือร้นในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อสังคมและชุมชนในระดับต่าง ๆ ของการใช้ชีวิต

ชีวเววินเป็นตัวละครหญิงที่มีบุคลิกแฝงอย่างละเอียดและน่าสนใจด้วยความรู้ความสามารถทางการแพทย์ที่ยอดเยี่ยม และมีความแข็งแกร่งทางกายภาพ นอกจากนี้ เธอยังมีลักษณะที่ทำให้เธอดูอ่อนโยนและมีเสน่ห์อย่างพิเศษ เช่น รอยยิ้มที่เหมือนกองไฟในฤดูหิมะ และเหมือนใบเรือสีขาวที่อยู่สุดขอบฟ้า เป็นต้น ซึ่งราวกับสร้างภาพมิตรสหายและเป็นประกายให้กับบรรยากาศในเรื่อง ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“...รอยยิ้มของเธอเหมือนกองไฟในฤดูหิมะตกเหมือนใบเรือสีขาวที่อยู่สุดขอบฟ้า เสมือนต้นวอลนัทต้นใหญ่ใต้แสงจันทร์ หมอที่มีบุคลิกลักษณะเหมือนผู้ชาย ปากร้าย ปากจืดและเดินตามกระแสน้ำคนนั้นหายไปไหนเสียแล้ว?”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 127)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของชีวเววินที่มีลักษณะที่น่าสนใจและมีเสน่ห์อย่างพิเศษ โดยเฉพาะผ่านรอยยิ้มที่เหมือนกองไฟในฤดูหิมะและเหมือนใบเรือสีขาวที่อยู่สุดขอบฟ้า ซึ่งสร้างภาพของความอบอุ่นและชั้นซุ้ในบรรยากาศของเรื่องได้อย่างมีเอกลักษณ์ ทั้งนี้เพื่อนำให้เห็นถึงความอ่อนโยนและเป็นมิตรของเธอ ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตนแสดงถึงความมั่นคงและความเข้มแข็งในตัวตน เรียกใช้ภาพการเดินทางของต้นวอลนัทใหญ่ใต้แสงจันทร์เพื่อนำให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและความมั่นใจในการเดินทางของชีวเววินในชีวิตและอาชีพของเธอ ทั้งนี้เพื่อเข้มงวดภาพลักษณ์ของตัวละครในจิตใจของผู้อ่านโดยเฉพาะในบรรยากาศของเรื่องนี้

เพิ่มเติมกับลักษณะทางภายนอกที่น่าสนใจนั้นคือการที่เธอมีผ้าก๊อชปิดปากอยู่ แต่ก็ยังสามารถเห็นได้ว่าเธอยังมีลักษณะของการยิ้มอยู่เบื้องหลัง ซึ่งเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ทำให้เธอเป็นตัวละครที่น่าสนใจ เช่นเดียวกับความมีเดคริมของเธอที่ซ่อนไว้ภายในและได้ได้แสดงออกมาที่ผิวหน้าเสมอไป ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“...ถึงแม้ว่าเธอจะมีผ้าก๊อชปิดปากอยู่ แต่ก็ดูเหมือนกับว่า จางซือหยวนได้เห็นมุมปากที่ยิ้มของเธอเหมือนชีวเววิน...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 127)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของชีวเววินที่มีความมีเดคริมที่ซ่อนอยู่ในภายใน

แต่กลับยังมีความสามารถในการแสดงออกอย่างอ่อนโยนและมีความเป็นมิตร ผ่านการที่มีผ้าก๊อชปิดปากอยู่ แต่ยังมีลักษณะของการยิ้มเบื้องหลังที่แสดงให้เห็นถึงความอบอุ่นและเป็นมิตรของเธออย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เธอเป็นตัวละครที่น่าสนใจและมีความเป็นไปได้ในการสร้างความสนใจของผู้อ่าน ความมีดีกรีของเธอที่ซ่อนอยู่ภายในเป็นตัวแทนของความซับซ้อนและความลึกซึ้งในบุคลิกภาพของเธอ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและสนใจต่อการแสดงออกของเธอในบรรยากาศของเรื่องนี้

ชีวเววินเป็นตัวละครหญิงที่โดดเด่นด้วยความแข็งแกร่งและสง่างาม แต่ในขณะเดียวกันก็รักษาความเรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ เธอตัดสินใจยึดมั่นในอุดมการณ์และความเชื่อของตนเอง โดยเลือกที่จะทำงานอย่างสงบและอยู่ร่วมกับชาวบ้าน มากกว่าการเลือกชีวิตที่อาจดูเป็นที่ปรารถนามากขึ้นในสายตาของคนอื่น ๆ การตัดสินใจของเธอไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกถึงความเข้มแข็งและอุดมการณ์ส่วนตัว แต่ยังเป็นการปฏิเสธชีวิตที่อาจดูหรูหราหรือมีอำนาจ เช่นการเป็นภรรยาของรัฐมนตรีช่วยจางซือหยวน การกระทำนี้เป็นการยืนยันตัวตนและค่านิยมของเธอเอง ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“ชีวเววินพูดว่า ‘ไปเป็นข้าราชการที่ดีเถอะ พวกเราสนับสนุนข้าราชการอย่างนี้ เราต้องการให้มีข้าราชการอย่างคุณมาก ๆ ถ้าคุณรำลึกพวกเราไว้ในใจก็ถือว่าใช้ได้แล้ว’ เธอพูดซ้ำ ๆ ใบหน้ายิ้ม เสียงของเธอไม่แสดงความเศร้าสลด เสียงสงบเยือกเย็นอ่อนโยนแต่มีพลังเหมือนกับพี่สาวใหญ่พลอบโยน น้องชายเล็ก ๆ ที่ร้องไห้เพราะขึ้นว่าไม่ได้ จริง ๆ แล้ว ชิวเววินอ่อนกว่าตาจางหลายปี ตาจางนั้นอายุเกือบจะหกสิบแล้ว...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 21-22)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของชีวเววินที่แสดงความแข็งแกร่งและสง่างามของเธอ แต่ในเวลาเดียวกันก็มีความเรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ ภาพลักษณ์นี้เป็นผลมาจากการที่เธอตัดสินใจยึดมั่นในอุดมการณ์และความเชื่อของตนเอง และเลือกที่จะเป็นตัวเองอย่างแท้จริง โดยไม่ต้องหลงระเผลยเพื่อการมีอำนาจหรือความเป็นที่ต้องการของผู้อื่น การพูดของเธอต่อจางซือหยวนเป็นการยืนยันความเชื่อของเธอในความมั่นคงและความเข้มแข็งของตนเอง และเป็นการส่งเสริมให้จางซือหยวนรับรู้ถึงความสำคัญของการเป็นข้าราชการที่ดีและซื่อสัตย์ ทั้งนี้เป็นการแสดงออกที่ชัดเจนว่าเธอเป็นคนที่ยึดมั่นในความเชื่อของตนและไม่พลาดในการสนับสนุนความดีของสังคมที่เธออยู่ในนั้น

นอกจากนี้ การที่ชีวเววินเน้นย้ำถึงการไม่ทำความชั่วเพื่อประโยชน์ส่วนตนนั้นยังบ่งบอกถึง

ความซื่อสัตย์และความยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณ นี้ไม่เพียงแต่แสดงถึงคุณสมบัติของความเป็นผู้นำที่มีความมุ่งมั่น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจว่าการทำดีและการให้เป็นสิ่งที่มีค่าและถูกจดจำมากกว่าความสำเร็จส่วนบุคคล ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“...เสียงของชีวเหวินเป็นเสียงสะท้อน ‘ฉันเพียงแต่หวังว่าคุณจะทำดีกับประชาชนมาก ๆ ไม่ทำความชั่ว .....คุณทำดี พวกชาวบ้านก็จะไม่ลืมนุคุณ’ ”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 183)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนการให้คุณค่ากับการกระทำที่มีจริยธรรมและการมีส่วนร่วมที่ดีต่อสังคม ผ่านคำพูดของชีวเหวินที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของการทำดีและการไม่ทำความชั่วเพื่อประโยชน์ส่วนตน ทั้งนี้ คำพูดเหล่านี้ไม่เพียงแต่สื่อถึงการดำรงตนอย่างมีศีลธรรม แต่ยังรวมถึงการตระหนักรู้ถึงผลกระทบที่การกระทำของตนมีต่อผู้อื่น แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงในคำประพันธ์นี้มีความเข้มแข็ง มีหลักการ และยึดมั่นในคุณธรรมสูงส่ง ที่ไม่เพียงแต่ต้องการดำเนินชีวิตให้ดีเท่านั้น แต่ยังหวังให้การกระทำของตนเองสร้างคุณธรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้อื่นในสังคมได้เช่นกัน

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมของตัวละครหญิง “ชีวเหวิน” ในเรื่องผีเสื้อ สะท้อนให้เห็นผู้หญิงชาวจีนที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตน เธอเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของความแข็งแกร่ง ความมั่นคงในตัวตน และความยึดมั่นในอุดมการณ์ เธอเป็นหญิงหม้ายลูกติดที่มีการศึกษาสูงและอาศัยอยู่ในช่วงเวลาแห่งความท้าทายทางสังคมและวัฒนธรรม แม้จะเผชิญกับความยากลำบากในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม ชิวเหวินไม่เพียงแต่รักษาความสง่างามและความเรียบง่ายของตัวเองไว้ได้ แต่ยังแสดงถึงความสามารถในการปรับตัวและความเข้มแข็งทางกายภาพ เธอเลือกที่จะทำงานอย่างสงบและอยู่ร่วมกับชาวบ้าน แทนที่จะเลือกชีวิตที่หรูหราหรือมีอำนาจ นับเป็นการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นในอุดมการณ์และความเป็นผู้นำที่เข้าใจในความสำคัญของการทำดีและการให้ ด้วยคำพูดและการกระทำของเธอ ชิวเหวินไม่เพียงแต่เป็นตัวแทนของผู้หญิงชาวจีนที่แข็งแกร่งในช่วงเวลาที่ไม่สงบของประวัติศาสตร์ แต่ยังเป็นตัวอย่างของผู้ที่ยืนหยัดตามความเชื่อและมีความซื่อสัตย์ต่อหลักจรรยาบรรณของตนเอง

ส่วนตัวละครหญิง “เจิงลิ่งเอ้อ” ในเรื่องมรกต เป็นลูกสาวของชาวประมง เธอเป็นคนที่บริสุทธิ์มาก ทำทุกอย่างเพื่อคนที่เขารัก สิ่งที่เขาต้องการคือคำตอบของความรัก ไม่ใช่การแลกเปลี่ยนในมหาวิทยาลัยเพื่อปกป้องคนที่รัก จ้าวเวย เขาทดแทนที่จ้าวเวยในเรื่องการเขียนแผ่นป้ายตัวโต จึงถูกวิพากษ์วิจารณ์และประณามว่าเป็นฝ่ายขวาไล่ไปที่ชายแดน เขามีโอกาสบอกความจริงกับสาขาพรรคว่าจ้าวเวยเป็นคนที่เขียน เขาแค่เป็นคนที่คัดลอก แต่ได้เลือกปกป้องความจริง หลังต่อมาถูกจ้าวเวยมองว่าเป็นผู้มีพระคุณ และขอแต่งงานกับเขา แต่เนื่องจากสาเหตุที่จ้าวเวยขอแต่งงานเป็นความขอบคุณ ไม่ใช่

ความรัก เหมือนเอาความชอบคุณมาแลกเปลี่ยนความรักกับเจ้ลิ่งเอ๋อ ดังนั้น เจ้ลิ่งเอ๋อจึงจดหมายรับรองของการแต่งงานไป ในชายแดนเจ้ลิ่งเอ๋อปรากฏว่าเขาตั้งครรรค์แล้ว ถึงแม้ว่าในเวลานั้นหญิงที่ยังไม่แต่งงานตั้งครรรค์เป็นเรื่องผิดใหญ่มาก ถือว่าเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการเมือง ทางอุดมการณ์ทางประวัติศาสตร์ และสังค โคนดูถูก ถูกวิพากษ์วิจารณ์ และถูกรังแก แต่เจ้ลิ่งเอ๋อยังคิดว่าลูกถือว่าเป็นความดูแลของพระเจ้า เขารับภาระในการเลี้ยงลูกคนเดียวและเผชิญหน้ากับคำวิจารณ์ผู้คน จนถึงในที่สุดลูกจมน้ำตาย สูญเสียลูกทำให้เขารอคอยเศร้ามาก เขาก็ไม่ได้ขอช่วยกับจ้าวเว่ยและบอกจ้าวเว่ยว่าเขายังมีลูกคนหนึ่ง ประสบเจอเรื่องที่ไม่ยุติธรรมมากมาย แต่เขาไม่ได้บ่นและตำหนิคนอื่น ๆ ความรักของเจ้ลิ่งเอ๋อเป็นอย่างบริสุทธิ์ สามารถ ทำให้ทุกอย่างทุกสิ่งเพื่อความรัก ความรักของเจ้ลิ่งเอ๋อไม่ได้เพียงแต่ความรักระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ในสุดท้ายระดับเป็นภราดรภาพ เจ้ลิ่งเอ๋อเลือกกลับไปร่วมทำงานกับจ้าวเว่ย เพื่อทำสิ่งบางอย่างที่มีความหมายต่อสังคม เป็นความรักของสังคมและประเทศ จากการวิเคราะห์พบว่าเจ้ลิ่งเอ๋อเป็นผู้หญิงที่มีความตั้งใจแต่เดิม ไม่ว่าจะพบเรื่องใด ๆ เขาก็ใช้ชีวิตตามความรักในใจเขา ไม่เคยมีการเปลี่ยนแปลง ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าววว่า

“พูดสิว่าเธอสมรู้ร่วมคิดกับใคร”

‘เธอพูดสารภาพออกมาแล้วจะได้ลดหย่อนผ่อนโทษ ถ้าไม่บอกจะมีโทษหนัก’

คนเป็นร้อย ๆ คนส่งเสียงชู้คำรามใส่ พูดกับคนที่เห็นเป็นเงาราง ๆ อยู่บนเวที ดูเหมือนว่าอยู่ในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม แต่ก็ดูเหมือนว่าไม่ใช่”

(จางเจี๋ย, 2564, หน้า 36)

“เจ้ลิ่งเอ๋อรู้สึกเป็นสุขเหมือนหลุดพ้นจากโลกมองไปที่จ้าวเว่ย แวบหนึ่ง เขานั่งก้มหน้าอยู่ที่มุมหนึ่ง ในสถานที่ประชุม ขณะที่เสียงวิจารณ์ ในใจของเจ้ลิ่งเอ๋อมีแต่คนที่ก้มหน้าอยู่ตรงนั้น ความรักที่มีต่อคนคนนั้นทำให้เธอยอมเสียทุกอย่างเพื่อเขา ไม่ว่าจะเป็อนาคตทางการเมือง เกียรติยศชื่อเสียง การงานความเจริญก้าวหน้า ความเท่าเทียม เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นคน”

‘พูดสิ แผ่นป้ายตัวโตนั้นใครเป็นคนเขียน’

‘ฉันเขียนเอง’

ไม่ใช่ หนูเป่ยเหอทราบดีว่าจ้าวเว่ยเป็นคนเขียน เจ้ลิ่งเอ๋อช่วย

คัดลอกเพราะว่าเธอเขียนพู่กันจีนได้สวยงาม ตอนที่เจิ่งลิ่งเออร์คัดลอกแผ่นป้ายตัวโตนั้น

หลูเป่ย์เหอเดินไปหยิบหนังสือในห้องเจอเข้าพอดีชื่อที่เขียนลง นามไว้คลุมเครือไม่ชัดเจน ฉะนั้นเธอก็บอกได้ว่าเขียนเอง เป็นคุณต่อจ้าวเว่ย

‘อย่าปิดบังความจริง’

‘พูด’

‘พูดออกมาสิ’

เจิ่งลิ่งเออร์ไม่พูดอะไรเลย ไม่ฟังคำที่คนทั้งหลายประณามตำหนิเธอ เสียงตะโกนใส่ขู่คำรามก็ไม่สนใจ ทำเป็นไม่เห็นอะไรทั้งมือและแขนที่ชูสลอน ทั้งกล้องถ่ายรูปที่เล็งใส่เธอตลอดเวลา”

(จางเจี๋ย, 2564, หน้า 36-37)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนความเข้มแข็งและความเสียสละในการรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง แม้จะเผชิญกับความเข้มงวดและคำวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมก็ตาม เธอเลือกที่จะปกป้องจ้าวเว่ยด้วยการเป็นคนรับผิดชอบในการเขียนแผ่นป้ายตัวโต เพื่อไม่ให้เขาต้องถูกลงโทษ การกระทำนี้ไม่เพียงแต่บ่งบอกถึงความรักและภักดีต่อจ้าวเว่ยเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความกล้าหาญในการยืนหยัดเคียงข้างความถูกต้องและอุดมการณ์ของตน โดยไม่หวั่นเกรงต่อผลกระทบที่จะตามมา สะท้อนให้เห็นถึงผู้หญิงที่มีความซื่อสัตย์และยึดมั่นในหลักความคิดอันมั่นคง แม้จะต้องเผชิญกับความยากลำบากและการถูกทำให้เป็นเป้าโจมตีก็ตาม

เธอได้รับจดหมายรับรองการจดทะเบียนสมรสและการเตรียมตัวสำหรับพิธีแต่งงานอย่างดี แต่เมื่อเขายังคงสงสัยเกี่ยวกับความรักของเธอ เธอก็รู้สึกว่าการผิดปกติดังกล่าวอย่างชัดเจน การประณามและการเสนอเหตุผลของเขาส่งผลให้เธอรู้สึกไม่สบาย และอาจเป็นจุดอ่อนที่เธอใช้เพื่อให้เห็นว่าความรักนั้นไม่เท่ากับการแต่งงาน การนำเสนอคำพูดที่ไม่พอใจอาจทำให้เธอรู้สึกถูกโจมตีและเหน็ดเหนื่อยกับความเชื่อของเขาในความรักและความสัมพันธ์ของพวกเขา ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“‘เธอยังรักฉันอยู่หรือเปล่า’ เธอมองเขาตาไม่กะพริบ

‘อย่าพูดอะไรโง่ ๆ อย่างนี้สิ ฉันเอาจดหมายรับรองการจดทะเบียนสมรสมาให้เธอแล้ว เรากำลังจะเข้าพิธีแต่งงานกันแล้ว’ เขาคุกเข่าอยู่อย่างนั้น ทำทางไม่ค่อยสบายเลยยืนขึ้น แล้วไปนั่งข้าง ๆ เธอที่โซฟา

‘การแต่งงานไม่เหมือนกับความรัก’ เจิ่งลิ่งเออร์พูด นี่เป็นจุดอ่อน

ของเธอ ผู้หญิงที่แง่อนอาจดูน่ารัก แต่ถ้าเป็นภรรยากลับเป็นสิ่งที่เหลือทนรับไม่ได้”

(จางเจี๋ย, 2564, หน้า 46-47)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนเธอไม่ยอมรับการสมรสเพียงเพราะเป็นการปฏิบัติตามพิธีกรรมหรือเป็นเพียงการตอบแทนความรู้สึกขอบคุณ ในทางกลับกัน เธอมองว่าความรักคือสิ่งที่จำเป็นต้องมีอยู่จริงในการแต่งงาน และไม่สามารถถูกทดแทนด้วยสิ่งอื่นใดได้ ตัวละครนี้แสดงออกถึงความเข้มแข็งทางอารมณ์และความชัดเจนในค่านิยมของตน เธอไม่หวั่นไหวต่อการถูกโจมตีทางคำพูดและยังคงยืนหยัดอยู่กับมุมมองที่ว่าความรักคือฐานของการสร้างครอบครัวที่แท้จริง การกระทำและคำพูดของเธอในตอนนี้อยู่ที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่นในหลักการส่วนบุคคลที่ลึกซึ้งและการปฏิเสธที่จะยอมรับมาตรฐานทางสังคมที่ไม่สอดคล้องกับความเชื่อของเธอเอง

เรื่องราวในบรรดาสายเรื่องที่สมบูรณ์และเต็มไปด้วยความหมายที่ซับซ้อน ฉากสุดท้ายของความสัมพันธ์ที่เคยมีอยู่ระหว่างสองคน เมื่อเธอฉีกจดหมายรับรองการจดทะเบียนสมรสอย่างรวดเร็วและยอมรับความจริงที่ควรเป็น เรื่องราวจบลงด้วยการแสดงถึงความสุขในการแยกทาง คำพูดสุดท้ายเป็นการยืนยันว่าเขาและเธอได้รับความสุขและความเจริญในการเริ่มต้นใหม่โดยมีการตกลงและความเข้าใจที่ดีซึ่งเป็นที่ต้องการของทั้งสองฝ่ายในขณะนี้และอนาคตข้างหน้า ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้

“ฉันหวังว่าเธอจะจำเข้าวันนี้ได้’ เธอไม่ได้บอกเขาให้จำเรื่องเมื่อคืนนี้ เธอมองเขาแปลก ๆ แล้วยืนขึ้น และเดินไปที่ระเบียงอีกด้าน ฉีกจดหมายรับรองเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยอย่างรวดเร็ว จ้วเวยรีบวิ่งเข้าไปจะแย่งจดหมายคืน เธอยืนฟังลูกกรง ยื่นมือออกไป ลมอ่อน ๆ พัดเศษกระดาษไปจากมือเธอทีละชิ้น ๆ เศษกระดาษหมุนไปในสายลมเหมือนเกล็ดหิมะ บางชิ้นตกลงพื้นเหมือนใบไม้ในป่า บางชิ้นหล่นหายไปใต้มันไม้ บางชิ้นล่องลอยไปกับสายลม

‘เธอดูสิ เหมือนเกล็ดหิมะเลย ละลายในไม่ช้า’ เธอยิ้ม ทั้งคืนไม่ได้นอน ขอบตาเป็นสีดำ หน้าซีดขาวเหมือนศพเดินได้

‘เราได้แต่งงานกันแล้ว เธอใช้หนี้ฉันหมดแล้ว เราแยกทางกันด้วยใจที่สบาย ไม่มีอะไรติดค้างกันแล้ว’”

(จางเจี๋ย, 2564, หน้า 49)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงการกระทำที่กล้าหาญและเป็นสัญลักษณ์ของการยอมรับ

ความจริงและการเคารพในตัวเอง ตัวละครหญิงในเรื่องนี้ทำการตัดสินใจสำคัญโดยฉีกจดหมายรับรอง การจดทะเบียนสมรส สิ่งนี้ไม่เพียงแสดงถึงการยุติความสัมพันธ์ที่ไม่มีพื้นฐานความรักแท้จริงเท่านั้น แต่ยังเป็นการปฏิเสธต่อการตกลงในสังคมที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและความรู้สึกของเธอเอง การกระทำของเธอแสดงถึงความมุ่งมั่นในหลักการของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการมีความสุขและการเริ่มต้นใหม่อย่างมีสันติสุข นอกจากนี้ การเปรียบเทียบภาพกระดาศที่ล่องลอยไปกับเกล็ดหิมะยังสื่อถึงความอ่อนโยนและความผ่อนคลายที่เธอรู้สึกในขณะที่ทำการตัดสินใจนั้น ทั้งหมดนี้เป็นการยืนยันถึงความแข็งแกร่งในตัวตนและความมั่นคงในการตัดสินใจของเธอ

ภาวะที่ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับการวินิจฉัยจากสังคมและการปรับตัวในสถานการณ์ที่ยากลำบาก เราได้เห็นถึงการต่อต้านและการต่อสู้ของตัวละครหญิงนี้ในการแสดงความเชื่อมั่นของเธอ ในทางที่เธอเชื่อว่าเป็นความจริงและสำคัญ ผ่านคำพูดที่แสดงให้เห็นถึงการต่อสู้ของเธอในการปกป้อง สิ่งที่เธอเชื่อว่าเป็นความจริงและสำคัญ เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวางว่าเธอต้องเผชิญหน้ากับการตรวจสอบและการถูกกักขังในสถานการณ์ที่ท้าทาย แต่ความมุ่งมั่นของเธอในการแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความเชื่อมั่นของเธอในตัวเองที่ไม่สิ้นสุด คำพูดสุดท้ายเป็นการยืนยันว่าเธอยังคงอยู่ในการต่อสู้และการสร้างความเข้มแข็งในตนเองในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“อา...มีลูกชายอยู่ด้วย ถึงจะมีความยากลำบากเพียงไหน ถึงคนอื่น จะไม่นับถือเธอ เหยียดหยามเธอ เธอปลอบใจตนเอง เชื่อว่าลูกที่ยังไม่เกิดเข้าใจ เธอ

‘เธอต้องพูดออกมาว่าตนเองมีความผิดอะไร วิเคราะห์ว่าเป็น ความผิดพลาดทางการเมือง ทางอุดมการณ์ทางประวัติศาสตร์ และทางสังคม ทำกับใคร ที่ไหนผิดครั้งแรกหรือผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า’

ผู้คนผลัดกันเรียกเธอไปซักถาม ให้อธิบายให้ชัดเจน เธอใช้มือทั้ง 2 ข้างกุมปกป้องท้อง เอาแต่สายหน้าไม่ยอมหยุด

‘เราชี้แจงนโยบายชัดเจนแล้ว ถ้าเธอปฏิเสธที่จะตอบให้กระจ่างและ ให้ตรวจสอบ เธอจะต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรง ยึดเวลาการปฏิรูปตัวเธอเอง ออกไป’

ตอนนี้เธอทำความผิด 2 อย่าง เป็นฝ่ายขวาและเป็นมารสังคมทำสิ่งชั่วร้ายเลวทราม คนชั่ว 5 ประเภท ได้แก่ เจ้าของที่ดิน ชาวนาร่ำรวย คนที่ต่อต้านการปฏิวัติ มารสังคมทำสิ่งชั่วร้ายเลวทราม และคนที่เป็นฝ่ายขวา เธอคนเดียว ทำ 2 อย่างที่เลวร้าย”

(จางเจี๋ย, 2564, หน้า 59-60)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงผู้หญิงชาวจีนที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตนเองอย่างแข็งแกร่งและมีความเข้มแข็งทางจิตใจ แม้ในสถานการณ์ที่ท้าทายและเต็มไปด้วยความยากลำบาก เธอต้องเผชิญหน้ากับการวิพากษ์วิจารณ์และการทดสอบจากสังคมที่พยายามบีบบังคับให้เธอยอมรับความผิดที่ไม่ใช่ของเธอ ตัวละครหญิงในเรื่องยังคงยืนหยัดเคียงข้างความจริงและสิทธิในการปกป้องตัวเองและลูกน้อยในท้อง แสดงถึงความเชื่อมั่นในตนเองและการปฏิเสธที่จะยอมรับหรือสารภาพต่อข้อกล่าวหาที่ไม่เป็นธรรม การกระทำของเธอในการกุ่มปกป้องท้องขณะที่ถูกข่มขู่และบีบบังคับเป็นสัญลักษณ์ของการปกป้องชีวิตและอนาคตของลูก รวมถึงการต่อสู้เพื่อความยุติธรรมและการเคารพคุณค่าของตนเองในฐานะมนุษย์และแม่ การเผชิญหน้านี้ยังสะท้อนถึงการต่อสู้ทางอุดมการณ์และสังคมที่ผู้หญิงจำนวนมากต้องประสบในยุคสมัยนั้น โดยเธอยืนยันความเชื่อในความถูกต้องและความเป็นมารดาที่ไม่หันหน้าหนีต่อความเห็นแก่ตัวและความชั่วร้ายของสังคม

การตัดสินใจของตัวละครในการเปลี่ยนแปลงทิศทางของชีวิต เธอเสนอให้เห็นถึงการเลือกที่มีความสำคัญในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและการทำสิ่งที่มีความหมายต่อชุมชน การตัดสินใจนี้แสดงถึงความสำคัญของการรับผิดชอบต่อสังคมและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น ทำให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความมุ่งมั่นของตัวละครในการทำสิ่งที่เธอเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องและมีความสำคัญ การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำและความกระตือรือร้นในการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อชุมชนและสังคมในที่สุด ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“ในช่วงขณะนั้นเจิ้งลิ่งเอ๋อร์คิดว่าเธอได้ก้าวข้ามไปอีกขั้นหนึ่งของชีวิต เธอจะไปร่วมทำงานกับจ้าวเว่ย ไม่ใช่เพราะยังรักหรือเกลียดจ้าวเว่ยและไม่ใช่เพราะว่าสงสารหลูเป่ยเหอ แต่จะทำอะไรบางอย่างที่มีความหมายเพื่อสังคม”

(จางเจี๋ย, 2564, หน้า 120-121)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการเลือกทางชีวิตที่มีความหมายและมีผลต่อการพัฒนาสังคม ตัวละครเจิ้งลิ่งเอ๋อแสดงถึงความเข้มแข็งในการตัดสินใจที่จะทำงานเพื่อสังคม ไม่ใช่เพราะความรู้สึกส่วนตัวที่เธอมีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่เป็นการกระทำที่มาจากความตั้งใจจริงใน

การมีส่วนร่วมและสร้างผลกระทบที่ดีต่อชุมชน การกระทำนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความเป็นผู้นำที่เธอมี แต่ยังแสดงถึงความเป็นอิสระและความมุ่งมั่นในหลักการสูงส่งของเธอที่มองเห็นคุณค่าในการทำประโยชน์เพื่อสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นแบบอย่างของความเสียสละและความอุทิศตนที่หาได้ยากในสถานการณ์ที่ท้าทาย

จากการตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิง เจิงลิ่งเออร์ เขารักชีวิต รักजूเวย และรักลูก เผชิญกับความยากลำบากในชีวิตด้วยความรักและความทุ่มเทของเขาเอง ซึ่งสะท้อนถึงความสูงส่งและความเสียสละของเขา โดยผ่านนิพพานแห่งความรักครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุดความรักของเขาก็เปลี่ยนจากความรักของหญิงกับชายและความรักของแม่กับลูกมาเป็นความภรรยาภพในชีวิตของเขา เขาสูญเสียคนที่เขารักและลูกที่เขาหวังว่าจะเป็นชีวิต ทางจิตวิญญาณ การเสียสละและการอุทิศตนที่ทำได้คนรักของเขา ถูกजूเวยลืมนำไป และถูกหัวเราะเยาะโดยโลก ท่ามกลางความลำบาก เขาเฝ้าถามถึงธรรมชาติของความรัก เมื่อพบว่าความรักเสื่อมทรามลง เขาจึงปฏิเสธอย่างกล้าหาญ เขายอมทำทุกอย่างเพื่อคนที่เขารัก หวังว่าจะได้เสียงสะท้อนของความรัก ไม่ใช่การแลกเปลี่ยนต่างตอบแทนด้วยความรัก ดังนั้นความรักของเจิงลิ่งเออร์เป็นอย่างไรบริสุทธิ์ เขาจึงสามารถทำได้ว่า ไม่ว่าจะสถานการณ์จะเป็นเช่นไร เขาก็ยึดหัวใจได้ นั่นคือ สามารถเสียสละทุกอย่างเพื่อความรักได้

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าในยุคที่ปั่นป่วนเหมือนการปฏิวัติวัฒนธรรม ตัวละคร ไท่หยุน ชิวเวิน เจิงลิ่งเออร์ ล้วนมีส่วนร่วมในภัยพิบัติครั้งนี้อย่างไร้เคียงสา ถูกวิพากษ์วิจารณ์ ช่มเหง และถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมมากมาย แม้จะผ่านความยากลำบากสักเพียงใด ก็ยังเป็นความตั้งใจแต่เดิม ไม่เคยบ่นและเคียดแค้นเนื่องจากการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมที่ได้รับ ไม่ขายคนอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน กระทั่งพยายามปกป้องและช่วยผู้คนรอบตัวพวกเขา ไท่เหวินขอหย่ากับสามีเพื่อไม่พัวพันสามี และเวลาที่สามีถูกเสียเปรียบยังเชื่อสามีและพูดแทนเขาได้ ชิวเวิน ถูกบังคับอยู่ที่ชลนบท แต่เขาก็ยังช่วยรักษาโลกของชาวบ้าน ใส่ใจเรื่องการแต่งงานของคนหนุ่ม ๆ สาว ๆ โกล่เกลี่ยปัญหาของตงตงกับจางเซอเหวียยีน เจิงลิ่งเออร์ สามารถทำทุกอย่างเพื่อความรัก ไม่ว่าจะสถานการณ์ลำบากแค่ไหน ก็ไม่เคยมีอะไรเปลี่ยนแปลง ตัวละครหญิงเหล่านี้ น่าชื่นชม ไม่ว่าจะพบเรื่องใด ๆ ความตั้งใจเดิมไม่เคยเปลี่ยนแปลง พวกเขาไม่ล้มเลิกหลักการที่ยึดถือเพราะในชีวิตประสบกับความเคราะห์ร้าย

2. ผู้หญิงชาวจีนที่เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนตน

ตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากรรณกรรมจีน 5 เรื่อง ตัวละครหญิงที่เป็นภาพลักษณ์ที่เห็นแก่ตัวมี 2 ตัว ได้แก่ เหมยหลาน กับ หลูเป้ยเหอ เนื่องจากเบื้องหลังยุคพิเศษของการปฏิวัติวัฒนธรรม ชัดขึ้นขนบธรรมเนียมประเพณีโดยสิ้นเชิง ชัดต่อระเบียบจริยธรรมปกติ บิดเบือน ทำลายจิตใจผู้คน ส่งผลให้ทุกคนตกอยู่ในอันตราย เพื่อไม่ให้ตนเองเข้าไปเกี่ยวข้องและถูกพัวพัน บางคนจึงแบ่งเขตแดนกับคนที่กำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างซ้กแก่ง บางคนถึงใส่ร้ายและทรยศต่อเพื่อนสนิทและคนครอบครัวเพื่อประโยชน์ของตนเอง การกระทำที่ถือเป็นมาตรฐานคือ

ความเห็นแก่ตัว

ตัวละครหญิงชาวจีน เหม่ยหลาน ในเรื่อง ฝี่เสื่อ เป็นภรรยาคนที่สองของจางซือ หยวน เมื่อจางซือหยวนอยู่ที่ตำแหน่งของเลขาธิการคณะกรรมการแห่งพรรคของนคร เหม่ยหลานเลือกแต่งงานกับเขา และในเวลาหนึ่ง เหม่ยหลานดูแลจางซือหยวนได้อย่างดี ทำให้ชีวิตของจางซือหยวนเปลี่ยนดีขึ้น แต่เวลาที่จางซือหยวนไปเยี่ยมลูกชายตงตง เหม่ยหลานจะบีบบังคับเขา ออกเสียงหัวเราะอย่างไม่เป็นธรรมชาติ แสดงว่าเหม่ยหลานเป็นคนที่ไม่ใจแคบ และเมื่อสามีจางซือหยวนถูกเสียบเปรียบเป็นผู้ทรยศ และถูกทรมาน เหม่ยหลานติดประกาศตัดความสัมพันธ์กับจางซือหยวน เพื่อไม่ให้เรื่องจางซือหยวนพัวพันเขา อีกทั้งเวลาที่จางซือหยวนอยู่ในคุก เหม่ยหลานไปขึ้นศาลเพื่อหย่าเป็นทางการ และเอาทรัพย์สินสมบัติไปหมด หลังจางซือหยวนได้กลับมาเป็นตำแหน่งผู้นำ เหม่ยหลานก็กลับมาขออยู่ด้วยกันกับจางซือหยวน แสดงว่าเหม่ยหลานเป็นผู้หญิงที่เห็นแก่ตัว ทุกอย่างทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอทำเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง เลือกแต่งงานเพราะว่าเพราะว่า สามีเป็นผู้นำสามารถให้สภาพความเป็นอยู่ที่ดีแก่เขาได้ เวลาสามีพบเจอลำบาก เพื่อไม่ให้เรื่องสามีผลกระทบต่อตนเอง ไปศาลขอหย่ากับสามี ดังนั้น ในชีวิตของเหม่ยหลานผลประโยชน์ตนเองสำคัญที่สุด ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...การที่เธอเข้ามาดำรงตำแหน่งคุณนายเลขาธิการนี้ เหมือนกับเข้าไปรับตำแหน่งเลขาธิการนั้นทีเดียว เต็มไปด้วยความมั่นใจ ไม่มีความลังเลสงสัย มีบางขณะที่เธอหมกมุ่น ครุ่นคิด ความรู้สึกที่ปรากฏบนใบหน้าทำให้คนเข้าใจ ยากริ้วรอยบนหน้าผากทำให้มองดูดี แต่เวลาเห็นจางซือหยวน ริ้วรอยย่นนั้นก็หายไป มีแต่รอยยิ้มอันมีเสน่ห์ การมาของเธอทำให้ชีวิตของจางซือหยวนเปลี่ยนไปมาก ความเป็นอยู่ เสื้อผ้า อาหารเปลี่ยนไปหมด เหม่ยหลานจะพูดติดปากอยู่เสมอว่า ‘เพื่อการงานของคุณ’...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 53-54)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงผู้หญิงชาวจีนที่ใช้ความเห็นแก่ตัวและการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ตัวละครเหม่ยหลานในเรื่อง “ฝี่เสื่อ” แสดงให้เห็นถึงการไขว่คว้าและตำแหน่งของสามีเพื่อส่งเสริมสถานะส่วนตัวและการดำรงชีวิต ตัวละครนี้แสดงออกถึงความเชื่อว่าการที่เธอเข้ามามีบทบาทในชีวิตของจางซือหยวนนั้นเหมือนกับการเข้ามาดำรงตำแหน่งสำคัญเช่นกัน โดยเธอไม่เพียงแต่ใช้การแต่งงานเพื่อปรับปรุงชีวิตของสามีให้ดีขึ้น แต่ยังใช้มันเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและรักษาผลประโยชน์ของตนเองด้วย การพูดอย่างต่อเนื่องว่า “เพื่อการงานของคุณ” อาจเป็นการแสดงให้เห็นถึงวิธีที่เธอต้องการให้สามีรับรู้ถึงความสำคัญของเธอในการปรับปรุงชีวิตและความเป็นอยู่ของเขา แต่พร้อมกันนั้นก็เป็นการแสดงถึงแรงจูงใจที่แท้จริงของเธอ

ในการเชื่อมโยงตัวเองกับความสำเร็จและสถานะของงานซื้อหวนเพื่อประโยชน์ของตัวเอง

ช่วงเวลาที่มีความหมายลึกซึ้งและเปลี่ยนแปลงชีวิตของตัวละครหลัก หลังจากที่คุณสมรสของเธอถูกจำคุกเนื่องจากข้อหาที่ไม่ได้ระบุชัดเจน เหม่ยเหลินตัดสินใจที่จะเดินทางไปย้งศาลเพื่อยื่นฟ้องร้องขอการหย่าร้างอย่างเป็นทางการ นอกจากนั้น เธอยังไปพร้อมกับความตั้งใจที่จะขอสินสมรสและทรัพย์สินที่เคยเป็นของพวกเขาร่วมกัน เหตุการณ์นี้ไม่เพียงแต่แสดงถึงจุดแตกหักทางอารมณ์ในชีวิตของเธอเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการตัดสินใจที่มีนัยยะสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของเธอ เป็นการแสดงถึงความเยินชาและการยอมรับความจริงที่ว่าชีวิตร่วมกันของพวกเขาไม่อาจกลับมาเป็นเหมือนเดิมได้อีก ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...เวลาที่เขาอยู่ในคุก เหม่ยเหลินไปที่ศาลเพื่อไปหย่าเป็นทางการ
เอาสินของทรัพย์สินสมบัติที่พอจะมีอยู่บ้านไปหมด...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 88)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนช่วงเวลาวิกฤตเมื่อคุณสมรสของเธอถูกจำคุก เหม่ยเหลินไม่เพียงแต่เลือกที่จะหย่าร้างเพื่อตัดขาดความสัมพันธ์ที่อาจส่งผลเสียต่อสถานะของเธอเท่านั้น แต่ยังใช้โอกาสนี้เพื่อยึดทรัพย์สินร่วมทั้งหมด การกระทำนี้สะท้อนถึงความเห็นแก่ตัวและการประเมินค่าผลประโยชน์ส่วนตนเหนือความสัมพันธ์ที่เคยมีค่า แสดงให้เห็นถึงการเอาตัวรอดและการรักษาผลประโยชน์ส่วนตัวในสถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวย ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่ทำให้เห็นภาพของความรอบคอบและการไม่มีอารมณ์ผูกพันทางอารมณ์กับคู่ชีวิตในเวลาที่พบเจอกับวิกฤต

การต่อสู้ทางอารมณ์และการพยายามฝ่าฟันอุปสรรคของเธอเพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่เคยสั่นคลอนไปกับงานซื้อหวน ในช่วงเวลานี้ เหม่ยเหลินไม่ยอมให้การปฏิเสธอย่างต่อเนืองและกว้างขวางจากงานซื้อหวนหยุดยั้งความพยายามของเธอ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะฟื้นคืนความสัมพันธ์ เธอได้ส่งจดหมายมากมายและพยายามติดต่อเขาทางโทรศัพท์อย่างไม่ลดละ แต่ก็ถูกเขาปฏิเสธอย่างเยินชาและเฉยเมย ความพยายามของเธอถึงจุดสูงสุดเมื่อวันหนึ่งหลังจากงานเลิก เธอไม่เพียงแต่ได้เข้ามาในห้องของเขาแต่ยังทำการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในสภาพแวดล้อมภายในห้อง เช่น การเพิ่มดอกไม้พลาสติกเพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและน่าอยู่ ซึ่งอาจดูเป็นการแสดงออกถึงความพยายามที่จะทำให้ทุกอย่างดูปกติสุข และกลับมาเป็นเหมือนเดิม ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“เหม่ยหลานเพิ่มความวุ่นวายให้แก่เขาก็คง เธอเรียกร้องว่าจะคืนดีกับเขา เขียนจดหมายมาหลายฉบับ แต่เขาก็ตั้งใจไม่ตอบ เวลาเธอโทรศัพท์มาจางซือหยวนก็บอกปฏิเสธพูดเพียงว่า ‘ไม่จำเป็น’ แล้วเขาก็วางหูไม่คำนึงถึงเสียงกรีด ๆ ที่มาจากหูฟัง วันหนึ่งหลังจากงานเลิกแล้ว คุณพระช่วย! เหม่ยหลานมานั่งอยู่ในห้องเขาแล้ว เธอจะไขกุญแจเข้ามาอย่างไรก็ไม่รู้ คงไม่มีใครกล้าขัดขวางแม่บ้านผู้มึนอำนาจเต็มหลัง ‘คืนอำนาจ’ โดยสิ้นเชิง ฝ่าปู้ที่นอนถูกลากออกมาซัก ในห้องนอนเขามีดอกไม้พลาสติก 2 กำมือเพิ่มขึ้นมา...”

(หวางเหมิง, 2560, หน้า 121-122)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงผู้หญิงชาวจีนที่ใช้กลวิธีและการกระทำอย่างตั้งใจเพื่อฟื้นฟูและควบคุมความสัมพันธ์ที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ในตัวละครของเหม่ยหลาน เราเห็นถึงความพยายามอย่างต่อเนื่องในการกลับมามีบทบาทในชีวิตของจางซือหยวน ไม่ว่าจะด้วยการส่งจดหมายหลายฉบับหรือการพยายามติดต่อทางโทรศัพท์ ซึ่งเขาปฏิเสธทุกครั้ง การกระทำของเธอไม่ได้เพียงแค่แสดงถึงความต้องการที่จะซ่อมแซมความสัมพันธ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการใช้เทคนิคการแทรกแซงโดยตรงเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัวของเธอ, ทำให้เธอสามารถควบคุมและมีอำนาจเหนือสถานการณ์ การแทรกแซงนี้สะท้อนถึงความพยายามที่จะประกันผลประโยชน์ส่วนตัวและยืนยันตำแหน่งของเธอในชีวิตและครอบครัวของจางซือหยวน แม้จะมีการต่อต้านจากเขาก็ตาม

ตัวละครหญิงชาวจีน หลูเป่ย์เหอ ในเรื่องมรดก เป็นภรรยาของจ้าวเว่ย ความเห็นแก่ตัว และเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียคือความเชื่อในชีวิตของเธอ ไม่ว่าจะเรื่องอะไรจะเกิดขึ้น สิ่งแรกที่เขานึกถึงคือเรื่องนี้จะมีผลกระทบต่ออนาคตการเมือง และประโยชน์ของเขาหรือไม่ จะสร้างปัญหาแก่ตนเองหรือเปล่า ดังนั้นเขาเป็นคนแบบอย่างที่เราเห็นแก่ตัว ในเรื่องการเขียนแผ่นป้ายตัวโต เพราะว่าหลูเป่ย์เหอเป็นเลขาธิการของสาขาพรรคของชั้นปี และรักจ้าวเว่ยด้วย ดังนั้นแม่จ้าวเว่ยขอร้องหลูเป่ย์เหอช่วย แต่เรื่องแรกที่เขานึกถึงคือหน้าที่ของเขา ต้องหาฝ่ายความมาลงโทษให้ได้ตามจำนวนที่ถูกกำหนด ไม่ได้ยื่นขึ้นและบอกความจริง เพราะว่ารักจ้าวเว่ย ดังนั้นในใจหลูเป่ย์เหออนาคตการเมืองของตนเองสำคัญที่สุด อีกทั้งใช้ความรักและความใจกว้างเอื้อเฟื้อของเจิงลิ่งเออร์ บอกไปให้แม่จ้าวเว่ยไปหาเจิงลิ่งเออร์ช่วยแทนจ้าวเว่ยรับลงโทษ แม้ว่าเรื่องนี้ในหนังสือไม่ได้เขียนเป็นอย่างชัดเจน แต่ตามความเข้าใจและการวิเคราะห์นิสัยของหลูเป่ย์เหอ ไม่ยากเลยที่จะเห็นว่าหลูเป่ย์เหอสามารถทำสิ่งนี้ได้ เพราะด้วยวิธีนี้เท่านั้น เขาจึงจะสามารถหาฝ่ายความมาลงโทษตามจำนวนที่ถูกกำหนด และแยกจ้าวเว่ย และเจิงลิ่งเออร์ออกพร้อม ๆ กันได้ ดังนั้นหลูเป่ย์เหอจะเน้นที่ความประโยชน์ของเขาเองเสมอ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวมาว่า

“แม่ของจ้าวเวยมาหาหนูเป่ยเหอซึ่งเป็นเลขาธิการของสาขาพรรค
ของชั้นปี

‘ฉันมีลูกก็แค่คนเดียวเธอก็รู้เขาเพียง แต่พูดไปอย่างไม่คิดนินยเอา
แต่ใจตนเองเท่านั้นเอง’

หลูเป่ยเหอได้แต่นิ่งเงียบ นางเป็นเลขาธิการสาขาของพรรค มีหน้าที่
หาฝ่ายขวามาลงโทษให้ได้ตามจำนวนที่ถูกกำหนดมา เป็นเรื่องไม่ยากที่จะทำ
หน้าที่นี้ ง่ายกว่าอ่านหนังสือเล่มหนึ่งหรือแก้ปัญหาคณิตศาสตร์เป็นไหน ๆ

อาจจะเป็นเพราะนางรักจ้าวเวยมา 5 ปีแล้วนั่งอยู่ในซอกมุม หา
โอกาสที่จะจับเขาอย่างใจเย็น แต่จ้าวเวยกลับถูกเจิ้งลิ่งเอ๋อร์แย่งไป...

หรือว่านางบอกใบ้ให้แม่ของจ้าวเวยไปพูดกับเจิ้งลิ่งเอ๋อร์ นางจำไม่ได้
แล้วว่าพูดอะไรไปบ้าง แม่ของจ้าวเวยไปหาเจิ้งลิ่งเอ๋อร์หรือเปล่าก็ไม่ทราบ คิดว่า
จ้าวเวยก็อาจจะไม่ทราบเช่นกัน มีแต่เจิ้งลิ่งเอ๋อร์และแม่ของจ้าวเวยที่ทราบเรื่องนี้
เป็นเรื่องปริศนาลึกลับและยุติลงกลางคันทันทีเมื่อเจิ้งลิ่งเอ๋อร์ถูกประณามว่า
เป็นฝ่ายขวา

เจิ้งลิ่งเอ๋อร์เป็นคนใจกว้างเอื้อเฟื้อ ใคร ๆ ก็รู้เป็นไปได้ที่พวกเธอจะถือ
โอกาสใช้ประโยชน์จากความใจดีของเธอ อย่างไรก็ตามต้องมีคนหนึ่งที่เสียสละ จะ
ให้จ้าวเวยไปอย่างนั้นหรือ หรือว่าให้หนูเป่ยเหอก้าวออกมาปกป้องเจิ้งลิ่งเอ๋อร์
กับจ้าวเวย อย่าโง่งไปหน่อยเลย ใครก็ปกป้องไม่ได้หรอก ผลอ ๆ หนูเป่ยเหอที่
เกี่ยวข้องพัวพันไปด้วย...”

(จางเจี๋ย, 2564, หน้า 38-39)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่แสดงออกถึงการคำนึงถึง
ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลักในการตัดสินใจทางการเมืองและสังคม ตัวละครหลูเป่ยเหอ ซึ่งเป็น
เลขาธิการสาขาพรรค มีหน้าที่รับผิดชอบในการหาฝ่ายขวามาลงโทษตามจำนวนที่กำหนด แม้ว่าเธอ
จะรู้สึกผูกพันทางอารมณ์กับจ้าวเวย แต่การตัดสินใจของเธอยังคงขึ้นอยู่กับความสำคัญของอนาคต
การเมืองของเธอเองมากกว่าความสัมพันธ์ส่วนตัว เธอใช้การเมืองและอำนาจในการสร้างสถานการณ์
ที่ตนเองจะปลอดภัยและได้เปรียบ โดยอาศัยความใจกว้างและเอื้อเฟื้อของเจิ้งลิ่งเอ๋อร์ เพื่อผลักดันให้
เกิดการลงโทษที่เกี่ยวข้องกับจ้าวเวยและตัวเธอเองในทางที่ดูเหมือนเป็นการเสียสละ การกระทำของ
หลูเป่ยเหอสะท้อนถึงการตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าความจริงใจ
หรือความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ซึ่งเป็นตัวอย่างของบุคคลที่มุ่งมั่นในการรักษาและเสริมสร้างอำนาจ
ส่วนตัวในทุกสถานการณ์

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าในยุคที่ปั่นป่วนเหมือนการปฏิวัติวัฒนธรรม ธรรมชาติของมนุษย์กำลังถูกทดสอบอยู่ตลอดเวลา เป็นสัญชาตญาณของคนที่จะแสวงหาข้อดีและหลีกเลี่ยงข้อเสีย ดังนั้นดังนั้นเมื่อมีความขัดแย้งระหว่างศีลธรรมกับผลประโยชน์ส่วนตน คนจำนวนมากก็จะเลือกปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง ตัวละครเหมยหลาน และ หลูเป่ย์เหอกก็จะเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่ว่าจะพบเจอเรื่องอะไร สิ่งแรกที่เขาจะนึกถึงก็คือผลประโยชน์ของตนเอง กระทั่งทำร้ายผู้อื่นเพื่อประโยชน์ส่วนตน เหมยหลาน เวลาสามีพบลำบากเพื่อไม่ให้เรื่องสามีพัวพันตนเองจึงหย่ากับสามี ภายหลังกลับมารับตำแหน่งเดิม เขาก็กลับมาขอแต่งงานใหม่กับสามี ดังนั้นไม่ว่าเหมยหลานเลือกหย่าและแต่งงานใหม่ ก็เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของตนเอง ตัวละคร หลูเป่ย์เหอกก็เหมือนกัน ไม่ว่าจะทำอะไร ต้องเปรียบเทียบสิ่งที่เสียหายกับสิ่งที่ได้ก่อน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของตนเอง

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม

ในปี ค.ศ 1976 การทุบตีแก๊งออปโพร์เป็นการประกาศจุดจบของการปฏิวัติทางวัฒนธรรม ที่มีมายาวนาน 10 ปี ประเทศจีนเริ่มกระบวนการปฏิรูปและเปิดประเทศ โดยเปิดรับการลงทุนจากต่างชาติและอนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถเริ่มต้นและเป็นเจ้าของธุรกิจได้ ระบบเศรษฐกิจค่อย ๆ เปลี่ยนกิจการของรัฐไปเป็นของเอกชน ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว กระตุ้นพลังของทุกเดินชีวิต ทำให้กำลังผลิตของประเทศจีนยังคงพัฒนาต่อไป ความแข็งแกร่งของชาติที่ครอบคลุมได้พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วยการพัฒนาของประเทศ มาตรฐานการครองชีพของประชาชนได้รับการปรับปรุงอย่างมาก และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในด้านต่าง ๆ เช่น แนวความคิด อุดมการณ์ และในปี ค.ศ 1976 ระบบการสอบเข้าวิทยาลัยได้ฟื้นฟู ให้ผู้คนจำนวนมากขึ้นได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันผ่านความพยายามของตนเอง ด้วยความนิยมในการศึกษาภาคบังคับ ทำให้คุณภาพวัฒนธรรมของประชาชนมีการปรับปรุงอย่างโดดเด่น และการพัฒนาระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้คนจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่จะได้เข้ามหาวิทยาลัยและรับการศึกษาที่สูงขึ้น ส่งเสริมจังหวะการปลดปล่อยสตรี ผู้หญิงจำนวนมากขึ้นได้รับการศึกษาที่สูง นี่คือพื้นฐานสำหรับการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการทำงานและความเป็นอิสระทางการเงิน แต่ก็ทำให้ผู้หญิงเผชิญกับปัญหาครอบครัวและการทำงานหลังแต่งงาน

จากการศึกษาพระราชนิพนธ์แปลจากรรณกรรมเงินในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีพบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีน พบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรมมี 2 ลักษณะ ได้แก่ ผู้หญิงที่พึ่งพาตนเอง และผู้หญิงที่เสียสละเพื่อครอบครัว ดังนี้

1. ผู้หญิงชาวจีนที่พึ่งพาตนเอง

ภาพลักษณ์ผู้หญิงที่พึ่งพาตนเองหมายถึงผู้หญิงที่มีความสามารถในการเลือกชีวิตที่ตนเองต้องการและมีความสามารถในการรับผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมด มีอิสรภาพทางการเงิน มีงานของตนเองหรือแหล่งรายได้อื่น ๆ ทางการเงินแบบพอเพียงและไม่พึ่งพาความช่วยเหลือจากผู้ชาย มีความเป็นอิสระของบุคลิกภาพ ความคิดเป็นอย่างอิสระ การประพฤติอย่างอิสระ ความมีอิสระที่เข้มแข็งและการใช้ชีวิตในแบบของตนเอง มีการคิดแบบอิสระ มีค่านิยมของตนเอง และรู้ว่าต้องการอะไรและไม่ต้องการอะไร ตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน 5 เรื่อง ตัวละครหญิงที่พึ่งพาตนเองมี 2 ตัวละคร ได้แก่ “มีเจี๋ย” และ “เฟิงซุน” เป็นผู้หญิงสมัยใหม่ ได้รับการศึกษาระดับสูง มีกิจการของตนเอง แต่ชีวิตพวกก็ไม่ราบรื่นตลอดเวลา ในอุปสรรคและความลำบากของชีวิตพวกเธอกลายเป็นคนที่มีเหตุผลและเติบโตเต็ม พวกเธอล้วนประสบกับความขัดแย้งระหว่างสมหวังของความรักกับความเป็นจริงของการแต่งงาน ต่างก็สับสนและเศร้าหมอง แต่ความโชคร้ายของชีวิตและการแต่งงานไม่ได้ทำให้เขาทรุดลง ในที่สุดพวกเธอก็เรียนรู้ที่จะเผชิญอุปสรรคและความลำบากของชีวิตอย่างสงบ มีชีวิตที่เข้มแข็ง และปรับตัวเป็นผู้หญิงพึ่งพาตนเอง

ตัวละครหญิง “มีเจี๋ย” ในเรื่องนารีนครา เป็นหญิงวัยกลางคนที่มีประสบการณ์มากมาย โตที่ถนนสุขุมวิท เมืองอู่ฮั่น ในเวลาวัยหนุ่มสาวได้เข้าเป็นทหาน 8 ปีในกองทัพ ทำให้เธอเป็นผู้หญิงที่มีลักษณะทางการทั้งแบบหญิงและแบบชาย และได้ทำธุรกิจใหญ่ เป็นผู้หญิงที่ฉลาด มีความสามารถและกล้าหาญ หลังสามีเสียชีวิตได้เปิดร้านซักรีดรองเท้าที่ถนนสุขุมวิทเพื่อดูแลลูกชายและแม่สามี ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“มีเจี๋ย (เจ้าของร้านซักรีดรองเท้า) เหลือบมองนาฬิกาจากโต๊ะแคชเชียร์ ยื่นมือที่มีนิ้วยาวเรียวยาวออกไปหยิบซองบุหรี่กับไฟแช็ก ดึงเอาบุหรี่ออกมามวนหนึ่ง คาบไว้แล้วยื่นไปใกล้ไฟแช็ก จุดบุหรี่ดูดเข้าไปเต็มแรง ปล่อยให้ควันซึมเข้าไปทั้งตัว หันหน้าไปหน่อย ทำปากเบี้ยว ฟันคั่นยาวออกไปเป็นเวลานาน ไม่สนใจว่าข้าง ๆ มีคนหรือไม่... ตาของมีเจี๋ยหยี นิ้วสองนิ้วเหลืองหน้าค้ำ ๆ ริมฝีปากเป็นสีม่วง นางทาลีปสติค แต่ก็ไม่มีประโยชน์อะไร นางชอบทาลีปสติคเพราะคิดว่าตนเองเป็นผู้หญิงแค่ทำทางสูบบุหรี่ก็ทำให้มองออกว่าเคยเป็นทหาร มีเจี๋ยเป็นคนสวยสง่าสงบ แต่ผู้หญิงไม่ว่าจะสวยสุขภาพสักแค่ไหน ถ้าเป็นทหาร 8 ปี ในชีวิตนี้ไม่ว่าเวลาผ่านไปนานแค่ไหน พออยู่กับคนธรรมดาจะรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน จะมีบุคลิกคล้ายกับเป็นผู้ชาย นางพูดจาเปิดเผย ฉะฉานชัดเจน หัวเราะร่าเริงมั่นใจในตนเอง ตรงไปตรงมา เวลานางโกรธ ก็เหมือนทหารปะทะชะงักกับผู้อื่นทันที... หลังจากเป็นทหารแล้ว มีเจี๋ยมาอยู่ที่ถนน

ฮันเจิ้ง (ในอุฮั่น) ทำงานบริษัทขายผ้า ทำอยู่ 10 ปี นางขายผ้าผ่าน ขายส่ง ขายปลีก ทำมาแล้วทั้งนั้น ถนนฮันเจิ้งเป็นสถานแรกเริ่มที่มีร้านค้าเล็ก ๆ (หลังจากการเปิดประเทศ) คนที่สิ้นหวังไม่ว่าจะเป็นพวกที่มาทำงานแทนการ ต้องโทษจำคุก พวกนักโทษที่ถูกปล่อยตัว หรือพวกที่สังคมไม่ค่อยยอมรับก็มา ทำงานกันอยู่ที่นี่ พวกเธอรู้สึกว่าเป็นที่ที่สังคมเปิดกว้าง อาจมีโอกาทำอะไรบ้าง จึงทำงานกันเต็มที่ ฉะนั้นจะมีคนแปลก ๆ ต่าง ๆ นานา ร้อยพ่อพันแม่ปนกันหมดมาทำการค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้ามีปัญหากันความผิดเป็นของคนชื่อ ไม่ใช่ความผิดของคนชาย...เมื่อไปค้าขายที่นั่น มีเจ๊เริ่มปรับปรุงตนเองตามบ้าน หลอมใหม่เหมือนกับอาซิงเสาในจิว่ววิถี อาซิงเสาเป็นเจ้าของร้านน้ำชา มีเจ๊เป็นคนนี้ เป็นคนที่มองเห็นได้ 6 ด้าน หูได้ยิน 8 ด้าน นางเป็นคนกล้า แต่รอบคอบมีอะไรเกิดขึ้นก็ไม่ตระหนกตกใจ เจอคนก็พูดภาษาคน เจอผีก็พูดภาษาผี ฉลาดเฉียบแหลม มีไหวพริบ มองหน้าก็รู้ว่าเป็นคนที่มีประสบการณ์ชีวิต แต่ก็ดู เหมือนกับไม่ใส่ใจสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก ผู้หญิงแบบนี้ทำธุรกิจเล็ก ๆ ก็เหมือนมีกิจการใหญ่ ไม่ต้องไปง้อใคร”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 14)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงผู้หญิงที่มีประสบการณ์และความสามารถจากการเป็นทหาร และการดำเนินธุรกิจ คำบรรยายเผยให้เห็นถึงความเป็นอิสระและความเข้มแข็งในบุคลิกภาพของเธอ เช่น การจัดการธุรกิจโดยไม่พึ่งพาผู้อื่น ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสังคมที่หลากหลาย และการมีทักษะในการเจรจาและแก้ไขปัญหาในทุกสถานการณ์ ตัวละครนี้แสดงออกถึงความมั่นใจและการควบคุมสถานการณ์ในชีวิตและธุรกิจของเธออย่างมืออาชีพ ซึ่งสะท้อนถึงผู้หญิงที่ไม่เพียงแต่ฉลาดและกล้าหาญเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเป็นผู้ที่สามารถรับมือกับความท้าทายและสร้างโอกาสให้กับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมของตัวละครหญิง ตัวละครหญิง “มีเจ๊” ในเรื่องนารินครา สะท้อนผู้หญิงชาวจีนที่พึ่งพาตนเอง เธอเป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่มีความเข้มแข็งแรงแรงทางจิตใจและความเป็นอิสระ ทั้งในแง่ของการเงินและความคิด ด้วยประสบการณ์ในการเป็นทหารและการทำธุรกิจ มีเจ๊ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความอดทนและความกล้าหาญ แต่ยังรวมถึงความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เธอมีความสามารถในการตัดสินใจและรับผิดชอบชีวิตของตนเองโดยไม่พึ่งพาคนอื่น แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความเป็นอิสระในบุคลิกภาพ การที่เธอเลือกที่จะเปิดร้านชัตรองเท้าเพื่อดูแลครอบครัวหลังจากสามีเสียชีวิต ย้ำให้เห็นถึงการเป็นผู้หญิงที่มีความมุ่งมั่นและความสามารถในการดูแลตนเองและครอบครัว มีเจ๊ไม่

เพียงแสดงออกถึงความเข้มแข็งและความอิสระทางการเงินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความอิสระในความคิดและการกระทำ เธอแสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้หญิงที่สามารถจัดการกับความท้าทายและความขัดแย้งในชีวิตได้อย่างมีเหตุผลและเติบโตเต็มที่ ภาพลักษณ์ของมีเจียในเรื่องนารินคราจึงเป็นตัวอย่างของผู้หญิงชาวจีนที่มีความพึ่งพาตนเอง แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็ง ความอิสระ และการมีชีวิตที่เป็นของตนเอง

ส่วนตัวละครหญิง “เฟิงซุน” ในเรื่องนารินครา เป็นหญิงสาวหน้าตาสะสวยที่ได้รับการศึกษาและมีหน้าที่การงานที่ดี แต่งงานในครอบครัวที่ดีและมีลูก 1 คน แต่ภายหลังประสบปัญหาครอบครัวเนื่องจากสามีของเธอมีความสนใจและมีรสนิยมแบบรักร่วมเพศ เธอจึงคิดหนีปัญหาด้วยการมาทำงานหนักเพื่อประหยัดและเรียกร้องความสนใจจากสามี ทำงานเป็นพนักงานขับรถเช่าในร้านของมีเจีย การยินดีออกมาต่อสู้อัจฉริยะในโลกและความยากลำบาก แทนที่จะยอมจำนนต่อชีวิตครอบครัวที่ผิดหวังของตน แม้ปัญหาที่เกิดขึ้นตัวจะไม่ผิด แต่ก็ยังเก็บงำไว้ ไม่เอาเรื่องในครอบครัวออกมาป่าวประกาศ ประจามสามีให้ได้รับความอับอาย แสดงถึงจิตใจอันดีและมีน้ำใจ แม้จะยังมีความคิดหรืออารมณ์ตามประสาผู้เยาว์อ่อนประสบการณ์อยู่บ้างก็ตาม ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้

“เฟิงซุนมีลูกชาย ครอบครัวโจวหยวนมีลูกชายคนเดียวมา 3 ชั่วคน
แล้ว ผู้ใหญ่ในครอบครัวโจวหยวนอยากได้ทายาทชาย เมื่อได้หลานชายปุ่ยาก็ใจ
มาก เตรียมตัวทำพิธีทำขวัญหลานเมื่ออายุครบเดือน เชิญคนทั้งซอยมา
ร่วมงาน”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 15)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความแข็งแกร่งในการเผชิญหน้ากับปัญหาครอบครัวส่วนตัวโดยไม่ยอมประจามหรือสร้างความอับอายให้กับสามีต่อสาธารณะ แม้จะประสบปัญหาส่วนตัวที่ทำทนายกับสามีที่มีความสนใจทางเพศแตกต่าง แต่เธอยังคงเลือกที่จะทำงานหนักและมุ่งมั่นในการดูแลครอบครัวและงานของเธอ การทำงานในร้านขับรถเช่าไม่เพียงแสดงถึงการพยายามประหยัดสามีเพื่อเรียกร้องความสนใจเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างเส้นทางชีวิตใหม่ที่พึ่งพาตนเองและมีอิสระจากสถานการณ์ที่ยากลำบากในชีวิตส่วนตัวของเธอ การกระทำเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญและความเข้มแข็งของผู้หญิงที่ใช้ปัญญาและแรงกายในการเอาตัวรอดจากวิกฤติชีวิตและยังคงรักษาศักดิ์ศรีและความเป็นมารดาในตัวเอง

ปัญหาครอบครัวที่ซับซ้อนและเจ็บปวดของหญิงสาวที่ต้องการความเห็นใจจากสามี ผ่านการทำงานหนักในฐานะกรรมกร เธอหวังว่าความทุ่มเทและความพยายามของเธอจะทำให้สามีรู้สึกผิดและกลับมาให้ความรักและเห็นใจเธอ ฉากนี้ให้ภาพของผู้หญิงที่พยายามใช้การทำงานเป็นเครื่องมือในการฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่สั่นคลอน แต่ก็พบว่าความพยายามของเธอไม่สามารถเปลี่ยนแปลงใจคนได้ ความทรงจำและความเจ็บปวดนี้ได้ถูกบันทึกไว้อย่างเจ็บแสบ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...มีปัญหาครอบครัว จึงคิดแก้ปัญหาด้วยการมาทำงานหนัก เป็นกรรมกร หวังประชดสามีให้กลับมาเห็นใจ แต่สุดท้ายก็ไม่ใช่เช่นนั้น สามีก็ไม่กลับมาเห็นใจ แล้วมาเฉลยตอนสุดท้ายว่า ทำไมจึงเกิดเรื่องเช่นนี้”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 16)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความพยายามใช้การทำงานหนักเป็นวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาส่วนตัวและเพื่อดึงดูดความสนใจจากสามีให้กลับมาเห็นใจเธอ ความพยายามนี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการรักษาความสัมพันธ์เท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการทำงานและการพยายามคงความเป็นอิสระของเธอเอง การที่สามีไม่ตอบสนองต่อความพยายามของเธอแสดงให้เห็นว่าบางครั้งความพยายามของบุคคลอาจไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์หรือความรู้สึกของผู้อื่นได้ แต่ตัวละครนี้ก็ยังคงพยายามที่จะรักษาอิสระและสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับตนเองและครอบครัว แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ท้าทาย

เฟิงซุนเป็นตัวละครหญิงที่เป็นตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ที่รู้จักดูแลผิวพรรณของตนเองให้งดงามไปพร้อม ๆ กับการรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...เฟิงซุนอธิบายว่านางต้องระวังเรื่องสุขภาพขนาดนี้เพื่อลูกชาย ลูกยังเล็ก ร่างกายอ่อนแอ แค่มดพัดหญ้าสั่นอากาศเปลี่ยนหน่อยหนึ่งก็เป็นหวัดไซ้ขึ้น...”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 20)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงการมีความรู้และความตระหนักในการดูแลสุขภาพของตัวเองและลูกชายอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าทั้งเธอและลูกมีสุขภาพที่ดี เธอไม่เพียงแค่นำหน้าที่ในฐานะแม่ที่ดูแลสุขภาพของลูกชายเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงการเป็นแบบอย่างในการมีชีวิตที่ดูแลสุขภาพอย่างจริงจัง ความพยายามของเธอในการรักษาความสวยงามและสุขภาพที่ดีนี้ไม่เพียงแต่เป็นการดูแลตัวเองเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับลูกชายที่ยังเล็กและอ่อนแอ เพื่อให้

เขาเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่มีสุขภาพดีและมีความมั่นคงทั้งทางกายและใจ แสดงให้เห็นถึงความ เป็นอิสระและความเข้มแข็งในบทบาทของผู้หญิงสมัยใหม่ที่จัดการชีวิตครอบครัวและสุขภาพของ ตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวละครหญิงที่อุทิศตนเพื่องานชั่วคราวเข้า ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องทำงานหนักและเต็มไปด้วย ฝุ่นและสิ่งสกปรก ตัวละครนี้ใช้ชีวิตในวงจรการทำงานที่เข้มข้น โดยต้องทำงานตั้งแต่เช้าจรดค่ำ แม้ว่ การทำงานอย่างหนักจะเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม แต่นางก็ยังพยายามรักษาความสะอาดและความงามของ ตัวเองให้พ้นจากฝุ่นและคราบสกปรก การรักษาความสะอาดและการดูแลรักษาผิวพรรณใน สภาพแวดล้อมที่ทำหายเช่นนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของเธอต่อการทำงานเท่านั้น แต่ยังแสดง ให้เห็นถึงการรักษาความเป็นผู้หญิงและความต้องการรักษาภาพลักษณ์ของตนเองอีกด้วย ดังตัวอย่าง คำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...ที่จริงถึงนางจะซื่อสัตย์ แต่นางก็อยากปกปิดผิวพรรณความงาม ของตัวเองด้วย ผู้หญิงที่ชั่วคราวเข้าต้องจมอยู่กับกองฝุ่น ทำงานยันค่ำ เฝิงซุน ทำงานแบบถวายชีวิต แต่ก็ไม่ยอมใช้มือและหน้าไปถูกฝุ่นหรือของสกปรก”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 24)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงการตัดสินใจทำงานในอาชีพที่ต้องเผชิญกับฝุ่นและความ สกปรก แต่ยังคงรักษาความสะอาดและผิวพรรณของตัวเองให้งดงาม คำบรรยายนี้แสดงให้เห็นว่าเธอ มีความมุ่งมั่นและเอาใจใส่ต่อการรักษามาตรฐานส่วนตัวในการดูแลตนเองแม้ในสภาพแวดล้อมที่ทำ หาย การที่เฝิงซุนทุ่มเทให้กับการงานของเธอและพยายามไม่ให้มือหรือหน้าสัมผัสกับฝุ่นและสิ่ง สกปรกไม่เพียงแต่เป็นการแสดงถึงการทุ่มเทให้กับอาชีพเท่านั้น แต่ยังเป็นการรักษาความเป็นผู้หญิง และภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตัวเองด้วย สิ่งนี้สะท้อนถึงการเป็นผู้หญิงที่ไม่เพียงแต่ใช้ชีวิตในการ ทำงาน หนักเท่านั้น แต่ยังรักษามาตรฐานส่วนตัวและดูแลตนเองให้ดูดีอยู่เสมอ แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ทำ หาย

ฉากที่สะท้อนถึงความมั่นใจและสไตล์การแต่งกายที่โดดเด่นของตัวละครหญิงสองคน คือ เฝิงซุนและมีเจีย ทั้งคู่แต่งตัวอย่างมีสไตล์และทันสมัยท่ามกลางบรรยากาศธรรมดา ๆ ของเมือง การ เลือกใช้เสื้อผ้าที่แตกต่างกันไป เฝิงซุนในกางเกงยีนส์และเสื้อแจ็กเก็ตที่ดูสบาย ๆ และมีเจียในรองเท้า บู้ตหนังและกระโปรงยาวที่มีความหรูหรา เป็นการแสดงถึงบุคลิกภาพและความเป็นตัวตนของแต่ละ คน ทั้งนี้ สไตล์การแต่งกายของพวกเขาไม่เพียงส่งผลต่อการรับรู้ของผู้อื่น แต่ยังช่วยเน้นย้ำถึง บุคลิกภาพที่แตกต่างและความมั่นใจที่พวกเขามีในตัวเอง ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“...เฟิงซุนนุ่งกางเกงยีน เสื้อแจ็กเกตสั้น มีผ้าพันคอใหญ่ที่กว้างและยาว มีเจียใส่รองเท้าบูตหนัง กระโปรงยาว และใส่สเวตเตอร์คอลึก สวมเสื้อกันลมคลุม ...ดงามเหมือนสาวนางแบบในหนังสือแฟชั่น ตามทางมีคนมองนาง ... นางรู้แต่ทำเป็นไม่รู้ ทำท่าทางเย่อหยิ่ง...”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 36)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงการแสดงออกด้านสไตล์การแต่งกายที่มั่นใจและมีเอกลักษณ์ของเฟิงซุนและมีเจีย ทั้งคู่เลือกใช้เสื้อผ้าที่ไม่เพียงแสดงถึงความสนใจด้านแฟชั่นเท่านั้น แต่ยังเป็นการเน้นย้ำถึงบุคลิกภาพที่แข็งแกร่งและความเป็นอิสระ การที่เฟิงซุนและมีเจียสามารถแต่งตัวอย่างมีสไตล์และโดดเด่นท่ามกลางบรรยากาศธรรมดาของเมืองไม่เพียงแต่ทำให้พวกเขาโดดเด่นในสายตาผู้คน แต่ยังสะท้อนถึงความมั่นใจในตัวเองและความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างอิสระโดยไม่พึ่งพาใคร สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการเป็นตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีทั้งความสวยงามและความแกร่งทางอารมณ์ รวมถึงการใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระและมีเอกลักษณ์

นอกจากนี้ การที่เฟิงซุนเน้นย้ำถึงการปฏิบัติตนต่อมีเจียและงานนั้นยังบ่งบอกถึงความรับผิดชอบและความภาคภูมิใจที่เธอมีต่อมีเจีย แสดงให้เห็นถึงการยึดมั่นในความเป็นธรรมและความเคารพต่อความสัมพันธ์ที่มีระหว่างพวกเขา การที่เธอยืนหยัดที่จะไม่ทิ้งมีเจียและตั้งใจทำงานให้ดีที่สุดสะท้อนถึงคุณค่าของความภาคภูมิใจและความมุ่งมั่นที่เธอมีต่อคนที่เธอให้ความเคารพและเชื่อถือ มันไม่เพียงแสดงถึงความเข้าใจในการรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบากเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการให้คุณค่ากับความสัมพันธ์และการสนับสนุนกันและกันในยามที่ทั้งสองฝ่ายต้องการความช่วยเหลือ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวไว้ว่า

“...การชัตรองเท้าเป็นกิจการเล็ก ไม่ต้องเงยหน้ามองลูกค้า เฟิงซุนชัตรองเท้า ชัดอย่างเจียบ ๆ ชัดได้ดี มีประสิทธิภาพ ในอาชีพ 360 อาชีพ ย่อมต้องมีสักคนที่ทำงานเป็นเลิศในอาชีพนั้น ในโลกนี้ไม่มีงานที่ต่ำต้อย มีแต่มีแต่คนที่ต่ำต้อย...”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 39)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความมุ่งมั่นและเอาใจใส่ในงานชัตรองเท้าด้วยความเจียบและมีประสิทธิภาพ การทำงานของเธอไม่เพียงแสดงถึงความมุ่งมั่นและความภาคภูมิใจที่มีต่อมีเจียและอาชีพของตัวเองเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความเคารพในความสัมพันธ์และความมุ่งมั่นที่จะเป็นเลิศในสิ่งที่ทำการที่เธอพยายามทำงานให้ดีที่สุดแสดงให้เห็นว่าเธอให้คุณค่ากับทุกงาน โดยไม่ประนีประนอมกับ

คุณภาพหรือความสามารถของตน สิ่งนี้สะท้อนถึงความเป็นอิสระและการยอมรับความรับผิดชอบเต็มที่ต่อตนเองและงานของตน พร้อมทั้งแสดงให้เห็นคุณค่าของความภาคภูมิใจและการสนับสนุนร่วมกัน ในยามที่ต้องการความช่วยเหลือ ด้วยการมุ่งมั่นในคุณภาพการทำงานและการยืนหยัดอยู่กับหลักการของตนเอง

ช่วงเวลาที่เป็จุดพลิกผันสำคัญในชีวิตของมีเจี๋ยและเฟิงซุน หลังจากที่พาร์ทเนอร์ธุรกิจของมีเจี๋ย คือ ช่งเจียงเทา ป่วยเป็นมะเร็งและเสียชีวิตไป มีเจี๋ยต้องเผชิญหน้ากับความสูญเสียอย่างหนักหน่วง ทั้งทางด้านการเงินและความสัมพันธ์ส่วนตัว เหตุการณ์นี้ได้บังคับให้เธอต้องกลับไปเปิดร้านชำรองเท้าขนาดเล็กหน้าบ้านเพื่อดำเนินชีวิตต่อไป ในขณะที่เดียวกัน เฟิงซุนรู้สึกถึงความรับผิดชอบที่ต้องแสดงความภาคภูมิใจและการสนับสนุนต่อมีเจี๋ย โดยปฏิญาณที่จะทำงานอย่างเต็มที่เพื่อช่วยเธอฟื้นตัวจากความสูญเสียที่ได้รับ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“เฟิงซุนจะทำเล่น ๆ กับมีเจี๋ยไม่ได้ ...ช่งเจียงเทาเป็นมะเร็งตาย นางสูญเสียทั้งเงินสูญเสียทั้งคน มีเจี๋ยต้องกลับไปเปิดร้านชำรองเท้าเล็ก ๆ หน้าบ้าน เฟิงซุนจะต้องซื่อสัตย์ภักดียิ่งขึ้น ทั้งมีเจี๋ยไม่ได้ ต้องทำงานให้มีเจี๋ยอย่างดี”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 40)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความรับผิดชอบและความเข้าใจที่มีต่อมีเจี๋ยในเวลาที่เธอต้องเผชิญหน้ากับความสูญเสียอย่างหนัก ซึ่งเหตุการณ์ที่ทำให้เธอต้องเปิดร้านชำรองเท้าเล็กหน้าบ้านหลังจากการสูญเสียคู่ค้าช่งเจียงเทาจากมะเร็ง แสดงถึงความมุ่งมั่นในการดำเนินชีวิตต่อไปและความแข็งแกร่งในการรับมือกับความทุกข์ทรมาน ในขณะที่เดียวกัน เฟิงซุนแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจและความเอาใจใส่ต่อสถานการณ์ของมีเจี๋ย โดยไม่ทิ้งทางตามมีเจี๋ยแต่ยังทำงานอย่างเต็มที่เพื่อช่วยเธอฟื้นตัวจากความสูญเสียที่เจอ การที่เธอต้องทำงานให้ดีที่สุดแสดงถึงความเข้าใจและการยอมรับความรับผิดชอบในการช่วยเหลือและสนับสนุนต่อมีเจี๋ยในเวลาที่ทำงานอย่างยิ่งใหญ่ว่าด้วยความซื่อสัตย์และความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เฟิงซุนยึดมั่นในหลักค่าและความเป็นธรรม แสดงให้เห็นถึงความภาคภูมิใจและความมุ่งมั่นที่มีต่อความสัมพันธ์และการสนับสนุนต่อผู้ที่เธอเชื่อมั่นและเคารพในชีวิตของเธอ สุดท้าย เฟิงซุนแสดงถึงความรับผิดชอบและความเข้าใจต่อมีเจี๋ยอย่างชัดเจนและให้ความสนับสนุนในเวลาที่เจอกับความทุกข์ทรมาน ทั้งสองคนแสดงถึงความเข้าใจและความสนับสนุนต่อกันในยามที่ต้องให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนกันในช่วงเวลาที่ยากลำบากของชีวิต

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรมของตัวละครหญิง “เฟิงซุน” ในเรื่องนารินครา สะท้อนให้เห็นผู้หญิงชาวจีนที่พึ่งพาตนเอง เธอเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของผู้หญิงที่ไม่เพียงแต่มีความสวยงามภายนอก แต่ยังมี ความแข็งแกร่ง ความเป็นอิสระ และความมุ่งมั่นในการต่อสู้

กับความท้าทายในชีวิต เธอไม่ยอมจำนนต่อชีวิตครอบครัวที่ผิดหวังและเลือกที่จะทำงานหนักเพื่อสร้างชีวิตใหม่ที่ดีกว่า การทำงานของเฟิงซุนในร้านชำตรงเท้าของมีเจี๋ยไม่เพียงแสดงถึงความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาในชีวิตส่วนตัว แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงความมุ่งมั่นที่จะอยู่รอดและรักษาความศักดิ์ศรีของตนเอง เธอแสดงออกถึงความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และความมุ่งมั่นต่อมีเจี๋ย และไม่ประณามหรือประจานสามีของเธอต่อสาธารณชน แม้ในสถานการณ์ที่เข้าใจได้ว่าเธออาจจะมีความรู้สึกเสียใจและผิดหวัง ความสามารถของเฟิงซุนในการรักษาภาพลักษณ์ของตนเองและการทำงานอย่างหนักแม้ในสภาพแวดล้อมที่ท้าทาย สะท้อนถึงความเป็นอิสระและความเข้มแข็งของผู้หญิงในยุคนี้ การปรับตัวในฐานะผู้หญิงที่ทำงานในอาชีพที่ต่ำต้อยในสังคมเพื่อรักษาความภักดีและเกียรติยศนั้น แสดงให้เห็นถึงการเติบโตและการเรียนรู้ที่จะเผชิญกับความยากลำบากในชีวิตอย่างสงบและมีชีวิตที่เข้มแข็ง ภาพลักษณ์ของเฟิงซุนจึงเป็นตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีความมุ่งมั่นและเป็นผู้หญิงที่สามารถพึ่งพาตนเองได้

จากการศึกษาภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ในผู้หญิงชาวจีนที่พึ่งพาตนเอง สรุปได้ว่าตัวละครเหล่านี้มีความเป็นอิสระสูง มีความมุ่งมั่นและแข็งแกร่งทั้งทางด้านจิตใจและการปฏิบัติ พวกเธอไม่เพียงแต่เผชิญหน้ากับความท้าทายในชีวิต แต่ยังรู้จักปรับตัวเพื่อความอยู่รอดและความสำเร็จในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ผู้หญิงเหล่านี้ไม่ขึ้นต่อความช่วยเหลือจากผู้ชายหรือสังคมโดยรวม แต่พึ่งพาความสามารถและความมุ่งมั่นของตนเองในการสร้างชีวิตที่ดีขึ้น ตัวอย่างตัวละครหญิง “มีเจี๋ย” และ “เฟิงซุน” ในเรื่องนารีนครา สะท้อนให้เห็นถึงผู้หญิงที่มีความเป็นอิสระสูง มีความสามารถในการจัดการกับความท้าทายทั้งในแง่ของชีวิตส่วนตัวและอาชีพการงาน พวกเธอมีความเข้มแข็ง ไม่หวั่นเกรงต่ออุปสรรค และสามารถยืนหยัดในการตัดสินใจและดำเนินชีวิตตามเส้นทางที่ตนเลือก ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของพวกเธอเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้หญิงในสังคมจีนและเป็นสะท้อนของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความคิดที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหลังการปฏิวัติวัฒนธรรมในประเทศจีน การเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่พึ่งพาตนเองในยุคนี้ไม่เพียงแสดงถึงการมีอิสระทางการเงินและการคิด แต่ยังรวมถึงการมีอำนาจในการควบคุมชีวิตของตนเองและการตัดสินใจที่มีความสำคัญต่อชีวิตของตน พวกเธอเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ผู้หญิงมีโอกาสและความสามารถที่จะเป็นผู้นำในชีวิตของตนเอง และเป็นตัวอย่างของความเป็นไปได้ที่ผู้หญิงสามารถบรรลุได้ในสังคมที่เปลี่ยนแปลง

2. ผู้หญิงที่เสียสละเพื่อครอบครัว

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่เสียสละเพื่อครอบครัวหมายถึงผู้หญิงที่ใช้ชีวิตและเวลาของตนเองเพื่อการดูแลและสนับสนุนครอบครัว มักไม่ให้ความสำคัญกับความต้องการส่วนตัวหรือเป้าหมายส่วนตัวเท่าที่ควร ผู้หญิงเหล่านี้มักจะวางความต้องการและความสุขของครอบครัวไว้เหนือความต้องการของตนเอง ซึ่งสามารถรวมถึงการเลี้ยงดูลูกหลาน การดูแลความสัมพันธ์ในครอบครัว หรือการทำงานหนัก

เพื่อให้ครอบครัวมีความสุขและสะดวกสบาย จากการศึกษาตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์ แปลจากวรรณกรรมจีนทั้ง 5 เรื่องพบว่าตัวละครหญิงที่สะท้อนภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่เสียสละเพื่อครอบครัวได้แก่ “อาสะไถ่สอง” ในเรื่องหมู่บ้านเล็กตระกูลเป้า “คุณยาย” ในเรื่องนารีนครา และ “หมิ่นมิน” ในเรื่องความรักใดจะไม่ปวดร้าว ทั้งหมดเป็นตัวละครหญิงที่มีความเข้มแข็งและมีความสามารถในการรับมือกับความท้าทายต่าง ๆ ของชีวิต โดยมุ่งเน้นที่การรักษาความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัว พวกเขาทุ่มเทเวลาและพลังงานของตนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีและมั่นคงสำหรับครอบครัวของเธอ แม้ว่ามันอาจหมายถึงการละทิ้งความต้องการหรือความฝันส่วนตัวของตนเองก็ตาม แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะของการเสียสละและการมีความเอื้ออาทร ซึ่งมักถูกมองว่าเป็นคุณสมบัติที่สำคัญและมีค่าในหมู่ผู้หญิงในหลายสังคม การกระทำของพวกเธอไม่เพียงแต่เป็นการดูแลรักษาความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัว แต่ยังเป็นการสานสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างความรักให้แก่ครอบครัวด้วย

ตัวละครหญิง “อาสะไถ่สอง” ในเรื่องหมู่บ้านเล็กตระกูลเป้า เป็นหม้ายที่ต้องเลี้ยงลูกคนเดียวถึง 4 คน ด้วยสถานการณ์ที่ยากลำบากและการขาดแคลนทรัพยากรในการดำรงชีวิต เธอจึงตัดสินใจรับฉื่อไหลเป็นสามีแต่งงานเข้าบ้าน แม้ว่าการกระทำดังกล่าวจะขัดกับประเพณีและความเชื่อทางศีลธรรมของชุมชนในหมู่บ้านก็ตาม การแต่งงานครั้งนี้ทำให้เธอต้องเผชิญกับการต่อต้านและการวิพากษ์วิจารณ์จากคนในหมู่บ้านอย่างหนัก แต่เธอก็ยังคงอดทนและทำทุกวิถีทางเพื่อปกป้องครอบครัวของเธอ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“วันนี้ เด็กหนุ่มกำลังช่วยอาสะไถ่สองฟื้นดิน ฐู่ ๆ มีคนฝูงใหญ่ตรงเข้ามา

ผู้นำฝูงคือเป้าเหยียนซาน ซึ่งถือไม้คานยาว ซึ่งถือไม้คานยาว ชายคนหนึ่งผลัดเด็กหนุ่มล้มลง คนอื่น ๆ ช่วยกันเตะต่อยตะลุมบอน เด็กหนุ่มกุมหัวกลิ้งอยู่กับพื้น

อาสะไถ่สองกำลังเดินหาบน้ำเข้ามาพอดี วางหาบลงแทบไม่ทัน ถึงล้ม

น้ำไหลนอง อาสะไถ่สองรีบวิ่งเข้ามา สะดุดล้มลุกขึ้น วิ่งต่อพลากร้อง ‘จะตีก็ตีข้า จะตีก็ตีข้า’ นางวิ่งไปถึงเป้าเหยียนซาน พยายามดึงตัวเป้าเหยียนซานออกไปจากเด็กหนุ่ม

เป้าเหยียนซานจึงเตะนางทีหนึ่ง ‘ข้าจะตีแกด้วย’

นางถูกเตะจนตัวอ สักประเดี่ยวยืนขึ้นมาใหม่ วิ่งหนีไปข้างหน้า 2-3 ก้าว แล้วโถมตัวลงแทบเท้าเป้าเหยียนซาน กอดหัวเข่าของเขาไว้

‘พี่ใหญ่ ไว้ชีวิตเขาเถอะ’

เป่าเหยียนซานจำใจวางไม้คานลง มองดูเมียของน้องชาย ถอน
หายใจแล้วดำ

‘แกมันเป็นนั่งผู้หญิงสารเลวไม่มียางอาย ยังมีหน้ามาขอโทษแทน
มัน’

เป่าเหยียนซานสะบัดเต็มแรงให้นางหลุดไปจากตัวเขา
อาสะไก่สองหันไปกอดเด็กหนุ่ม ร้องตะโกนโดยไม่สนใจใครเลย ‘ข้า
มัน

ไม่ดีเอง ข้าล่อลวงเขา ไม่ใช่ความผิดของเขา ข้าไปยุ่งกับเขาเอง เขา
ไม่ได้ทำอะไร’

เป่าเหยียนซานลงมือลงไม้เตะต่อยคนทั้งสองสุดแรงเกิด อาสะไก่
สองและ

เด็กหนุ่มกอดกันแน่น ไม่ส่งเสียงอะไรออกมาอีก ไม่ว่าพวกนั้นจะตี
ต่อยเตะพวกเธอ

แคไหน หรือดำ่ว่าพวกเธออย่างไร
เมื่อต่อยตีจนเหนื่อยแล้ว พวกนั้นก็หยุด แต่เตะถือไหลส่งท้ายอีกหน
สำคัญว่า

‘ครวหน้าถ้าเห็นแกมาที่หมู่บ้านนี้อีก แกไม่รอดแน่’
พวกเขาสองคนยังกอดกันแน่น ไม่ขยับเขยื้อนเหมือนกับตายไปแล้ว
เวลาผ่านไปนานถึงเริ่มขยับตัว”

(หวังอันอี, 2561, หน้า 143-144)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนที่เสียสละเพื่อครอบครัว
อาสะไก่สองพร้อมที่จะยอมรับการถูกทำร้ายและถูกวิพากษ์วิจารณ์จากชาวบ้าน เพื่อปกป้องคนที่เธอ
รักและครอบครัวของเธอ การเสียสละนี้แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความมุ่งมั่นในบทบาทของเธอ
เธอในครอบครัว ทำให้เห็นถึงความรักและการสนับสนุนที่เธอมอบให้แก่ครอบครัวของเธอ

ตัวละครหญิง “คุณยาย” ในเรื่องนารีนครา เป็นหญิงชรา ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ตัวเล็ก
และผอม หน้าตาขาวสะอาด มีเมตตาและเฉลียวฉลาด ใช้ความดีกับความเข้าใจในโลกเป็นวิธี
แก้ปัญหาให้กับทุกคนอย่างนุ่มนวลและเด็ดขาด เป็นคนที่มีความเข้มแข็ง ไม่ว่าในชีวิตมีสิ่งเลวร้ายใด
ๆ ก็ตาม เขาก็สามารถข้ามผ่านอุปสรรคนั้นไปได้ เช่น บ้านที่ถูกยึดและจำใจต้องแบ่งให้คนอื่น สามีกับ
ลูกเสียชีวิต คุณยายก็ยังจะสามารถที่จะฝ่าฝืนเพื่อก้าวข้ามอุปสรรคเหล่านี้ไปได้ เข้าใจถึงความเป็นไปของ
โลกนี้ ตรึงหนักและสามารถยอมรับกับสิ่งร้ายที่เกิดขึ้นในชีวิตได้โดยไม่แสดงออกถึงความอ่อนแอ ลึ้น

หวัง หรือมีท่าทีโสกเศร้าจนขาดการควบคุมสติ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“อีกคนหนึ่งคือแม่ของช่งเจียงเทา ผู้หญิงคนนี้นะ! มีเจ๊ยพูดว่า... เด็บโตขึ้นมา พวกเพื่อนบ้านที่ถนนสุขุมเก่าเห็นนางแต่งงานเข้ามาในตระกูลช่ง เหมือนกับเทพธิดาองค์ที่ 7 ที่ลงมาจากสวรรค์ มาเป็นภรรยาของต่งหย่ง เหมือนกับสวีเซียนมีภรรยาเป็นนางพญาขง... หลายปีมาแล้ว บ้านของครอบครัวถูกยึดและถูกแบ่งเป็นของคนอื่น ในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม พ่อของช่งเจียงเทากระโดดตึกตาย นางปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามกรรม ไม่ร้องไห้ตีโพยตีพายเป็นบ้าเป็นหลัง ไม่ทำท่าโสกเศร้า ไม่ขาดสติ... นางเป็นแม่หม้ายที่ดูแลลูกชายกำพร้าเพียงคนเดียวด้วยกายใจที่สงบเข้มแข็ง เหมือนกับว่ายังมีผู้ชายอยู่ในครอบครัว ไม่กลัวอะไร เลี้ยงลูกชายอย่างมีเกียรติ ลูกเด็บโตมาเป็นคนใจกว้าง ภูมิฐาน สง่าผ่าเผย... ลูกชายนางยกห้องที่แทบจะไม่มีเหลือแล้วให้เพื่อนที่แต่งงาน ของที่ให้ไปก็ไม่มีทางได้กลับคืน นางก็ไม่บ่นโทษโน่นโทษนี้ สิบกว่าปีมานี้มีเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ที่ผู้หญิงคนนี้ต้องเผชิญก็เผชิญด้วยความสงบ ไม่เคยเห็นนางบ่นว่าฟ้าดิน มีแต่จัดการแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นตามสมควร ไม่เคยคิดว่าฟ้าได้ลงโทษอย่างไม่เป็นธรรม... มีเจ๊ยมีใครคนนั้นอยู่ 7 ปี ผู้หญิงคนนี้ก็รู้แต่ทำเป็นไม่รู้ ไม่แสดงสีหน้าท่าทีให้มีเจ๊ยเห็นแม้แต่น้อย ไม่เคยมีคำพูดเสียดสี ไม่เคยพูดว่าตนเองรู้ กลัวว่าจะทำให้มีเจ๊ยอาย”

(ฉือลี่, 2556, หน้า 54)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนถึงความเข้มแข็งและความสามารถในการเผชิญหน้ากับอุปสรรคชีวิตที่รุนแรง โดยไม่แสดงความอ่อนแอหรือสิ้นหวัง ตัวละครนี้ได้รับการบรรยายว่าสามารถข้ามผ่านการสูญเสียครั้งใหญ่ ได้แก่ การสูญเสียบ้านและครอบครัวในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรมอย่างสงบและมีเกียรติ คุณยายไม่เพียงแต่แสดงความสามารถในการรับมือกับความทุกข์โดยไม่ท้อถอย แต่ยังทุ่มเทให้กับการเลี้ยงดูลูกชายให้เป็นบุคคลที่มีเกียรติ ความเสียสละของเธอไม่จำกัดอยู่เพียงการทนทุกข์ทรมานเงียบ ๆ แต่ยังรวมถึงการสนับสนุนให้ลูกชายมีชีวิตที่ดีขึ้นแม้ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก คำบรรยายนี้ยังสะท้อนถึงความเข้มแข็งในการจัดการกับความสูญเสียและความทุกข์ยากโดยไม่เสียความรู้สึกขอบคุณหรือซึมซับในความเป็นเหยื่อ แสดงให้เห็นถึงบุคลิกของผู้หญิงที่สามารถยืนหยัดและดำเนินชีวิตต่อไปได้ด้วยควมมีศักดิ์ศรีและเกียรติ

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรมของตัวละครหญิง “คุณยาย” ในเรื่องนารีนครา สะท้อนให้เห็นผู้หญิงชาวจีนที่เสียสละเพื่อครอบครัว เธอเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของผู้หญิงที่เสียสละตนเองเพื่อความปรองอมอยู่ที่ดีของครอบครัว แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของจิตใจและความอดทนในการเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก แม้จะต้องเผชิญกับความสูญเสียและความทุกข์ยากมากมาย รวมถึงการสูญเสียสามีและต้องแบ่งบ้านให้กับคนอื่น เธอยังคงมีความเข้มแข็งและไม่ย่อท้อต่อชะตากรรม คุณยายไม่เพียงแต่รับมือกับความท้าทายด้วยความสงบและมีสติ แต่ยังมีไหวพริบและใจกว้างต่อผู้อื่น เธอไม่เคยบ่นหรือโทษฟ้าดินสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่มุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหาและการจัดการกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม การที่เธอยังคงดูแลและสนับสนุนคนในครอบครัวของเธอ รวมถึงการเลี้ยงดูลูกชายอย่างมีเกียรติ สะท้อนให้เห็นถึงความรักและความเสียสละที่เธอมีต่อครอบครัว นอกจากนี้ คุณยายยังแสดงให้เห็นถึงความอ่อนโยนและความเข้าใจ โดยมีวิธีแก้ปัญหาที่นุ่มนวลและเด็ดขาด เธอจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตด้วยความเข้าใจในโลกและความเมตตา โดยไม่แสดงความอ่อนแอหรือสิ้นหวัง การที่เธอยังคงมีทัศนคติที่บวกและสงบสุขต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งที่แท้จริงของผู้หญิงที่เสียสละเพื่อครอบครัว

ส่วนตัวละครหญิง “หมิ่นมิน” เป็นตัวละครหญิงที่มีความมั่นใจในตนเองและมีบุคลิกของหญิงแกร่ง เธอเป็นลูกสาวคนที่สามของครอบครัวที่ไม่ได้รับความใส่ใจเพียงพอ บาดแผลในวัยเด็กทำให้เธอไม่มีความผูกพันกับครอบครัว เมื่อเรียนจบเธอก็เลือกที่จะอยู่ปักกิ่งกับคนรัก แม้ครอบครัวจะไม่ยินยอมแต่เธอก็ดิ้นรนจะแต่งงานเพราะเชื่อมั่นในตนเองและในความรัก หมิ่นมินมีเพื่อนรักชื่อ ฉินจื่อซินที่ช่วยเหลือเธอทุกอย่างและหางานให้เมื่อเธอคลอດลูก ด้วยความมั่นใจในตนเองและความทะเยอทะยาน ทำให้เธอมีหน้าที่การงานที่ดีและมั่นคง เธอเป็นพนักงานที่มีความอดทนและทำงานดีเสมอมา จนได้เลื่อนขั้นเป็นหัวหน้า แต่เมื่อเธอตั้งครรภ์และแพ้ท้องหนัก ทำให้เธอต้องลาออกจากงานสำหรับความสัมพันธ์กับอยู่ตง ทั้งสองคนรู้จักกันตั้งแต่เรียนมหาวิทยาลัยและมีความรักที่มั่นคงต่อกัน แต่เมื่อเธอตั้งครรภ์ อยู่ตงก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป สนใจแต่ลูกไม่สนใจหมิ่นมิน ความรู้สึกของหมิ่นมินเริ่มเปลี่ยนเป็นความโกรธแค้นและโมโหร้ายเมื่อเธอน้อยใจที่อยู่ตงไม่สนใจเธอเลย หมิ่นมินเป็นตัวละครที่มีหลายอารมณ์ความรู้สึก ทั้งรัก อ่อนโยน เมตตา โกรธ และน้อยใจ เธอไม่ได้เป็นคนอารมณ์ร้ายจากตั้งแต่แรก แต่กลายเป็นคนที่มีอารมณ์แปรปรวนเพราะความเปลี่ยนแปลงของอยู่ตงและการไม่สนใจจากสามี

ส่วนในการใช้ชีวิต หมิ่นมินไม่กล้าเสี่ยงกับสิ่งใด เธอยึดถือความมั่นคงเป็นหลักและไม่กล้าเปลี่ยนงานหรือคนรักบ่อย ๆ เธอเป็นคนตั้งใจทำงานและหวังว่าสักวันบริษัทจะเห็นคุณค่าในตัวเธอ หมิ่นมินยังรักสวยรักงาม ชอบแต่งตัวเพื่อให้อยู่ตงพอใจในตัวเธอ เธอเป็นเหมือนผู้หญิงทั่วไปที่หวังสวย รักสวยรักงาม ศรัทธาในความรัก และยึดมั่นในความมั่นคงในชีวิต ในเรื่องของความเป็นเมียและแม่ หมิ่นมินต้องรับภาระหน้าที่ดูแลลูกและบ้านไปโดยปริยาย ทำให้หมดโอกาสออกไปทำงานนอก

บ้าน ไม่มีอิสระในการใช้ชีวิตเช่นแต่ก่อน เมื่อหมิ่นมินมีลูกชายชื่อหยูซี เธอต้องรับบทบาทเป็นแม่บ้าน เต็มตัว ต้องลาออกจากการและใช้ชีวิตในการเลี้ยงดูลูก ทำงานบ้าน และรอสามีกลับจากที่ทำงาน ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“หลังจากหยูซีเกิด พื้นที่ชีวิตของฉัน แออัดเหมือนกับรถไฟใต้ดิน
เวลาคนแน่นในชั่วโมงเร่งด่วนไม่มีช่องว่างแม้สักนิดเดียว...”

(ชวนหนี, 2562, หน้า 9)

“ความคิดที่จะหนี ฟุ้งกระโดดเอามาอีกครั้งความคิดใดที่เก็บกดไว้
นานเกินไปก็เหมือนคนที่ถูกจับก้นน้ำก่อนจะหายใจไม่ออกยอมต้องคืนรณจน
เหือกสุดท้าย...”

(ชวนหนี, 2562, หน้า 10)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า หมิ่นมินเป็นผู้หญิงที่ต้องเสียสละอิสระและความฝันของตนเองเพื่อรับภาระหน้าที่ในการดูแลครอบครัว เมื่อเธอมีลูกชายชื่อหยูซี หมิ่นมินต้องลาออกจากการและกลายเป็นแม่บ้านเต็มตัว การเปรียบเทียบชีวิตของเธอ ชี้ให้เห็นถึงความอัดอัดและข้อจำกัดในชีวิตประจำวันของเธอ ความกดดันและความเครียดที่หมิ่นมินต้องเผชิญ ความคิดที่จะหนีจากภาระหน้าที่เหล่านี้ฟุ้งกระโดดขึ้นมาอีกครั้ง เปรียบเสมือนคนที่ถูกจับก้นน้ำ ซึ่งต้องคืนรณเพื่อหายใจในเหือกสุดท้าย การเปรียบเทียบนี้สื่อถึงความรู้สึกที่หมิ่นมินต้องเก็บกดความปรารถนาที่จะมีอิสระและความสุขในชีวิตไว้เป็นเวลานาน ในขณะที่เดียวกัน หมิ่นมินยังคงยึดมั่นในความรักและความมั่นคงในชีวิต เธอไม่กล้าเสี่ยงกับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ และยึดถือความมั่นคงเป็นหลัก แม้ว่าเธอจะต้องเผชิญกับความท้าทายและความยากลำบากในการเป็นแม่และเมีย แต่เธอยังคงทำหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด

ความรู้สึกของหมิ่นมินถูกบรรยายอย่างชัดเจนในเรื่องนี้ เธอถูกจำกัดพื้นที่ภายในบ้าน ต้องรับภาระหน้าที่เลี้ยงลูกฝ่ายเดียว และต้องเผชิญกับชีวิตซิมเศร้ายหลังแต่งงาน เธอเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องเสียสละเพื่อครอบครัว แม้จะเป็นผู้หญิงที่มีความสามารถหาเลี้ยงตนเองได้ แต่กลับต้องมารับหน้าที่ดูแลลูกและไม่ได้มีอิสระในชีวิต หมิ่นมินเป็นตัวละครที่สะท้อนภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่เสียสละเพื่อครอบครัวอย่างชัดเจน ความท้องและการออกลูกเป็นช่วงเวลาที่ยุติธรรมต้องเผชิญกับความโดดเดี่ยวและการสูญเสียอิสระ หมิ่นมินต้องคลานไปในอุโมงค์มืด ๆ ที่ไม่มีแสงสว่างปลายทาง ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ผู้ชายไม่เคยต้องเผชิญ ผู้หญิงอย่างหมิ่นมินต้องแบกรับภาระหน้าที่ในครอบครัว ทั้งดูแลลูกและบ้านอย่างทุ่มเท ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่กล่าวว่า

“การท่องเที่ยวและการออกลูกเป็นช่วงเวลาสำหรับผู้หญิงโดดเดี่ยวที่สุด ที่แรกก็ดูดีเหมือนทางเดินที่ไปรอยด้วยกิลิปกุหลาบ แต่จู่ ๆ ก็ไม่กลายเป็นเรื่องไม่สบาย เหมือนกับเข้าไปในอุโมงค์มืด ๆ มีแต่ผู้หญิงเท่านั้นที่จะต้องคลานคลำทางไปในอุโมงค์ที่มองไม่เห็นแสงสว่างปลายทาง การคลานอยู่อย่างนั้นทำให้หมดแรงไปได้ง่าย ตลอดชีวิตของผู้ชายไม่มีวันที่จะต้องคลานเข้าไป และในชีวิตผู้ชายไม่มีทางผ่านมืด ๆ แต่อย่างไร”

(ชวนหนี, 2562, หน้า 72)

คำประพันธ์ข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าหมิ่นมินเป็นผู้หญิงที่เสียสละเพื่อครอบครัวได้อย่างลึกซึ้งและชัดเจน การท่องเที่ยวและการออกลูกเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ที่ต้องเผชิญกับความโดดเดี่ยวและความท้าทายทางอารมณ์และร่างกาย ที่แรกการตั้งครอกอาจดูเหมือนทางเดินที่ไปรอยด้วยกิลิปกุหลาบ แสดงถึงความสุขและความตื่นเต้นในช่วงแรก แต่เมื่อเวลาผ่านไป การท่องเที่ยวกลับกลายเป็นเรื่องที่ยากลำบากเหมือนการเดินทางผ่านอุโมงค์มืดที่ไม่มีแสงสว่างปลายทาง การเปรียบเทียบนี้ชี้ให้เห็นถึงความยากลำบากและความโดดเดี่ยวที่หมิ่นมินต้องเผชิญ มีแต่ผู้หญิงเท่านั้นที่ต้องคลานคลำทางไปในอุโมงค์ที่มืดมิด ซึ่งสื่อถึงความทรมานและความอดทนที่ต้องมีในการเป็นแม่ การคลานอยู่อย่างนั้นทำให้หมดแรงไปได้ง่าย แสดงถึงความเหนื่อยล้าและความท้อแท้ที่ต้องเผชิญเพียงลำพัง ตรงข้ามกับผู้ชายที่ไม่มีวันที่จะต้องเผชิญกับประสบการณ์เช่นนี้ ซึ่งสะท้อนถึงความไม่เท่าเทียมในการแบ่งภาระและหน้าที่ในครอบครัว หมิ่นมินต้องรับภาระหน้าที่ดูแลลูกและบ้านทั้งหมด แม้เธอจะมีความสามารถและความมั่นใจในตนเอง แต่กลับต้องเสียสละความสุขและความก้าวหน้าในชีวิตเพื่อครอบครัว

ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรมของตัวละครหญิง “หมิ่นมิน” ในเรื่องความรักใจจะไม่ปวดร้าว สะท้อนให้เห็นผู้หญิงชาวจีนที่เสียสละเพื่อครอบครัวอย่างลึกซึ้งและชัดเจน หมิ่นมินแสดงถึงความทรมานและความอดทนในการรับภาระหน้าที่ดูแลลูกและบ้าน แม้เธอจะมีความสามารถและความมั่นใจในตนเอง แต่กลับต้องละทิ้งความฝันและอิสรภาพส่วนตัวเพื่อรับบทบาทแม่บ้านเต็มตัว คำประพันธ์ที่เปรียบเทียบชีวิตของเธอเหมือนการเดินทางในอุโมงค์มืดหรือรถไฟใต้ดินที่แออัด แสดงถึงความอัดอั้นและความกดดันที่เธอต้องเผชิญ หมิ่นมินเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องเสียสละความสุขส่วนตัวและความก้าวหน้าในชีวิตเพื่อความมั่นคงและความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมและความท้าทายที่ผู้หญิงชาวจีนต้องเผชิญในช่วงเวลานั้น

จากการศึกษาภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ผู้หญิงชาวจีนที่เสียสละเพื่อครอบครัว สรุปได้ว่าผู้หญิงเหล่านี้เป็นตัวแทนของความเข้มแข็ง ความอดทน และความเสียสละที่ลึกซึ้ง พวกเขาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการรับมือกับความท้าทายและความยากลำบากในชีวิตด้วยความสงบและมีสติ แม้จะต้องเผชิญหน้ากับความสูญเสียและความเจ็บปวด

พวกเธอยังคงมุ่งมั่นที่จะปกป้องและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัวของตนเอง ตัวอย่างตัวละครหญิงอีกคนหนึ่งคือ “คุณยาย” ในเรื่องนารินครา ซึ่งแสดงถึงความเข้มแข็ง ความเฉลียวฉลาด และความเมตตา แม้จะต้องแบ่งบ้านของตนเองและสูญเสียสามีและลูก คุณยายยังคงดูแลครอบครัวและส่งเสริมให้ลูกชายของเธอเติบโตขึ้นเป็นคนที่มีเกียรติและจิตใจที่กว้างขวาง การแสดงออกของเธอไม่เพียงแต่เป็นการสะท้อนถึงความอดทนและความเข้มแข็งเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความเอื้ออาทรและความเข้าใจที่ลึกซึ้งต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต ส่วนตัวอย่างตัวละครหญิง “หมิ่นมิน” ในเรื่อง “ความรักใคร่จะไม่ปวดร้าว” แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความเสียสละที่ลึกซึ้งเช่นเดียวกัน เมื่อเธอมีลูกชายชื่อหู่ซี หมิ่นมินต้องลาออกจากงานและกลายเป็นแม่บ้านเต็มตัว ใช้ชีวิตในการเลี้ยงดูลูกทำงานบ้าน และรอสามีกลับจากที่ทำงาน แม้เธอจะมีความสามารถและความมั่นใจในตนเอง แต่กลับต้องเสียสละความอิสระและความก้าวหน้าในชีวิตเพื่อครอบครัว หมิ่นมินต้องเผชิญกับความอึดอัดและความกดดันในชีวิตประจำวัน แต่ยังคงมุ่งมั่นในการทำหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด ผู้หญิงเหล่านี้มักจะประสบกับความท้าทายทางอารมณ์และจิตใจที่สำคัญ แต่พวกเธอยังคงแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว พวกเธอมุ่งมั่นที่จะรักษาความสมดุลและความเป็นอยู่ที่ดีในครอบครัวของตน การเสียสละเพื่อครอบครัวของพวกเธอแสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางจิตใจและการให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์และความรักในครอบครัว นี่คือคุณสมบัติที่สำคัญและสะท้อนถึงความสำคัญของครอบครัวในสังคมจีน และยังเป็นการยืนยันความเชื่อที่ว่า แม้ในสถานการณ์ที่ยากลำบากและท้าทายที่สุด ความเสียสละและความรักที่มีต่อครอบครัวยังคงเป็นพลังที่มีคุณค่าและส่งผลกระทบต่อชีวิตที่ยั่งยืนต่อชีวิตของผู้คน

บทที่ 4

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของ ตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีน

ในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนที่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ดำเนินการแปลไว้ ตัวละครหญิงชาวจีนถูกสร้างขึ้นมาเป็นภาพลักษณ์ที่สะท้อนถึงความลึกซึ้งและความซับซ้อนของสังคมวัฒนธรรมจีน ผ่านการเล่าเรื่องที่มีความหลากหลาย ตัวละครเหล่านี้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่หลากหลายกับสังคมวัฒนธรรมจีน ทั้งในแง่ของขนบธรรมเนียมประเพณี สภาพความเป็นอยู่ และการเปลี่ยนแปลงทางความคิด ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับขนบธรรมเนียมประเพณี

พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละครหญิงชาวจีนในวรรณกรรมกับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมจีนด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การยึดถือเคร่งครัดในประเพณี

การยึดถือเคร่งครัดในประเพณีหมายถึงการที่ตัวละครหญิงในวรรณกรรมแสดงคุณสมบัติหรือพฤติกรรมที่สะท้อนถึงค่านิยมและประเพณีที่มีอยู่ในสังคมและวัฒนธรรมนั้น ๆ (Chen, 2560) การยึดถือเคร่งครัดในประเพณีในสังคมวัฒนธรรมจีนสะท้อนถึงความเคารพและการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมที่ถ่ายทอดมายาวนาน ซึ่งมีผลต่อภาพลักษณ์และบทบาทของผู้หญิงในสังคม ตัวละครหญิงในวรรณกรรมจีนมักถูกนำเสนอในบทบาทที่สอดคล้องกับค่านิยมแบบดั้งเดิม เช่น การเป็นภรรยาและแม่ที่ดี การยึดถือเคร่งครัดในประเพณีไม่เพียงแต่เป็นการรักษาความเสถียรภาพและความเคารพในสังคมเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความต้องการในการรักษาวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ การยึดถือเคร่งครัดในประเพณีในสังคมจีนเป็นสัญลักษณ์ของความเคารพและความภักดีต่อความคิดและวิถีชีวิตที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งมีผลต่อการกำหนดบทบาททางสังคมของผู้หญิงและการเห็นคุณค่าในตนเอง

การยึดถือเคร่งครัดในประเพณีในวรรณกรรมจีนที่แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้นำเสนอความลึกซึ้งและความเข้มงวดของวัฒนธรรมจีนผ่านตัวละครหญิงที่ยึดมั่นในประเพณีและค่านิยมดั้งเดิมด้วยความเคารพอย่างลึกซึ้ง ตัวอย่างที่โดดเด่นคือตัวละคร “คุณยาย” ในเรื่องนารีนคร ซึ่งเป็นแบบอย่างของผู้หญิงที่รักษา

ประเพณีอย่างมั่นคงและเข้มงวด ไม่ว่าจะเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายหรือความเปลี่ยนแปลงในสังคมก็ตาม คุณยายไม่เพียงแต่รักษาค่านิยมเหล่านี้ไว้ภายในตนเองและครอบครัวเท่านั้น แต่ยังส่งต่อพวกมันไปยังรุ่นลูกหลานด้วยความหวังว่าจะรักษาวัฒนธรรมและประเพณีเหล่านั้นไว้คงทนต่อไป การเล็งดูและคำสั่งสอนของเธอซึ่งมีพื้นฐานมาจากความเคารพและความเชื่อมั่นในประเพณีดั้งเดิมนั้น เป็นการสื่อสารถึงความมุ่งมั่นและความยืดหยุ่นในการปรับตัวระหว่างความเชื่อดั้งเดิมกับความความเป็นไป ในสังคมปัจจุบันอย่างลงตัว

ประเพณีและค่านิยมดั้งเดิมในสังคมจีนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงในสังคม การเคารพผู้ใหญ่ การรักษาความสมบูรณ์ของครอบครัว และการปฏิบัติตามหน้าที่ทางสังคมที่กำหนดไว้ เป็นค่านิยมที่ถูกยึดถืออย่างแข็งแกร่งและถูกสอนให้แก่รุ่นลูกหลานด้วยความเคารพอย่างสูงสุด ตัวอย่างตัวละคร “คุณยาย” ในเรื่องนี้ทำหน้าที่เป็นผู้รักษาและผู้ถ่ายทอดประเพณีเหล่านี้ ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงถึงความเชื่อมั่นและการยึดมั่นในวิถีชีวิตที่มีมายาวนานเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการรักษาความต่อเนื่องของวัฒนธรรมและประเพณีที่เธอเชื่อมั่น การกระทำและวิถีชีวิตของเธอเป็นการสะท้อนถึงความเข้มแข็งและความอดทนของผู้หญิงในยุคหนึ่ง และยังเป็นที่ยืนยันความต้องการรักษาความต่อเนื่องของวัฒนธรรมและประเพณีที่เธอเชื่อมั่น

ในทางกลับกัน ตัวละครหญิงเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นถึงความอ่อนไหวและความประจบประแจงในสถานการณ์ที่ประเพณีอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตส่วนตัวของเธอ ตัวอย่างตัวละคร “คุณยาย” ที่ต้องรักษาความเข้มแข็งและความสมดุลระหว่างการยึดถือเคร่งครัดในประเพณีกับการปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่เพียงแต่แสดงถึงความสามารถในการรักษาความเสถียรภาพของตนเองและครอบครัวเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความอ่อนไหวในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม การแสดงออกถึงความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีนี้เป็นการสะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับตัวและความยืดหยุ่นที่ผู้หญิงในสังคมจีนต้องมีเพื่อให้เข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การยึดมั่นในความเชื่อและการปรับตัวเข้ากับสภาพใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการอยู่รอดและการเจริญเติบโตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และนี่ไม่เพียงแต่เป็นการสะท้อนถึงบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและการปรับตัวที่จำเป็นสำหรับทุกคนเพื่อให้เข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

สรุปได้ว่า ประเพณีและค่านิยมดั้งเดิมในสังคมจีนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงในสังคม การเคารพผู้ใหญ่ การรักษาความสมบูรณ์ของครอบครัว และการปฏิบัติตามหน้าที่ทางสังคมที่กำหนดไว้ เป็นค่านิยมที่ถูกยึดถืออย่างแข็งแกร่งและถูกสอนให้แก่รุ่นลูกหลานด้วยความเคารพอย่างสูงสุด การแสดงออกถึงความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีนี้เป็นการสะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับตัวและความยืดหยุ่นที่ผู้หญิงในสังคมจีนต้องมีเพื่อให้เข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การยึดมั่นในความเชื่อและการปรับตัวเข้ากับสภาพใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการ

อยู่รอดและการเจริญเติบโตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และนี่ไม่เพียงแต่เป็นการสะท้อนถึงบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและการปรับตัวที่จำเป็นสำหรับทุกคนเพื่อให้เข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

2. การปรับตัวและการทำทนายประเพณี

การปรับตัวและการทำทนายประเพณีหมายถึงการที่ตัวละครหญิงแสดงการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือการทำทนายความคิดเห็นและค่านิยมที่เป็นที่ยอมรับในสังคม (Nguyen & Tran, 2562) การปรับตัวและการทำทนายประเพณีในสังคมวัฒนธรรมจีนแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในบทบาทและสถานะของผู้หญิงในยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักแสดงให้เห็นถึงการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง โดยมีการทำทนายกฎเกณฑ์และข้อจำกัดที่สังคมกำหนด เช่น การทำทนายต่อความเชื่อแบบดั้งเดิมเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิง การปรับตัวและการทำทนายประเพณีเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความเข้มแข็งและอิสระของผู้หญิง แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในสังคมที่กำลังพัฒนา การปรับตัวเหล่านี้เป็นการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ และเป็นการสร้างบทบาทใหม่ ๆ ที่ส่งเสริมความเท่าเทียมและอิสระส่วนบุคคล

การปรับตัวและการทำทนายต่อประเพณีเดิมในวรรณกรรมจีนที่แปลโดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สะท้อนถึงความยืดหยุ่นและความกล้าหาญของตัวละครหญิงในการปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างที่โดดเด่นคือตัวละคร “เสี่ยวช่วยจื่อ” ในเรื่องหมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า ซึ่งถูกนำเสนอในฐานะตัวแทนของการทำทนายต่อระเบียบและประเพณีเดิม ๆ ในสังคมจีน ความกล้าหาญและความเข้มแข็งของเธอไม่เพียงเป็นการประกาศถึงความ เป็นอิสระของตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงความต้องการที่จะก้าวข้ามข้อจำกัดที่ถูกกำหนดโดยสังคม การกระทำของเธอเป็นการประกาศถึงสิทธิและเสรีภาพใหม่ที่เธอและผู้หญิงคนอื่นๆ ในสังคมจีนพยายามที่จะบรรลุ ความเข้มแข็งและความกล้าหาญของเธอสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและบทบาทของผู้หญิง

ตัวอย่างตัวละคร “เสี่ยวช่วยจื่อ” แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวและการทำทนายต่อความคิดและประเพณีดั้งเดิมในสังคมจีนที่มีลักษณะเป็นอนุรักษนิยมและมีโครงสร้างที่ชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทของเพศ ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ตัวละครดังกล่าวไม่เพียงแสดงถึงการตอบสนองต่อความต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเองเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความท้าทายต่อค่านิยมและประเพณีดั้งเดิมที่อาจจำกัดความสามารถและบทบาทของผู้หญิง การกระทำของเธอทั้งเป็นการยกระดับบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในสังคมจีน ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจและเปิดทางให้ผู้หญิงคนอื่นๆ ได้เดิน

ตาม เธอเป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่ใช้ความเข้มแข็งและความกล้าหาญในการสร้างเส้นทางใหม่สำหรับตนเองและสร้างเอกลักษณ์ที่โดดเด่นซึ่งไม่ตามแบบฉบับดั้งเดิมที่สังคมกำหนด

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในสังคมจีน ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างมากต่อบทบาทและสถานภาพของผู้หญิง ตัวละครหญิงที่ปรับตัวและท้าทายต่อประเพณีดั้งเดิมแสดงให้เห็นถึงการต่อสู้และความพยายามในการกำหนดตัวตนและสถานภาพของตนเองในโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การกระทำของพวกเธอไม่เพียงเป็นการต่อสู้เพื่อสิทธิและความเท่าเทียมของผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงแนวคิดใหม่ ๆ ที่กำลังเติบโตในสังคมจีน การท้าทายเหล่านี้ไม่เพียงมีผลต่อตัวละครเหล่านั้นเอง แต่ยังมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ส่งเสริมการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมและสังคมจีน และเป็นการแสดงถึงความสามารถของผู้หญิงในการมีบทบาทที่สำคัญและมีอิทธิพลในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป

สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในสังคมจีน ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ส่งผลกระทบต่ออย่างมากต่อบทบาทและสถานภาพของผู้หญิง ตัวละครหญิงที่ปรับตัวและท้าทายต่อประเพณีดั้งเดิมแสดงให้เห็นถึงการต่อสู้และความพยายามในการกำหนดตัวตนและสถานภาพของตนเองในโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การกระทำของพวกเธอไม่เพียงเป็นการต่อสู้เพื่อสิทธิและความเท่าเทียมของผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงแนวคิดใหม่ ๆ ที่กำลังเติบโตในสังคมจีน การท้าทายเหล่านี้ไม่เพียงมีผลต่อตัวละครเหล่านั้นเอง แต่ยังมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ส่งเสริมการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมและสังคมจีน และเป็นการแสดงถึงความสามารถของผู้หญิงในการมีบทบาทที่สำคัญและมีอิทธิพลในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป

3. ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณี

ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีหมายถึงการแสดงออกถึงความแข็งแกร่งทางอารมณ์หรือจิตใจของตัวละครหญิง พร้อมกับการยอมรับและแสดงออกถึงความอ่อนไหวทางอารมณ์ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง (Kim, 2561) ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีของตัวละครหญิงในวรรณกรรมจีนสะท้อนถึงความซับซ้อนและความลึกซึ้งของบทบาทและประสบการณ์ของผู้หญิงในสังคม ตัวละครเหล่านี้มักจะมีการแสดงออกถึงความเข้มแข็งทางจิตใจและความสามารถในการเผชิญหน้ากับความท้าทายหรือความยากลำบาก พร้อมทั้งการแสดงออกถึงความอ่อนไหวและความเปราะบางในด้านอารมณ์ ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความมั่นคงทางอารมณ์และความสามารถในการปรับตัว แต่ยังแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของความรู้สึกและประสบการณ์ทางอารมณ์ของผู้หญิงในสังคม ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีเป็นลักษณะที่ทำให้ตัวละครมีความน่าเชื่อถือและมีมิติทางอารมณ์ที่ซับซ้อน สะท้อนถึงความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงและความสามารถในการเอาชนะความท้าทายที่เผชิญในชีวิตประจำวัน

ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีของตัวละครหญิงในวรรณกรรมจีนที่แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความต่อสู้ในการรักษาค่านิยมและประเพณีในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงการตอบสนองทางอารมณ์ต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นรอบตัวพวกเธอ ตัวอย่างตัวละคร “มีเจีย” ในเรื่องนารินครา ไม่เพียงแต่แสดงถึงความเข้มแข็งในการรักษาคุณธรรมและประเพณีที่ถูกถ่ายทอดมาจากผู้รุ่นก่อนเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความอ่อนไหวและความเปราะบางต่อสถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตส่วนตัวของเธอ การรักษาสมดุลระหว่างความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีนี้เป็นเรื่องที่ทำนายและต้องการความสามารถในการปรับตัวอย่างมาก เธอต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายในการรักษาคุณธรรมและประเพณีที่ถูกถ่ายทอดมา ในขณะที่ยังต้องปรับตัวเข้ากับสภาพความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคม ความเข้มแข็งของเธอไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการยึดมั่นในค่านิยมดั้งเดิม แต่ยังเป็นการแสดงถึงความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจที่ไม่แน่นอน

การแสดงออกถึงความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีของตัวละครหญิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นส่วนสำคัญที่สะท้อนถึงความลึกของตัวละครและความซับซ้อนของสถานการณ์ทางสังคมที่พวกเธอต้องเผชิญ แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงความเปลี่ยนแปลงในบทบาทและสถานภาพของผู้หญิงในสังคมจีนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการรักษาค่านิยมและประเพณีในขณะเดียวกันก็ต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายและความไม่แน่นอนของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นี่เป็นการสะท้อนถึงความแข็งแกร่งภายในและความยืดหยุ่นของตัวละครเหล่านี้ ความสามารถในการเผชิญหน้ากับความท้าทายทั้งในการรักษาค่านิยมและการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญและต้องการความสามารถในการปรับตัวที่มีนัยสำคัญ

ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีของตัวละครหญิงในวรรณกรรมจีนไม่เพียงแต่เป็นการสะท้อนถึงสถานะและบทบาทของผู้หญิงในสังคมเท่านั้น แต่ยังเป็นการสื่อถึงความสามารถของผู้หญิงในการนำพาตนเองและครอบครัวผ่านสถานการณ์ที่ท้าทาย การรักษาความเป็นไปของประเพณีและค่านิยมในขณะที่ยังคงเปิดรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองเป็นการแสดงถึงความเข้มแข็งที่แท้จริง ความสามารถนี้ไม่เพียงแต่เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การชื่นชม แต่ยังเป็นแหล่งของแรงบันดาลใจสำหรับผู้อ่านในการเผชิญหน้ากับความท้าทายในชีวิตของตนเอง การแสดงออกถึงความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีนี้ ไม่เพียงแต่เป็นการสะท้อนถึงบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและการปรับตัวที่ต้องมีเพื่อให้เข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

สรุปได้ว่า การแสดงออกถึงความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีของตัวละครหญิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นส่วนสำคัญที่สะท้อนถึงความลึกซึ้งของตัวละครและความซับซ้อนของสถานการณ์ทางสังคมที่พวกเธอต้องเผชิญ แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงความเปลี่ยนแปลงในบทบาทและสถานภาพของผู้หญิงในสังคมจีนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการรักษาค่านิยมและประเพณีในขณะเดียวกันก็ต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายและความไม่แน่นอนของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นี่เป็นการสะท้อนถึงความแข็งแกร่งภายในและความยืดหยุ่นของตัวละครเหล่านี้ ความสามารถในการเผชิญหน้ากับความท้าทายทั้งในการรักษาค่านิยมและการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นสิ่งสำคัญและต้องการความสามารถในการปรับตัวที่มีนัยสำคัญ การรักษาค่านิยมไปของประเพณีและค่านิยมในขณะที่ยังคงเปิดรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองเป็นการแสดงถึงความเข้มแข็งที่แท้จริง ความสามารถนี้ไม่เพียงแต่เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การชื่นชม แต่ยังเป็นแหล่งของแรงบันดาลใจสำหรับผู้อ่านในการเผชิญหน้ากับความท้าทายในชีวิตของตนเอง การแสดงออกถึงความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีนี้ ไม่เพียงแต่เป็นการสะท้อนถึงบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและการปรับตัวที่ต้องมีเพื่อให้เข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสภาพความเป็นอยู่

พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนโดยสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงกับสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมและเศรษฐกิจในสังคมจีนด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่

การปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่หมายถึงความสามารถของตัวละครหญิงในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจที่พวกเธอประสบ (Lee & Park, 2563) การปรับตัวของตัวละครหญิงชาวจีนต่อสภาพความเป็นอยู่ในสังคมแสดงถึงความยืดหยุ่นและการตอบสนองต่อความท้าทายและโอกาสที่เกิดขึ้นในยุคที่เปลี่ยนแปลง ตัวละครเหล่านี้มักถูกนำเสนอในบทบาทที่พวกเธอต้องปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง หรือสังคม การปรับตัวนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความเป็นอยู่ที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ยังเป็นการเน้นย้ำถึงความสามารถของผู้หญิงในการเป็นผู้กำหนดชะตากรรมของตนเอง การปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่เป็นการแสดงถึงความอดทน ความเข้มแข็ง และความสามารถในการคิดค้นวิธีการใหม่ ๆ เพื่อเอาชนะความท้าทายที่เผชิญ

การปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่ในวาระกรรมเงินที่แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไม่เพียงแสดงถึงความสามารถของตัวละครหญิงในการปรับตัวเข้ากับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคมและเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงความสามารถในการรับมือและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนทางสังคมและเศรษฐกิจ ตัวอย่างตัวละคร “หลูเปยเหอ” และ “เจิงลิ่งเออร์” ในเรื่องมรดก แสดงถึงผู้หญิงที่มีความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์ที่ซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นความท้าทายทางเศรษฐกิจหรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พวกเธอไม่เพียงแต่มีบทบาทในฐานะของแม่บ้านหรือผู้ดูแลครอบครัวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเป็นผู้นำและผู้มีอิทธิพลในสังคม ซึ่งสะท้อนถึงความเปลี่ยนแปลงในความคาดหวังและบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีน

ความสามารถในการปรับตัวของตัวละครหญิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและความเข้มแข็งเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงถึงความรอบรู้และความเข้าใจในการจัดการกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตัวละครเหล่านี้ไม่เพียงแต่ตอบสนองต่อความต้องการและความท้าทายของสังคมในยุคปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงในบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีน พวกเธอสามารถเป็นทั้งผู้ดูแลครอบครัวและผู้นำในสังคมได้ ซึ่งสะท้อนถึงความเปลี่ยนแปลงในความคาดหวังและบทบาทของผู้หญิงในสังคม การปรับตัวและการเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการพัฒนาตนเองของตัวละครเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังเป็นการส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในวงกว้าง

การปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่ของตัวละครหญิงเหล่านี้ ไม่เพียงแต่เป็นการประกาศถึงความ เป็นอิสระและความสามารถของตนเองในการจัดการกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเท่านั้น แต่ยังเป็น การแสดงถึงความเปลี่ยนแปลงในค่านิยมและวิถีคิดของสังคม ตัวละครเหล่านี้ไม่เพียงแต่เอาชนะความท้าทายทางเศรษฐกิจและสังคมได้ แต่ยังเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงในความคิด และวิสัยทัศน์ของสังคมจีน การปรับตัวและการเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการพัฒนาตนเองของตัวละครเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังเป็น การส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในวงกว้าง การที่พวกเธอสามารถปรับตัวและเป็นผู้นำในสังคมได้ ไม่เพียงแต่เป็นการแสดง ถึงความเข้มแข็งของตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็น การส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในวงกว้าง ทำให้เกิดการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในสังคมจีน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการปรับตัวของตัวละครหญิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและความเข้มแข็งเท่านั้น แต่ยังเป็น การแสดงถึงความรอบรู้และความเข้าใจ ในการจัดการกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตัวละครเหล่านี้ไม่เพียงแต่ตอบสนองต่อความต้องการ และความท้าทายของสังคมในยุคปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงในบทบาทของ ผู้หญิงในสังคมจีน พวกเธอสามารถเป็นทั้งผู้ดูแลครอบครัวและผู้นำในสังคมได้ ซึ่งสะท้อนถึงความ

เปลี่ยนแปลงในความคาดหวังและบทบาทของผู้หญิงในสังคม การปรับตัวและการเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการพัฒนาตนเองของตัวละครเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังเป็นการส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในวงกว้าง

2. การตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคม

การตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคมหมายถึงวิธีที่ตัวละครหญิงตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคม ตัวอย่างเช่นการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมหรือการต่อต้านกฎเกณฑ์ทางสังคม (Patel & Jain, 2564) การตอบสนองของตัวละครหญิงชาวจีนต่อความท้าทายทางสังคมเป็นการสะท้อนถึงความต้องการและการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมและสิทธิในสังคมที่มีกีดกันสิทธิและบทบาทของผู้หญิง ตัวละครเหล่านี้มักจะต้องเผชิญกับข้อจำกัดและความไม่เท่าเทียมที่กำหนดโดยสังคม การตอบสนองต่อความท้าทายเหล่านี้มักจะเกี่ยวข้องกับการแสดงออกถึงความเป็นอิสระ ความกล้าหาญ และความเชื่อมั่นในตนเอง การตอบสนองนี้ไม่เพียงแต่เป็นการแสดงความคิดเห็นทางสังคมและการประท้วง แต่ยังเป็นการสร้างแบบอย่างและเส้นทางใหม่สำหรับผู้หญิงในยุคถัดไป

การตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคมในวรรณกรรมจีนที่แปลโดยสมเด็จพระ-กนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีความสำคัญในการแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งและความอดทนของตัวละครหญิงที่ต้องเผชิญกับความท้าทายที่หลากหลายในสังคม ตัวอย่างตัวละคร “มีเจีย” ในเรื่องนารินครา เป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับความไม่เท่าเทียมทางเพศและความยากจน การต่อสู้ของเธอไม่เพียงแต่แสดงถึงความเข้มแข็งและความอดทน แต่ยังเป็น การแสดงออกถึงความสามารถในการเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ยากลำบากในชีวิตของเธอ การเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความเข้มแข็งของตัวละครเท่านั้น แต่ยังเป็น การสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมและวิถีคิดของสังคมจีน

ตัวละครหญิงเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงจากการยอมรับความเป็นไปตามประเพณีสู่การเป็นผู้ท้าทายและเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่พวกเขาต้องเผชิญ ผ่านการต่อสู้และความเข้มแข็งของพวกเขา สังคมจึงเริ่มเปิดรับและเข้าใจถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางเพศและการให้โอกาสแก่ผู้หญิงในการเข้าถึงทรัพยากรและโอกาสที่เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ การต่อสู้ของตัวละครหญิงเหล่านี้ยังเป็นการสะท้อนถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ พวกเขาไม่เพียงแต่ต่อสู้เพื่อสิทธิและความเท่าเทียมของตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็น การต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้หญิงคนอื่นๆ ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาตนเอง การต่อสู้ของพวกเขาจึงไม่เพียงแต่เป็นการเอาชนะความท้าทายที่เผชิญ แต่ยังเป็น การสร้างแรงบันดาลใจและเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม

การตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคมเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการสะท้อนถึงความเข้มแข็งและความอดทนของตัวละครหญิงเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงถึงความต้องการของพวกเธอที่จะมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่ พวกเธอไม่เพียงแต่เป็นตัวแทนของความเปลี่ยนแปลงทางเพศในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนของความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและสังคมที่กว้างขึ้น การต่อสู้ของพวกเธอไม่เพียงแต่เป็นการเอาชนะความท้าทายที่เผชิญ แต่ยังเป็นการสร้างความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในสังคมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้หญิงคนอื่น ๆ ได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในสังคม การต่อสู้ของพวกเธอจึงไม่เพียงแต่เป็นการเอาชนะความท้าทายที่เผชิญ แต่ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจและเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม

สรุปได้ว่า ตัวละครหญิงเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงจากการยอมรับความเป็นไปตามประเพณีสู่การเป็นผู้ท้าทายและเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่พวกเธอต้องเผชิญ ผ่านการต่อสู้และความเข้มแข็งของพวกเธอ สังคมจึงเริ่มเปิดรับและเข้าใจถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางเพศและการให้โอกาสแก่ผู้หญิงในการเข้าถึงทรัพยากรและโอกาสที่เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ การต่อสู้ของตัวละครหญิงเหล่านี้ยังเป็นการสะท้อนถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ พวกเธอไม่เพียงแต่ต่อสู้เพื่อสิทธิและความเท่าเทียมของตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็นการต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้หญิงคนอื่น ๆ ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาตนเอง การต่อสู้ของพวกเธอจึงไม่เพียงแต่เป็นการเอาชนะความท้าทายที่เผชิญ แต่ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจและเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับการเปลี่ยนแปลงทางความคิด

พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงกับการเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงและบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีนด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของ

การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงหมายถึงการเปลี่ยนแปลงในวิถีคิดหรือทัศนคติของตัวละครหญิงที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมและวัฒนธรรมของพวกเธอ (Smith & Zhang, 2559) การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงในหมู่ผู้หญิงชาวจีนถูกแสดงออกผ่านตัวละครหญิงในวรรณกรรมที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและทัศนคติต่อบทบาทและสถานะของผู้หญิงในสังคม ตัวละครเหล่านี้มักจะมีการแสดงออกถึงความต้องการใน

การศึกษา การมีอาชีพ และการมีอิสระทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่ยังเป็นการแสดงถึงความเป็นไปได้ใหม่ๆ ที่เปิดกว้างสำหรับผู้หญิง การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงเหล่านี้เป็นการท้าทายต่อค่านิยมแบบดั้งเดิมและเป็นการสร้างพื้นที่ใหม่ในสังคมสำหรับผู้หญิงที่มีความคิดเปิดกว้างและมีความต้องการในการมีอิสระ ผู้หญิง

การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงในวรรณกรรมจีนที่แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีความสำคัญอย่างยิ่งในการแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพของผู้หญิงในสังคมจีน ตัวอย่างตัวละคร “หมิ่นมิน” ในเรื่องความรักใจจะไม่ปวดร้าว ได้เป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงที่มีความกล้าหาญและตั้งใจ ผ่านการทำลายความคิดแบบดั้งเดิมและการเริ่มต้นเส้นทางใหม่ของตนเอง การต่อสู้ของเธอไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของผู้หญิงในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในสังคมที่กำลังเกิดขึ้น การแสวงหาเสรีภาพส่วนบุคคลและการปรับบทบาทของตนเองเป็นสิ่งที่ผู้หญิงหลายคนในสังคมจีนเริ่มเข้าใจและทำตามอย่างมีเป้าหมายและมุ่งมั่น

การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับความรู้ถึงความเท่าเทียมทางเพศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากแบบดั้งเดิมไปสู่รูปแบบที่ทันสมัยและเปิดกว้างมากขึ้น ตัวอย่างตัวละคร “ไห่หยุน” และ “เหมยหลาน” ในเรื่องผีเสื้อ ได้แสดงถึงผู้หญิงที่มีการผันผวนระหว่างความคิดเก่าและใหม่ พวกเขาได้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในความคิดของผู้หญิงในสังคมจีน ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นการแสวงหาเสรีภาพส่วนบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการแสวงหาทางเลือกใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากค่านิยมและประเพณีดั้งเดิม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้เปิดประตูให้การตรวจสอบและการทบทวนถึงวิถีคิดและการดำเนินชีวิตที่เคยถูกยึดถือมายาวนานในสังคมจีน

การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงและทัศนคติเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นการเปิดทางให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมมากขึ้นในการกำหนดทิศทางของชีวิตและเส้นทางของตนเอง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีผลต่อตัวละครหญิงเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังมีผลต่อสังคมโดยรวม การเปลี่ยนแปลงในความคิดและทัศนคติของผู้หญิงได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงที่กว้างขึ้นในสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งสังคมและวัฒนธรรมในวงกว้าง การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงและทัศนคติเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในความคิดของผู้หญิงในสังคมจีนเท่านั้น แต่ยังเป็น การแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่กว้างขึ้นในสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งสังคมและวัฒนธรรมในวงกว้าง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้สร้างโอกาสและพื้นที่ใหม่ ๆ สำหรับผู้หญิงในสังคมจีนที่จะสามารถเข้าถึงและสร้างสรรค์การเปลี่ยนแปลงทั้งในชีวิตส่วนตัวและในระดับสังคมโดยรวม

สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ถึงความเท่าเทียมทางเพศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากแบบดั้งเดิมไปสู่รูปแบบที่ทันสมัยและเปิดกว้างมากขึ้น ซึ่งเป็นการแสวงหาเสรีภาพส่วนบุคคลและการแสวงหาทางเลือกใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากค่านิยมและประเพณีดั้งเดิม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้เปิดประตูให้การตรวจสอบและการทบทวนถึงวิถีคิดและการดำเนินชีวิตที่เคยถูกยึดถือมายาวนานในสังคมจีน การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงและทัศนคติเหล่านี้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งในสังคมจีน และเป็นการเปิดทางให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมมากขึ้นในการกำหนดทิศทางของชีวิตและเส้นทางของตนเอง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้สร้างโอกาสและพื้นที่ใหม่ ๆ สำหรับผู้หญิงในสังคมจีนที่จะสามารถเข้าถึงและสร้างสรรค์การเปลี่ยนแปลงทั้งในชีวิตส่วนตัวและในระดับสังคมโดยรวม

2. การเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคม

การเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคมหมายถึงการที่ตัวละครหญิงเผชิญหน้ากับและตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคม ตัวอย่างเช่นการเปลี่ยนแปลงทางเพศหรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีผลต่อตำแหน่งของพวกเธอ (García & López, 2561) การเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคมโดยตัวละครหญิงชาวจีนในวรรณกรรมเป็นการสะท้อนถึงความกล้าหาญและความเด็ดขาดในการเผชิญหน้ากับความไม่เท่าเทียมและความอยุติธรรมในสังคม ตัวละครเหล่านี้มักจะแสดงออกถึงความต้องการในการเปลี่ยนแปลงสถานะของตนเองและของผู้หญิงในสังคมโดยรวม การเผชิญหน้าเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมและความยุติธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความเข้มแข็ง ความอดทน และความเชื่อมั่นในตนเอง การเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคมเป็นการสร้างแรงบันดาลใจและเป็นแบบอย่างให้กับผู้หญิงรุ่นหลังในการต่อสู้เพื่อสิทธิและความเท่าเทียมในสังคม

การเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคมในวรรณกรรมจีนที่แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลกระทบโดยตรงต่อบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในสังคมจีน ตัวอย่างตัวละคร “เฟิงซุน” ในเรื่องนารีนครา เป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องประสบกับความท้าทายที่หลากหลาย โดยไม่เพียงแต่มีหน้าที่ในฐานะแม่บ้านและดูแลครอบครัวเท่านั้น แต่ยังคงต้องทำงานนอกบ้านและเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในสังคม การต่อสู้ของเธอไม่เพียงแต่เป็นการต่อสู้เพื่อตนเองและครอบครัวเท่านั้น แต่ยังเป็นการต่อสู้เพื่อสิทธิและโอกาสของผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคมด้วย

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นได้นำไปสู่ความท้าทายใหม่ ๆ สำหรับผู้หญิง ซึ่งรวมถึงการทำลายความคิดแบบดั้งเดิมและการสร้างเส้นทางใหม่สำหรับตนเองและผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม ตัวอย่าง “เฟิงซุน” แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในบทบาทของผู้หญิงจากการเป็นผู้ดูแลครอบครัวเป็นหลักไปสู่การเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในสังคม การทำงานนอกบ้านและการ

มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่สำคัญในชีวิตของตนเองและในสังคม ทั้งนี้ยังสะท้อนถึงความต้องการของผู้หญิงที่จะมีอิทธิพลและเสียงในการตัดสินใจที่สำคัญในชีวิตของตนเองและในสังคม

นอกจากนี้ การเผชิญหน้ากับความท้าทายเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการต่อสู้เพื่อสิทธิส่วนบุคคลของตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็นการต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่กว้างขึ้น การกระทำของตัวละครเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมและเสรีภาพของตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็น การต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลต่อผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม การเผชิญหน้ากับความท้าทายเหล่านี้แสดงถึงความกล้าหาญและความเป็นผู้นำที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีน ทำให้ผู้หญิงไม่เพียงแต่เป็นผู้รับแต่ยังเป็นผู้กำหนดทิศทางในชีวิตของตนเองและในสังคม การต่อสู้และความสำเร็จของตัวละครเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการยืนยันตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็น การเปิดทางให้ผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคมได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่

สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นได้นำไปสู่ความท้าทายใหม่ ๆ สำหรับผู้หญิง ซึ่งรวมถึงการทำลายความคิดแบบดั้งเดิมและการสร้างเส้นทางใหม่สำหรับตนเองและผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในบทบาทของผู้หญิงจากการเป็นผู้ดูแลครอบครัวเป็นหลักไปสู่การเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในสังคม การทำงานนอกบ้านและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่สำคัญในชีวิตของตนเองและในสังคม ทั้งนี้ยังสะท้อนถึงความต้องการของผู้หญิงที่จะมีอิทธิพลและเสียงในการตัดสินใจที่สำคัญในชีวิตของตนเองและในสังคม นอกจากนี้ การเผชิญหน้ากับความท้าทายเหล่านี้เป็นการต่อสู้เพื่อสิทธิส่วนบุคคลของตนเอง และเป็นการต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่กว้างขึ้น การกระทำของตัวละครเหล่านี้เป็นการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมและเสรีภาพของตนเอง และเป็นการต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลต่อผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม การเผชิญหน้ากับความท้าทายเหล่านี้แสดงถึงความกล้าหาญและความเป็นผู้นำที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีน ทำให้ผู้หญิงเป็นผู้กำหนดทิศทางในชีวิตของตนเองและในสังคม การต่อสู้และความสำเร็จของตัวละครเหล่านี้เป็นการยืนยันตนเอง และเป็นการเปิดทางให้ผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคมได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละครหญิงชาวจีนในวรรณกรรมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในยุคปฏิรูปและการเปิดประเทศ

การปฏิรูปและการเปิดประเทศของจีนในปี 1978 นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญทางเศรษฐกิจที่นำมาสู่การพัฒนาที่รวดเร็วและการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคมจีน รวมถึงบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมด้วย ในช่วงเวลานี้ ผู้หญิงจีนเริ่มได้รับโอกาสทางการศึกษาและการทำงานมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลทำให้ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวรรณกรรมและสื่อมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทที่เปลี่ยนไปในสังคมที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว (Brownell, 2543)

ตัวละครหญิงชาวจีนในวรรณกรรมต่าง ๆ เช่น “ไห่หยุน” และ “เหม่ยหลาน” สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ “ไห่หยุน” แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัวและความเข้มแข็งในการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ “เหม่ยหลาน” สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงจากผู้ดูแลบ้านมาเป็นผู้ทำงานนอกบ้าน แม้ว่าในช่วงแรกผู้หญิงอาจเผชิญกับความท้าทาย แต่การเปลี่ยนแปลงนี้ก็กลับกลายเป็นโอกาสในการพัฒนาตนเองและครอบครัว

สรุปได้ว่า การปฏิรูปและการเปิดประเทศของจีนได้เปลี่ยนแปลงบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคม ตัวละครในวรรณกรรมสะท้อนให้เห็นถึงการปรับตัวและการเผชิญหน้ากับความท้าทายที่มาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ซึ่งนำไปสู่โอกาสและการพัฒนาที่มากขึ้นสำหรับผู้หญิงในสังคมจีน นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังส่งผลให้ผู้หญิงสามารถมีบทบาทสำคัญในด้านการงานและการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมโดยรวม การเปลี่ยนแปลงในยุคปฏิรูปและการเปิดประเทศนี้ยังเป็นตัวอย่างที่ดีในการแสดงถึงความสามารถของผู้หญิงในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและการสร้างสรรค์อนาคตที่ดีกว่า

2. ผลกระทบของการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อบทบาทของผู้หญิง

การเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนตั้งแต่การปฏิรูปและการเปิดประเทศในปี 1978 ได้เปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีนอย่างมาก จากการที่เคยมีบทบาทหลักในครอบครัว ผู้หญิงจีนได้รับโอกาสในการเข้าทำงานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจและการขยายตัวของเมือง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีผลต่อบทบาทของผู้หญิงในด้านการงาน แต่ยังส่งผลต่อภาพลักษณ์และสถานะของผู้หญิงในสังคมด้วย การเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตและการเข้าถึงทรัพยากรมากขึ้น ซึ่งทำให้ผู้หญิงมีโอกาสพัฒนาตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น (Jiang, 2556)

ตัวละครหญิงเช่น “ชีวเทวิน” และ “เสี่ยวช่วยจื่อ” สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีน “ชีวเทวิน” เป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่สามารถก้าวเข้าสู่บทบาทของผู้นำในภาคธุรกิจได้สำเร็จ โดยการใช้ออกาสจากการเติบโตทางเศรษฐกิจในการพัฒนาธุรกิจของตนเอง ในขณะที่เดียวกัน “เสี่ยวช่วยจื่อ” แสดงให้เห็นถึงความท้าทายที่ผู้หญิงต้องเผชิญในการบาลานซ์บทบาทของการทำงานและครอบครัว แม้จะมีโอกาสมากขึ้นในการเข้าทำงาน แต่ผู้หญิงยังคงต้องรับผิดชอบหน้าที่ในครอบครัวเช่นเดียวกัน การเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้ผู้หญิงมีรายได้และสถานะทางสังคมที่ดีขึ้น แต่ก็มาพร้อมกับความท้าทายในการปรับตัวกับบทบาทใหม่ ๆ ที่ต้องเผชิญ

สรุปได้ว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมจีนอย่างมีนัยสำคัญ ตัวละครในวรรณกรรมแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในบทบาทของผู้หญิงที่สามารถเข้าถึงโอกาสใหม่ ๆ และการมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การเติบโตนี้ยังมาพร้อมกับความท้าทายในการปรับตัวและการสร้างสมดุลระหว่างบทบาทในครอบครัวและการทำงาน นอกจากนี้ ความสามารถของผู้หญิงในการปรับตัวและเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจยังเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง ผู้หญิงจึงเป็นพลังสำคัญที่ขับเคลื่อนการเติบโตและความก้าวหน้าของสังคมในยุคปัจจุบัน

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสื่อและการสื่อสาร

พระราชานิพนธ์แปลจากรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละครหญิงชาวจีนในวรรณกรรมกับกับสื่อและการสื่อสารด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อมวลชน

การนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการสร้างและสะท้อนภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมจีน สื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมากในการกำหนดบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิง โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม การวิเคราะห์เนื้อหาของสื่อมวลชนจะช่วยให้เราเข้าใจว่าภาพลักษณ์ของผู้หญิงถูกสร้างและนำเสนออย่างไรในบริบททางวัฒนธรรมและสังคมที่เปลี่ยนแปลง สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือที่มีพลังในการกำหนดมาตรฐานและค่านิยมทางสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิธีการที่ผู้หญิงถูกมองและปฏิบัติในสังคม (Sun & Wang, 2555)

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมเช่น “หมิ่นมิน” และ “มีเจีย” แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่สื่อมวลชนนำเสนอ “หมิ่นมิน” มักถูกนำเสนอในบทบาทของผู้หญิงที่เข้มแข็งและสามารถรับมือกับความท้าทายได้ ในขณะที่ “มีเจีย” ถูกนำเสนอในบทบาทของผู้หญิงที่มีความอ่อนโยนและมีความสามารถในการดูแลครอบครัว การนำเสนอภาพลักษณ์ที่หลากหลายนี้สะท้อนถึงความซับซ้อนและความหลากหลายของบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีน การที่สื่อมวลชนเลือกที่จะนำเสนอภาพลักษณ์แบบใดมีผลต่อการสร้างความเข้าใจและการยอมรับในสังคมที่มีต่อผู้หญิง

สรุปได้ว่า การนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมจีน ตัวละครในวรรณกรรมแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายในการนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิง ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในบทบาทของผู้หญิงในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ การนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อยังมีผลกระทบต่อวิธีการที่ผู้หญิงถูกมองและปฏิบัติในสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเข้าใจและการยอมรับในบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีน สื่อมวลชนจึงเป็นเครื่องมือที่มีอิทธิพลอย่างมากในการสร้างค่านิยมและมาตรฐานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเพศในสังคมจีน

2. ผลกระทบของสื่อใหม่ต่อบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิง

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการเกิดขึ้นของสื่อใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต และโซเชียลมีเดีย ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการที่ผู้หญิงถูกนำเสนอและรับรู้ในสังคมจีน สื่อใหม่ไม่เพียงแต่เป็นช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงสามารถแสดงออกและสร้างภาพลักษณ์ของตนเองได้อย่างอิสระมากขึ้น การใช้สื่อใหม่ช่วยให้ผู้หญิงมีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นและประสบการณ์ของตนเอง ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมจีน สื่อใหม่ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเผยแพร่และส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้หญิงในทางบวก การศึกษาผลกระทบของสื่อใหม่ต่อบทบาทของผู้หญิงจะช่วยให้เราเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมจีน (Yang, 2554)

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมเช่น “เฟิงซุน” และ “คุณยาย” แสดงให้เห็นถึงการใช้สื่อใหม่ในการเสริมสร้างบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิง “เฟิงซุน” ใช้สื่อใหม่ในการเผยแพร่ความรู้และเสริมสร้างบทบาทของตนในฐานะผู้นำชุมชน ในขณะที่ “คุณยาย” ใช้สื่อใหม่ในการสร้างความสัมพันธ์และสื่อสารกับคนรุ่นใหม่ การใช้สื่อใหม่ช่วยให้ผู้หญิงสามารถแสดงออกและมีส่วนร่วมในสังคมได้มากขึ้น

สรุปได้ว่า สื่อใหม่มีผลกระทบอย่างมากต่อบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมจีน ตัวอย่างของการใช้สื่อใหม่ในการสร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่หลากหลายและมีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้สะท้อนถึงความสามารถของผู้หญิงในการใช้สื่อใหม่เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาบทบาทของตนเองในสังคม นอกจากนี้ การเข้าถึงและการใช้สื่อใหม่ยัง

เป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพของผู้หญิงในการเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้พวกเธอสามารถมีส่วนร่วมและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาของสังคมได้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีนจากพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน โดยสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ “ความรักใดจะไม่ปวดร้าว” “หมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า” “นารินครา” “ผีเสื้อ” และ “มรกต” โดยเลือกตัวละครหญิงชาวจีนจำนวน 11 คนที่มีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง ตัวละครมีลักษณะโดดเด่นและสามารถสะท้อนสังคมวัฒนธรรมจีนได้ ตัวละครที่เลือกศึกษาได้แก่ “ไห่หยุน” “เหมยหลาน” และ “ซิวเหวิน” ในเรื่องผีเสื้อ “อาสะไถ่สอง” และ “เสี่ยวช่วยจื่อ” ในเรื่องหมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า “หมิ่นมิน” ในเรื่องความรักใดจะไม่ปวดร้าว “มีเจีย” “เฟิงซุน” และ “คุณยาย” ในเรื่องนารินครา “หลูเป่ยเหอ” และ “เจิงลิ่งเออร์” ในเรื่องมรกต จากการศึกษาสามารถอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์กับสังคมวัฒนธรรมจีน จึงสรุปได้ดังนี้

1. ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พบว่าสามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วง ได้แก่

1.1 ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม

1.1.1 ผู้หญิงชาวจีนแบบดั้งเดิม

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงชาวจีนแบบดั้งเดิมมักได้รับอิทธิพลจากค่านิยมและจริยธรรมแบบดั้งเดิมของสังคมจีน รวมถึงการยึดถือ “สามคล้อยตาม” สำนึกหน้าที่ต่อบิดา สามี และลูกชาย และ “สี่คุณธรรม” คือ กามคุณธรรม กามวาจา กามหน้าตา และกามการเรื้อน ตัวอย่างตัวละคร “คุณยาย” ในเรื่องนารินครา เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของผู้หญิงชาวจีนแบบดั้งเดิม ท่านเป็นผู้หญิงที่ยึดมั่นในจริยธรรมแบบดั้งเดิม สนับสนุนสามีและลูกชายอย่างเต็มที่ และเสียสละทุกสิ่งเพื่อครอบครัว

1.1.2 ผู้หญิงชาวจีนที่ผันผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงที่มีการผันผวนระหว่างแนวความคิดเก่าและใหม่มักเผชิญกับความขัดแย้งภายใน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในจีน พวกเขาต้องการหลุดพ้นจากข้อจำกัดและพันธนาการของความคิดเก่า แต่ยังคงมีการประนีประนอมกับความคิดเหล่านั้น ตัวอย่างตัวละคร “อาสะไถ่สอง” และ “เสี่ยวช่วยจือ” ในเรื่องหมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า เป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับความขัดแย้งระหว่างค่านิยมเก่าและใหม่ เช่น การแต่งงานตามประเพณีแบบดั้งเดิมกับการแสวงหาความรักและเสรีภาพส่วนบุคคล

1.1.3 ผู้หญิงชาวจีนที่รักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงที่มีความรักชาติและรักพรรคคอมมิวนิสต์อาจมีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในอุดมการณ์และความเชื่อทางการเมือง พวกเขาเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการปฏิรูปทางการเมืองในจีน ตัวอย่างตัวละคร “ไห่หยุน” ในเรื่องผีเสื้อ เป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่เป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีนที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป และเป็นสัญลักษณ์ของความหวังในการสร้างสังคมที่เท่าเทียมและยุติธรรมมากขึ้น

1.2 ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม

1.2.1 ผู้หญิงชาวจีนที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตน

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงชาวจีนที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตนมักมีการยึดมั่นในอุดมการณ์และความคิดของตนเองอย่างแรงกล้า แม้จะเผชิญกับความท้าทายหรือการต่อต้านจากสังคม พวกเขามักมีความเชื่อมั่นในแนวคิดของตนเองและพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อความเชื่อนั้น ตัวอย่างตัวละคร “ไห่หยุน” “เหมยหลาน” และ “ซิวเหวิน” ในเรื่องผีเสื้อ และ “เจิ้งลิ่งเอ้อ” ในเรื่องมรกต เป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่มีความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง และมีความกล้าหาญในการแสดงออกและต่อสู้เพื่อสิทธิและอุดมการณ์ของตนเอง

1.2.2 ผู้หญิงชาวจีนที่เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนตน

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงชาวจีนที่เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนตนอาจมีความเห็นแก่ตัว มุ่งเน้นไปที่ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก มีความยึดหยุ่นในการปรับตัวเข้ากับสภาพสังคม และอาจไม่ยึดถือค่านิยมเดิม ๆ ของสังคม ตัวอย่างตัวละคร “เหมยหลาน” ในเรื่องผีเสื้อ และ “หลูเปยเหอ” ในเรื่องมรกต เป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่มีการตัดสินใจและการกระทำที่มุ่งเน้นไปที่ผลประโยชน์ส่วนตนเป็นหลักในสถานการณ์ที่ตึงเครียดและเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

1.3 ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม

1.3.1 ผู้หญิงชาวจีนที่พึ่งพาตนเอง

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนสะท้อนให้เห็นว่าในช่วงเวลาหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ผู้หญิงชาวจีนเริ่มแสดงความเป็นอิสระและความสามารถในการพึ่งพาตนเองมากขึ้นในช่วงนี้ พวกเขาไม่เพียงแต่ดูแลครอบครัว แต่ยังมีบทบาทสำคัญในสังคมและการทำงาน เป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ส่งเสริมให้ผู้หญิงมีบทบาทที่สำคัญและมีอิสระมากขึ้น ตัวอย่างตัวละคร “มีเจี๋ย” และ “เฟิงซุน” ในเรื่องนารีนครา จากการเป็นแม่ม่ายที่ต้องดูแลครอบครัวในยามยากลำบาก เธอได้แสดงความเข้มแข็งและความพยายามในการพึ่งพาตนเอง

1.3.2 ผู้หญิงชาวจีนที่เสียสละเพื่อครอบครัว

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงในช่วงนี้ยังคงแสดงความเสียสละเพื่อครอบครัว แต่ในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเสียสละนี้ไม่เพียงแต่เป็นการยอมรับบทบาทดั้งเดิม แต่ยังรวมถึงการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดและความสุขของครอบครัวในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ตัวอย่างตัวละคร “อาสะไถ่สอง” ในเรื่องหมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า และ “คุณยาย” ในเรื่องนารีนครา เป็นตัวอย่างที่สะท้อนความเสียสละเพื่อครอบครัว โดยเธอได้เผชิญกับความยากลำบากหลายอย่าง แต่ยังคงสนับสนุนและดูแลครอบครัวในทุกสถานการณ์

2. ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีน

ในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้แก่

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับขนบธรรมเนียมประเพณี

พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละครหญิงชาวจีนในวรรณกรรมกับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมจีนด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1.1 การยึดถือเคร่งครัดในประเพณี

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักจะแสดงถึงการยึดถือเคร่งครัดในประเพณีและค่านิยมดั้งเดิมของสังคมจีน ซึ่งรวมถึงการเคารพผู้ใหญ่ การปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ทางสังคมที่กำหนดไว้ และการรักษาความสมบูรณ์ของครอบครัว ตัวอย่างตัวละคร “คุณยาย” ในเรื่องนารีนครา เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงผู้หญิงที่มีการยึดถือเคร่งครัดในประเพณีดั้งเดิมอย่างแข็งขัน ท่านมีบทบาทสำคัญในการรักษาค่านิยมและประเพณีของครอบครัว พร้อมทั้งสอนและถ่ายทอดค่านิยมเหล่านี้ให้กับรุ่นลูกหลาน

2.1.2 การปรับตัวและการท้าทายประเพณี

ในขณะเดียวกัน ตัวละครหญิงบางคนในวรรณกรรมก็แสดงถึงการปรับตัวและการท้าทายต่อประเพณีเดิม ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในจีน โดยเฉพาะในเรื่องของสิทธิและบทบาทของผู้หญิง ตัวอย่างตัวละคร “เสี่ยวช่วยจือ” ในเรื่องหมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงผู้หญิงที่ต้องปรับตัวในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง แม้เธอจะมาจากพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง แต่เธอก็แสดงถึงความพยายามที่จะทำความเข้าใจและปรับตัวเข้ากับโลกภายนอกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป

2.1.3 ความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณี

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักแสดงถึงความเข้มแข็งในการรักษาประเพณีและค่านิยม พร้อมทั้งแสดงความอ่อนไหวและความเปราะบางในสถานการณ์ที่ประเพณีเหล่านั้นอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตส่วนตัว ตัวอย่างตัวละคร “มีเจี๋ย” ในเรื่องนารีนครา เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับความท้าทายทางสังคมและเศรษฐกิจ แต่ยังคงรักษาคุณธรรมและประเพณีที่ถูกถ่ายทอดมา ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง เธอยังคงรักษาความเข้มแข็งและความอ่อนไหวภายใต้ประเพณีทางอารมณ์

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสภาพความเป็นอยู่
พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนโดยสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงกับสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมและเศรษฐกิจในสังคมจีนด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 การปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักแสดงถึงการปรับตัวและการตอบสนองต่อสภาวะทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป พวกเขาไม่เพียงแต่ในฐานะของแม่บ้านหรือผู้ดูแลครอบครัว แต่ยังรวมถึงการเป็นผู้นำและผู้มีอิทธิพลในสังคม ตัวอย่างตัวละคร “หลูเป่ยเหอ” และ “เจิงลิ่งเออร์” ในเรื่องมรกต เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงผู้หญิงมีความสามารถในการปรับตัวต่อสถานการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เธอทั้งสองต้องเผชิญกับความท้าทายที่มีความซับซ้อน แต่ทั้งสองสามารถเผชิญหน้าและเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ได้

2.2.2 การตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคม

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักต้องเผชิญกับความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับความไม่เท่าเทียมทางเพศ ความยากจน และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พวกเขาแสดงถึงการเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ผ่านความเข้มแข็งและความสามารถของตนเอง ตัวอย่างตัวละคร “มีเจี๋ย” ในเรื่องนารีนครา เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับความท้าทายทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความไม่เท่าเทียมทางเพศและความยากจน การต่อสู้ของเธอแสดงถึงความเข้มแข็งและความอดทนในการเผชิญหน้ากับ

สถานการณ์ที่ยากลำบาก

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับการเปลี่ยนแปลงทางความคิด

พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงกับการเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงและบทบาทของผู้หญิงในสังคมจีนด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.3.1 การเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิง

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงและทัศนคติที่เกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพของผู้หญิงในสังคม ซึ่งรวมถึงการรับรู้ถึงความเท่าเทียมทางเพศ การแสวงหาเสรีภาพส่วนบุคคล และการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากแบบดั้งเดิมไปสู่รูปแบบที่ทันสมัยและเปิดกว้างมากขึ้น ตัวอย่างตัวละคร “หมิ่นมิน” ในเรื่องความรักใดจะไม่ปวดร้าว เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงผู้หญิงที่มีความกล้าหาญในการทำทลายความคิดแบบดั้งเดิมและสร้างเส้นทางใหม่สำหรับตนเอง การต่อสู้ของเธอสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของผู้หญิงในสังคมจีน และตัวอย่างตัวละคร “ไห่หยุน” และ “เหม่ยหลาน” ในเรื่องผีเสื้อ เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงผู้หญิงที่มีการผันผวนระหว่างความคิดเก่าและใหม่ เธอทั้งสองแสดงถึงความเป็นอิสระและการแสวงหาเส้นทางใหม่ที่แตกต่างจากค่านิยมและประเพณีดั้งเดิม

2.3.2 การเผชิญหน้ากับความท้าทายทางสังคม

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักจะเผชิญหน้ากับความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงการทำทลายความคิดแบบดั้งเดิมและการสร้างเส้นทางใหม่สำหรับตนเองและผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม ตัวอย่างตัวละคร “เฟิงซุน” ในเรื่องนารีนครา เป็นตัวอย่างของผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับความท้าทายทางสังคม เช่น การเป็นแม่บ้านที่ต้องรับผิดชอบทั้งครอบครัวและการทำงานนอกบ้าน เธอแสดงถึงการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมและการรับรู้ถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในสังคม

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละครหญิงชาวจีนในวรรณกรรมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.4.1 การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในยุคปฏิรูปและการเปิดประเทศ

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักจะแสดงถึงการปรับตัวและการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในยุคปฏิรูปและการเปิดประเทศ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจทำให้ผู้หญิงได้รับโอกาสทางการศึกษาและการทำงานมากขึ้น ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวรรณกรรมและสื่อมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น สะท้อนถึงบทบาทที่เปลี่ยนไปในสังคมที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่น ตัวละคร “ไต่หยุน” และ “เหมยหลาน” แสดงถึงความสามารถในการปรับตัวและความเข้มแข็งในการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้

2.4.2 ผลกระทบของการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อบทบาทของผู้หญิง

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักจะแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในบทบาทของผู้หญิงที่ได้รับโอกาสในการทำงานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากขึ้น การเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้ผู้หญิงมีรายได้และสถานะทางสังคมที่ดีขึ้น ส่งผลให้พวกเธอสามารถเข้าถึงทรัพยากรและพัฒนาตนเองได้มากขึ้น การเติบโตนี้ยังมาพร้อมกับความท้าทายในการบาลานซ์บทบาทของการทำงานและครอบครัว เช่น ตัวละคร “ชีวเหวิน” และ “เสี่ยวช่วยจือ” แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในบทบาทของพวกเธอ

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสื่อและการสื่อสาร

พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละครหญิงชาวจีนในวรรณกรรมกับสื่อและการสื่อสารด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.5.1 การนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อมวลชน

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักจะแสดงถึงวิธีการที่สื่อมวลชนมีผลต่อการกำหนดและสะท้อนภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมจีน สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดมาตรฐานและค่านิยมทางสังคม ส่งผลให้ผู้หญิงถูกมองและปฏิบัติในสังคมอย่างไร การนำเสนอภาพลักษณ์ที่หลากหลายของผู้หญิงในสื่อมวลชนสะท้อนถึงความซับซ้อนและความหลากหลายของบทบาทของผู้หญิงในสังคม เช่น ตัวละคร “หมิ่นมิน” และ “มีเจี๋ย” แสดงถึงภาพลักษณ์ที่สื่อมวลชนนำเสนอผ่านบทบาทที่เข้มแข็งและอ่อนโยนตามลำดับ

2.5.2 ผลกระทบของสื่อใหม่ต่อบทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิง

ตัวละครหญิงในวรรณกรรมมักจะแสดงถึงการใช้สื่อใหม่ในการสร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่หลากหลายและมีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการเกิดขึ้นของสื่อใหม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงสามารถแสดงออกและสร้างภาพลักษณ์ของตนเองได้อย่างอิสระมากขึ้น เช่น ตัวละคร “เฟิงซุน” และ “คุนยาย” แสดงให้เห็นถึงการใช้สื่อใหม่ในการเสริมสร้าง

บทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิง การใช้สื่อใหม่เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาบทบาทของตนเองในสังคม

อภิปรายผล

1. ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สรุปได้ว่าภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนมีความหลากหลายและซับซ้อน และมีความสัมพันธ์กับค่านิยม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของผู้หญิงในสังคมจีนแต่ละยุคสมัย ตั้งแต่ก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรมจนถึงยุคปฏิรูปและเปิดประเทศ โดยได้มีการนำเสนอภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละช่วงเวลาสำคัญของประวัติศาสตร์จีน โดยเริ่มต้นจากช่วงก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรม ซึ่งตัวละครหญิงมักถูกนำเสนอในบทบาทแบบดั้งเดิม ที่สะท้อนถึงการยึดมั่นในค่านิยม “สามคล้อยตาม” และ “สี่คุณธรรม” ภาพลักษณ์เหล่านี้เน้นถึงความเคารพ ความเสียสละ และความภักดีที่ผู้หญิงมีต่อบิดาสามี และลูกชาย ในขณะเดียวกัน ก็มีการเริ่มต้นสะท้อนถึงความผันผวนระหว่างค่านิยมเก่าและใหม่ผ่านตัวละครที่เริ่มตั้งคำถามและท้าทายบทบาทและความคาดหวังที่สังคมกำหนดไว้ ในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรง ตัวละครหญิงในช่วงนี้สะท้อนภาพความขัดแย้งและความท้าทายที่เกิดขึ้นในสังคมจีน ซึ่งรวมถึงการเสียสละเพื่อความเชื่อและอุดมการณ์ส่วนบุคคล รวมถึงการยึดมั่นในอุดมการณ์ความคิดของตนเอง นอกจากนี้ยังมีการเผชิญหน้ากับความจำเป็นในการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ภาพลักษณ์เหล่านี้ยังรวมถึงการท้าทายต่อประเพณีและค่านิยมดั้งเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของสิทธิและบทบาทของผู้หญิง และช่วงหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม เป็นช่วงที่สังคมจีนเริ่มเปิดกว้างและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เป็นบวกมากขึ้นสำหรับผู้หญิง ตัวละครหญิงในช่วงนี้สะท้อนถึงการเป็นอิสระและการพึ่งพาตนเอง พวกเธอมีบทบาทที่สำคัญไม่เพียงแคในฐานะผู้ดูแลครอบครัว แต่ยังรวมถึงการมีบทบาทในสังคมและการทำงาน ความสามารถในการปรับตัวและการเผชิญหน้ากับความท้าทายทำให้ตัวละครหญิงเหล่านี้เป็นแบบอย่างของความเข้มแข็งและความสามารถในการนำพาชีวิตและครอบครัวผ่านยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลง โดยรวมแล้วภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน สะท้อนถึงกระบวนการต่อสู้ การปรับตัว และการเปลี่ยนแปลงของผู้หญิงในสังคมจีน ผ่านช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ตั้งแต่ยุคก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรมจนถึงยุคปฏิรูปและเปิดประเทศ แต่ละช่วงเวลาสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งในแง่ของสถานภาพสังคม

บทบาท และความคาดหวังที่สังคมมีต่อผู้หญิง ทั้งหมดนี้ไม่เพียงแค่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในจีนเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความเข้มแข็ง ความยืดหยุ่น และการเป็นผู้นำในการสร้างและปรับเปลี่ยนค่านิยมใหม่ ๆ ให้เข้ากับยุคสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yang Weiyang (2555) ที่พบว่าลักษณะตัวละครหญิงชาวจีนในนวนิยายไทยมีความคล้ายคลึงกับผู้หญิงจีนในสังคมจีน โดยเป็นเพศที่ถูกมองว่าอ่อนแอ เชื่อฟังผู้ใหญ่และสามี และมีความประพฤติดีที่ติดตามที่บรรพบุรุษได้สืบทอดมา ทั้งนี้สถานภาพของผู้หญิงในชีวิตและสังคมได้ถูกแบ่งออกเป็นด้านครอบครัว ด้านประกอบอาชีพ และด้านสังคม ซึ่งการมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัว เป็นผู้รับผิดชอบ ละเอียด รอบคอบ และเอาใจใส่ผู้ใหญ่มากกว่าผู้ชาย แสดงให้เห็นถึงคุณค่าและบทบาทที่สำคัญของผู้หญิงในสังคม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีน ในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีนทำให้เห็นความสัมพันธ์ของวรรณกรรมกับวัฒนธรรมและสังคมจีนในหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ด้านสภาพความเป็นอยู่ ด้านการเปลี่ยนแปลงทางความคิด ด้านการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ รวมถึงด้านสื่อและการสื่อสาร ความสัมพันธ์นี้สร้างภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่มีความหลากหลายและความซับซ้อน ตั้งแต่การยึดถือประเพณีและค่านิยมดั้งเดิมไปจนถึงการปรับตัวและท้าทายเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมและวัฒนธรรม ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ตัวละครหญิงสะท้อนถึงการยึดถือและการรักษาค่านิยมดั้งเดิมท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง พวกเธอมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดค่านิยมและประเพณีเหล่านี้ให้กับรุ่นหลัง แต่ในขณะเดียวกันก็มีตัวละครที่แสดงถึงการปรับตัวและการท้าทายต่อประเพณีเดิม ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในจีน ด้านสภาพความเป็นอยู่ ตัวละครหญิงแสดงถึงการปรับตัวและการตอบสนองต่อสภาวะทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป พวกเธอไม่เพียงแต่มีบทบาทในฐานะแม่บ้านหรือผู้ดูแลครอบครัว แต่ยังรวมถึงการเป็นผู้นำและผู้มีอิทธิพลในสังคม ซึ่งสะท้อนถึงความเข้มแข็งและความสามารถในการเอาชนะความท้าทายทางสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและบทบาทของผู้หญิง ตัวละครหญิงสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในความคิดและทัศนคติที่เกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพของผู้หญิงในสังคม ตัวละครเหล่านี้ไม่เพียงแต่แสดงถึงการรับรู้ถึงความเท่าเทียมทางเพศและการแสวงหาเสรีภาพส่วนบุคคล แต่ยังรวมถึงการเผชิญหน้ากับความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงการทำลายความคิดแบบดั้งเดิมและการสร้างเส้นทางใหม่สำหรับตนเองและผู้หญิงคนอื่น ๆ ในสังคม ด้านการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ตัวละครหญิงแสดงถึงการปรับตัวและการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงที่มาพร้อมกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พวกเธอไม่เพียงแต่ได้รับโอกาสทางการศึกษาและการทำงานมากขึ้น แต่ยังต้อง

เผชิญกับความท้าทายในการสร้างสมดุลระหว่างการทำงานและการดูแลครอบครัว ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว และในด้านสื่อและการสื่อสาร ตัวละครหญิงแสดงถึงการใช้สื่อมวลชนและสื่อใหม่ในการสร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้หญิงมีพื้นที่ในการแสดงความคิดและประสบการณ์ของตนเองมากขึ้น การใช้สื่อใหม่ยังเปิดโอกาสให้ผู้หญิงสามารถสร้างภาพลักษณ์ของตนเองได้อย่างอิสระและมีอิทธิพลในสังคมมากขึ้น โดยรวมแล้วความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงชาวจีนกับสังคมวัฒนธรรมจีนเป็นการสะท้อนถึงการเดินทางที่หลากหลายและซับซ้อนของผู้หญิงในสังคมจีน จากการยึดถือประเพณีไปจนถึงการปรับตัวและการท้าทายต่อเงื่อนไขทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและบทบาทของผู้หญิงในสังคม วรรณกรรมไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ แต่ยังเป็นเครื่องมือในการสำรวจและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเหล่านี้ในสังคมจีน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล ฤทธิ์รวมทรัพย์ (2558) ที่พบว่าพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีนในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สะท้อนถึงวิถีชีวิต ค่านิยม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ และประเพณีของจีน รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และการพัฒนาประเทศจีนอย่างก้าวกระโดด ทำให้ได้เรียนรู้ความคิด มีความเข้าใจสังคม และทำความเข้าใจการดำเนินชีวิตของกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมผ่านตัวละครในวรรณกรรม ในทำนองเดียวกัน ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโชคชัย บัณฑิตศิลาศักดิ์ (2542) ที่พบว่าเรื่องสั้นในนิตยสารช่อการะเกดได้สะท้อนภาพสังคมไทยในหลายด้าน การศึกษาทั้งสองเป็นตัวอย่างของการใช้วรรณกรรมเป็นเครื่องมือในการสะท้อนและตรวจสอบสังคม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ครอบครัว การเมือง การเศรษฐกิจ การศึกษา และศาสนา ทำให้เข้าใจมุมมองที่ซับซ้อนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคมในยุคสมัยต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

1.1 เพื่อการใช้ข้อมูลที่หลากหลาย รวมถึงความลึกของการวิเคราะห์ อาจมีการรวมข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ เช่น บทความวิจัย หนังสือประวัติศาสตร์ และสัมภาษณ์กับนักวิชาการเพื่อทำความเข้าใจภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจีนในแต่ละช่วงเวลา

1.2 เพื่อการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ อาจมีการสำรวจภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวรรณกรรมจีนกับวรรณกรรมจากภูมิภาคหรือประเทศอื่นเพื่อดูความแตกต่างและความคล้ายคลึงในการนำเสนอบทบาทของผู้หญิง

1.3 เพื่อการศึกษาซึ่งเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคม อาจมีการตรวจสอบผลกระทบของภาพลักษณ์ต่อการรับรู้และความคาดหวังของสังคมต่อผู้หญิงจริงในชีวิตประจำวัน โดยการสำรวจความคิดเห็นของประชากรในปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

2.1 อาจมีการศึกษาในมุมมองของเพศอื่น รวมถึงการวิเคราะห์ว่าตัวละครชายและการเปลี่ยนแปลงบทบาทในวรรณกรรมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของผู้หญิงอย่างไร

2.2 อาจมีการเปรียบเทียบช่วงเวลาก่อนและหลังปฏิวัติวัฒนธรรม วิเคราะห์ว่าการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเศรษฐกิจได้ส่งผลต่อการนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงในวรรณกรรมจีนอย่างไร

2.3 อาจมีการใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสังคมวิทยาเพื่อทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในบริบทของการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่สะท้อนในวรรณกรรม

บรรณานุกรม

- จางเจีย. (2564). มรกต (เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, แปล). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์
- ฉือลี่. (2556). นารีนครา (เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, แปล). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ชวนหนี. (2562). ความรักไฉจะไม่ปวดร้าว (เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, แปล) (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- ไชโย นิธิอุบัติ. (2562). อัตลักษณ์ของสตรีในวรรณกรรมไทยร่วมสมัย พ. ศ. 2550-2560: สถานภาพและบทบาทของสตรีทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม. วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ, 3(1), 19-33.
- โชคชัย บัณฑิตศิลปะศักดิ์. (2542). การวิเคราะห์สังคมไทยจากเรื่องสั้นในนิตยสาร “ช่อการะเกด” ช่วง พ.ศ. 2535-2539. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐภักดิ์ ชาญนนทวัฒน์, สุภัค มหาวรรกร และธเนศ เวศร์ภาดา. (2561). ลักษณะเด่นในนวนิยายแปลจีน พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. วารสารนานาชาติมหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 8(2), 152-181.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2522). พัฒนาการนวนิยายไทย พ. ศ. 2475-2500 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคม. *Journal of Letters*, 11(2), 129-140.
- เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2564). มองสังคมจีนผ่านวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ธนเดช ทิวไผ่งาม. (2561). การเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของผู้หญิงในงานเขียนของซุนกงและอันหนี่ เป่าเป่ย์ จากเรื่อง “เมียดลวงเมียดน้อย” และ “ดอกบัว”. วารสารการวิจัยภาษาสะลงคำมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 9(2), 81-91.
- ปรียาตา กุลรินทร์, นราวัลย์ พูลพิพัฒน์ และศรีวิไล พลมณี. (2561). การสร้างภาพลักษณ์สตรีในนวนิยายไทยที่รับรางวัลใน พ.ศ. 2550-2559. พิมพ์นิตยสาร, 4(1), 123-133.
- พรรัตน์ สุวรรณรัตน์. (2539). การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครในวรรณคดีเรื่องสามก๊กตามแนวจริยศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรราวลี จินนิกร. (2559). การศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในวรรณกรรมเรื่องผู้ชนะสิบทิศ.

- วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
 รัตนา จันทร์เทาว์, รสวรรณ สุวรรณธาดา, แก้วตา จันทร์านุสรณ์ และสาริสา อุ้นทานนท์. (2546).
 ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมลาว. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
 ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
 อักษรเจริญทัศน์.
 วิเชษฐชาย กมลสัจจะ. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมลาวกับสังคม กรณีศึกษาเรื่องสั้น
 ประเพณีและชีวิต. วารสารนวัตกรรมสังคมและเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน, 2(2), 23-36.
 ศิริลักษณ์ บัตรประโคน. (2558). ลักษณะร่วมและความงดงามของความเป็นหญิงในพระราชนิพนธ์แปล
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 5(1), 1-36.
 สุรพล ฤทธิ์รวมทรัพย์. (2558). พระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ใน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
 สยามบรมราชกุมารี. วารสารวิจัย สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ, 8(1), 134.
 หวังอันอี. (2561). หมู่บ้านเล็กตระกูลเป่า (เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) (พิมพ์ครั้งที่ 9).
 กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
 หวางเหมิง. (2560). ฝี่เสื่อ. (เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: นาน
 มีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
 Fang, F. (2561). การศึกษาตัวละครหญิงชาวไทยเชื้อสายจีนในนวนิยายไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
 มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระ
 เกียรติ.
 Yang, W. (2555). การวิเคราะห์ตัวละครหญิงชาวจีนในนวนิยายไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
 มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระ
 เกียรติ.
 Brownell, S. (2000). Gender and Representation in Chinese Mass Media. *Media, Culture
 & Society*, 22(3), 445-465.
 Chen, X. (2017). Traditionalism in Asian Literature. *Journal of Asian Studies*, 45(2), 201-
 215.
 Cooke, J. (Ed.). (2021). *New feminist literary studies*. Duke University Press.
 Fong, G. S. (2022). Feminist theories and women writers of late imperial China: Impact
 and critique. In *Feminism/Femininity in Chinese Literature*. Brill.
 García, M., & López, I. (2018). Confronting Social Challenges. *Journal of Social Change*,

40(1), 67-83.

- Jiang, Y. (2013). Women and Media in China: A Historical and Cultural Review. *Chinese Journal of Communication*, 6(2), 183-202.
- Kim, J. (2018). Emotional Strength and Sensitivity in Characters. *Emotional Studies*, 22(3), 300-317.
- Lee, Y., & Park, S. (2020). Social and Economic Adaptation in Literature. *Economic and Social Review*, 48(4), 455-469.
- Nguyen, H., & Tran, L. (2019). Adaptation and Challenge in Modern Literature. *Literature Today*, 37(1), 78-94.
- Ning, W. (2016). Feminist theory and contemporary Chinese female literature. In *Feminism/Femininity in Chinese Literature*.
- Office of the Gender and Women's Studies Librarian. (2564). The history of women's studies and feminist movement in China. Cambridge University Press.
- Patel, S., & Jain, A. (2021). Social Challenges and Female Response. *Social Research*, 55(2), 134-150.
- Smith, J., & Zhang, L. (2016). Change in Thought and Attitude. *Cultural Dynamics*, 29(2), 123-137.
- Sun, W., & Wang, L. (2012). New Media and Women's Rights in China. *Communication & Society*, 25(1), 123-142.
- Yang, G. (2011). The Power of the Internet in China: Citizen Activism Online. Columbia University Press.
- Zhou, X. (2015). Social Media and the Changing Role of Women in China. *International Journal of Communication*, 9, 1335-1353.
- 郭大钧. (2552). *中国当代史*. (第 4 版). 北京: 北京师范大学出版集团.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เอกสารราชการ

ผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เลขที่ IRB4-248/2564

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU 211/2564

โครงการวิจัยเรื่อง : ภาพลักษณ์ตัวละครหญิงชาวจีนและความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมจีนในพระราชนิพนธ์แปลจากวรรณกรรมจีน ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

หัวหน้าโครงการวิจัย : Ms.XIAOMEI CHEN

หน่วยงานที่สังกัด : นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 1 วันที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
2. เอกสารโครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -
5. เอกสารแสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -
6. เอกสารอื่นๆ	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564

วันที่หมดอายุ : วันที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. 2565

ลงนาม

(ดร.พิมพ์พรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี

ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

หนังสือตอบรับการเข้าร่วมการนำเสนอผลงานวิจัย
ในการประชุมวิชาการ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Xiaomei Chen
วัน เดือน ปี เกิด	09-10-1995
สถานที่เกิด	Yunnan China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	169 Long Had Bangsaen Rd, Saen Suk, Chon Buri District, Chon Buri 20131
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	Interpreter 2018-2019
ประวัติการศึกษา	Bachelor's degree, Yuxi Normal University 2014.9 -2018.7 Bachelor's degree (Exchange student), Chiang Rai Rajabhat University 2016.8-2018.7

